5. MEDNARODNI FESTIVAL LIKOVNIH UMETNOSTI KRANJ - ZDSLU 2016

DIGITALNA PODOBA & KLASIČNA SLIKA

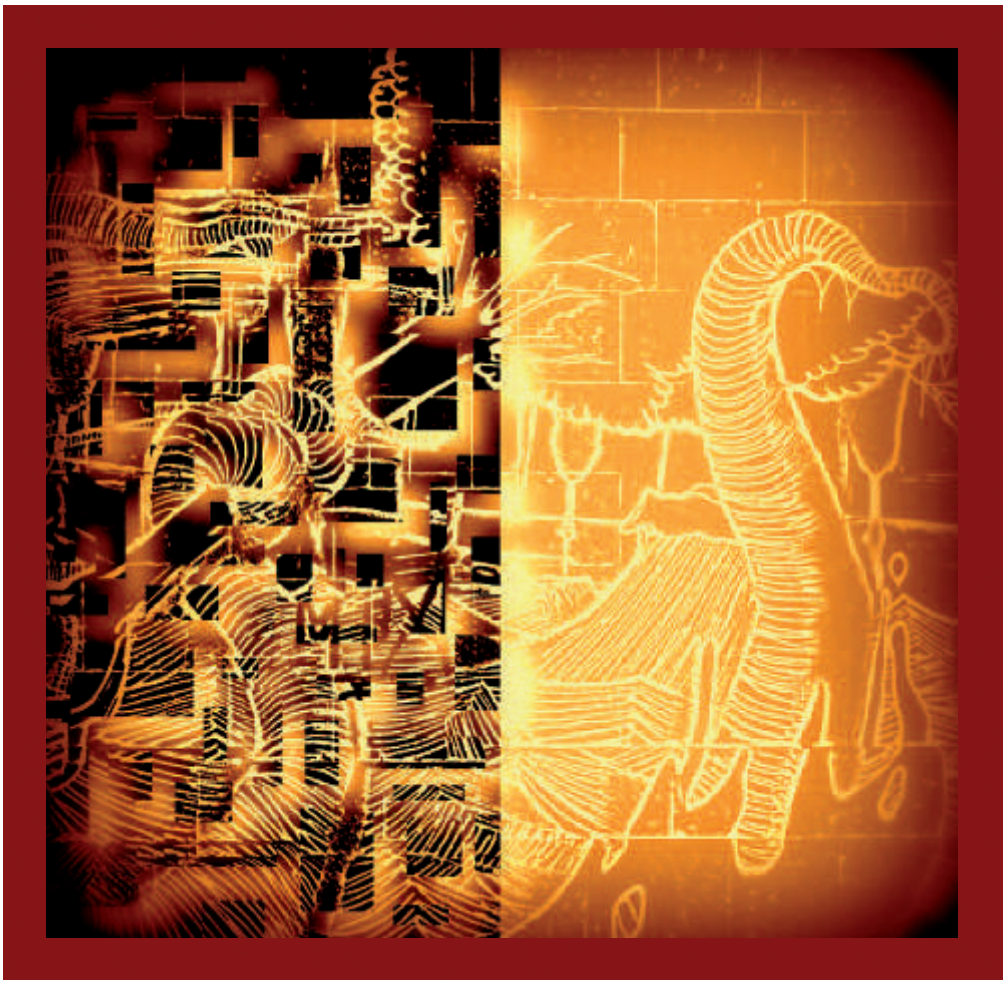

5. INTERNATIONAL FINE ARTS FESTIVAL KRANJ - ZDSLU 2016

A DIGITAL IMAGE & A CLASSICAL PICTURE

ZAVOD ZA TURIZEM IN KULTURO
KRANJ

ZDSLU
Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

5. MEDNARODNI FESTIVAL LIKOVNIH UMETNOSTI KRANJ - ZDSLU 2016

DIGITALNA PODOBA & KLASIČNA SLIKA

5. INTERNATIONAL FINE ARTS FESTIVAL KRANJ - ZDSLU 2016

A DIGITAL IMAGE & A CLASSICAL PICTURE

Prizorišča razstav:

GALERIJA DR. CENETA AVGUŠTINA - ZAVOD ZA VARSTVO KULTURNE DEDIŠČINE SLOVENIJE, OE KRANJ

AVLA GORENJSKEGA GLASA
GIMNAZIJA FRANCETA PREŠERNA
GIMNAZIJA KRANJ
ZAVAROVALNICA TRIGLAV, OE KRANJ
GALERIJA MESTNE OBČINE KRANJ
RAZSTAVNI PAVILJON JUGOVIC - Spodnje Bitnje
MESTNA KNJIŽNICA KRANJ
MAKEDONSKI KULTURNI CENTER
GALERIJA V KRANJSKI HIŠI - ZAVOD ZA TURIZEM IN KULTURO KRANJ
HIŠA NA KONCU TUNELA
DRUŠTVO ARHITEKTOV KRARH
ETNO GALERIJA DESETNICA
CAFE GALERIJA PUNGERT
KAVARNA KHISELSTEIN 12.56 KRANJ - ZAVOD ZA TURIZEM IN KULTURO KRANJ
STOLP ŠKRLOVEC - GALERIJA JANEZ PUHAR
LAYERJEVA HIŠA - GALERIJA
LAYERJEVA HIŠA - NA VRTU
LAYERJEVA HIŠA - UMETNIŠKE REZIDENCE
GALERIJA PREŠERNOVIH NAGRAJENCEV

26. oktober - 5. november 2016

Petemu mednarodnemu likovnemu festivalu na pot

Kranj zanesljivo stopa po poti mesta novih priložnosti. Ima jasno vizijo korakov trajnostno naravnanega, naprednega in živahnega središča Gorenjske. Prisegamo na inovativno, aktivno, gospodarsko uspešno in čisto mesto, ki je tudi generacijsko povezano. In kaj bolj povezuje ljudi kot kultura, ustvarjalnost? Zadovoljen sem, da je kakovost programov, ki se izvajajo v Kranju na kulturnem področju, izjemna. Med take dogodke vsekakor spada, letos že 5. Mednarodni festival likovnih umetnosti ZDSLU – Kranj 2016, ki ga organizira mag. Klavdij Tutta ob nekaj likovnih entuziastih znotraj Likovnega društva Kranj.
Prav njim gre zahvala, da se Kranj na likovnem področju tudi mednarodno uveljavlja in komunicira s širšim svetom.
Letošnja tema festivala Digitalna podoba in klasična slika je vsekakor zadosti dober motiv za avtorje, ki bodo s svojimi deli napolnili vse možne razstavne prostore v starem mestnem jedru in okolici.
Hkrati pozdravljam vseh 180 likovnih umetnikov, ki se bodo predstavili gorenjskemu, slovenskemu in mednarodnemu občinstvu.
Umetniška sporočila naj bodo prelepe podobe in hkrati kažipot do iskanja novih sporočil in odkrivanja novih kreativnih praks, ki tudi drugim kažejo pot v prihodnost. Zgovornost nagovorov pa naj nas obiskovalce oplaja tudi v bodoče.
Vabim vas, da v čim večjem številu pridete na razstave v kranjskih galerijah in tako počastite ustvarjalnost in umetniški angažma sodelujočih avtorjev.

BOŠTJAN TRILAR
Župan Mestne občine Kranj

Zadnjih nekaj let se v slovenski turistični javnosti krepi zavedanje, da posamezni turistični produkti niso dovolj močni, da bi lahko konkurirali na svetovnem turističnem trgu in da je potrebno posamezne produkte povezovati med sabo v sestavljene oziroma integralne turistične produkte. Ustvarjalci Mednarodnega festivala likovnih umetnosti Kranj 2016 so to spoznali že pred petimi leti in tako si bodo obiskovalci Kranja v obdobju od 26. septembra do 5. novembra 2016 lahko ogledovali likovne razstave, ki jih je pripravilo stoosemdeset avtorjev na kar štiriindvajsetih lokacijah v starem Kranju in njegovi okolici.
Tematika festivala Digitalna podoba & klasična slika obljublja odgovore na izzive sodobnega časa in postavljanje novih vprašanj, obljublja ustvarjanje napetosti in njihovo sproščanje, obljublja razprave o tem ali sodobna tehnologija človeka osrečuje ali pa ga dela nemirnega in postavlja vprašanje ali je sreča v ustvarjanju napetosti ali pa v sproščanju in miru. Verjetno pa se bomo lahko vsi strinjali, da brez nemira tudi mir ne bi bil tako osrečujoč.
Zahvaljujem se vsem ustvarjalcem Mednarodnega likovnega festivala, še posebej pa Likovnemu društvu Kranj in umetniškemu vodji festivala mag. Klavdiju Tutti za organizacijo in izvedbo festivala. S takimi dogodki Kranj krepi svojo mednarodno prepoznavnost kot ena izmed evropskih kulturnih prestolnic.

mag. TOMAŽ ŠTEFE, MBA
Direktor Zavoda za turizem in kulturo Kranj

5. Mednarodni festival likovnih umetnosti Kranj

Avstrijski umetniki in umetnice že vrsto let sodelujejo na Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj, kjer vsako leto predstavijo svoja dela z različnih področij, pa naj bo to slikarstvo, fotografija ali likovna umetnost. Festivala pa se ne udeležujejo zgolj avstrijski umetniki in umetnice, ampak tudi umetniški ustvarjalci iz številnih drugih držav. Tako bodo tudi tokrat v seriji razstav predstavljeni in razstavljeni različni pristopi do letošnje teme: „Digitalne podobe in klasične slike“.
S takšnimi skupnimi razstavami se podpira in krepi čezmejno kulturno sodelovanje med ustvarjalci. Iz Avstrije se festivala letos udeležuje kar 23 različnih umetnikov – fotografov, kiparjev, grafikov, slikarjev in likovnih ustvarjalcev: Helga Cmelka, Wolfgang Daborer, Skip Grabner, Irmgard Hummitzsch, Ivan Klarič, Siegi Kleindienst, Renate Krammer, Andres Klimbacher, Pamina Klimbacher, Ina Loitzl, Gisela Moritzer, Margit Nadrag, Nežika A. Novak, Valentin Oman, Tanja Prušnik, Fritz Rathke, Susanne Riegelnik, Sigrid Schnögl, Larissa Tomassetti, Helene Truschner, Inge Vavra, Gerhart Weihs in Klaus Zlattinger. Kot že rečeno, bodo ustvarjali na temo, ki je zelo aktualna, namreč o razliki med digitalno in klasični sliko v vseh njenih oblikah. S svojim delom bodo želeli pokazati, da si ti dve zvrsti

slik nista vedno v nasprotju, ampak se lahko tudi odlično dopolnjujeta.

mag. MARIE-THÉRÈSE HERMGES
Direktorica Avstrijskega kulturnega foruma v Ljubljani

Na 5. Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU je letošnja tematika posvečena odnosu med digitalno podobo in klasično sliko. Digitalna tehnologija, ki se manifestira skozi različne nove oblike umetnosti, kot so internetna umetnost, umetnost digitalnih instalacij in virtualna resničnost in ki so postale priznane umetniške prakse intenzivno vdira v tradicionalne oblike umetnosti. Ključna značilnost digitalne resničnosti je, da se lahko pojavlja simultano, neomejeno, kjerkoli in kadarkoli to želimo, neomejeni publiki za razliko od klasične umetnosti, unikatnih, edinstvenih ter ročno izdelanih artefaktov. Še ena pomembna razlika med digitalno podobo in klasično sliko je tudi v odnosu med gledalcem in sliko, v osebnem in intimnem dojemanju klasične umetnosti z vsemi čutili in med sprehodom po neskončnem digitalnem prostoru.
Aktualnost teme in kontinuiteta festivala samo kažeta na dejstvo, da je tovrstna likovna manifestacija še kako potrebna in istočasno velik izziv za številne umetnike iz 15 držav, organizatorje in galerije na 24-tih lokacijah v Kranju. Festivalu želimo veliko uspehov.

ALEŠ SEDMAK
Predsednik ZDSLU

Mednarodni projekt takih razsežnosti kot je zrasel v Kranju, si še dolgo nazaj nismo mogli niti predstavljati, da ga bomo uspeli realizirati. Prireditev je res velik organizacijski zalogaj, ki zahteva profesionalno odgovornost vseh akterjev, ki so odločilni za kvalitetno izpeljavo prireditve.
Avtorji, ki bodo razstavljali na festivalu so se vsi potrudili po svojih močeh, da bi vsako leto festival rastel predvsem na kvalitetni ravni. Festival bo združil veliko strokovne javnosti: umetnostnih zgodovinarjev, likovnih kritikov, poznavalcev likovne kulture, iz domačega in tujega umetniškega prostora.
Ponosen sem, ker sem predsednik enega najbolj dejavnih likovnih društev v okviru Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov.
V septembru in oktobru vas vabim v Kranj na ogled Kranja - mesta umetnosti.

CVETO ZLATE
Predsednik likovnega društva Kranj

Letošnji festival na temo Digitalna podoba in klasična slika, je velik kreativni izziv za vse nastopajoče umetnike, ki prihajajo v Kranj, iz petnajstih držav. Vpetost naših likovnikov v mednarodne umetniške tokove prinaša obilo novih spoznanj in sodelovanja na mednarodnem umetniškem prizorišču.
Letošnja tema je še posebej posebna v smislu, da bo poskusila prikazati kako so elektronski mediji in digitalizacija podobe vplivali na klasično modernistično sliko. Pred izvajalci torej stoji velik izziv. V okviru letošnjega festivala se priklanjamo tudi nagrajencu za življenjsko delo, profesorju Darku Slavcu.
V okviru festivala se bo zvrstilo več kot triindvajset dogodkov, ki bodo animirali samo mestno jedro Kranja, in njegove okolice. Pri izdelavi načrta festivala sem sledil trem osnovnim parametrom: kakovost likovnih del, njihova raznolikost in aktualnost. V festival sem vključil slikarstvo, grafiko, kiparstvo, objekte, instalacije, fotografijo, modno oblikovanje in arhitekturo. V tem kontekstu bo vsak obiskovalec festivala našel kaj primernega zase.
Ob tej priložnosti gre posebna zahvala gospodu županu Boštjanu Trilarju in občinskemu svetu, za razumevanje in podporo našemu projektu, kot tudi sodelavcem Zavoda za turizem in kulturo Kranj, za pomoč pri izvedbi festivala, ter vsem institucijam na področju kulture, s katerimi smo kreativno sodelovali.

Magister likovnih umetnosti KLAVDIJ TUTTA
Predsednik umetniškega sveta LD Kranj - ZDSLU in umetniški vodja festivala

OLGA BUTINAR ČEH - SLIKA, EVOLUCIJA IN DIGITALIZACIJA

Na 5. Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU je letošnja tematika posvečena digitalizaciji v umetnosti. Kontinuiteta festivala samo kaže na dejstvo, da je tovrstna likovna manifestacija še kako potrebna. Povezovanje in predstavitev različnih, tako lokalnih kot tudi mednarodnih skupin umetnikov, govori o pravilni poti, po kateri hodimo v ZDSLU in tudi v okviru kranjskega mednarodnega likovnega dogodka, ki je postal že tradicionalen. Verjetno je obdobje za raziskovanje sodobnih fenomenov vizualnega in njegove problematike dozorelo, da se jih pogosteje vključuje v likovne manifestacije. Prav je, da se umetniki iz 15 držav spoprimejo z enim osnovnih problemov v sodobnem slikarstvu: Ali je slika še sploh v umetnosti potrebna? Izredno velik premik je bil v 60. letih prejšnjega stoletja, ko je klasično slikarstvo dobesedno pobegnilo iz slikarskih platen. In ko je Yves Klein z barvo pomazana gola ženska telesa valjal po beli površini in nato nastale odtise obesil po galerijah po Parizu, tudi v Sloveniji umetniki niso več ubirali starih prehojenih poti v likovnem svetu. V istem obdobju so člani umetniške skupine OHO govorili o »verbi-voko-vizualizaciji« in umetniki so s premišljenim konceptualnim pristopom iskali nove možnosti umetniškega izražanja. Pod vprašaj so postavili nujnost obstoja umetniškega artefakta kot smisla, cilja in rezultata umetniškega delovanja in povečal se je obseg meja samostojnih likovnih zvrsti. Za obstoj slikarstva ni bilo enostavno obdobje, ko so umetniki pozivali: »Nehajte slikat!« Kar je v resnici pomenilo: »Raziskujte in slikajte drugače!« Do kod smo prišli danes s sliko in slikanjem, v obdobju vse prisotnosti interneta, vsesplošne telekomunikacijske prevlade, digitalizacije, virtualnega sveta in virtualnih galerij? Vemo, da je slikarstvo v svoji osnovi izredno radoveden medij, ki gre rad po poti k novostim in je ravno zato trenutno na hudi preizkušnji. Seveda se slikarstvo ne predaja in se ne podreja novotarijam, tehnologijam in trendom, temveč gre s časom naprej, kot je šlo vedno do sedaj, in vključuje novosti, a le do tiste mere, da vprašanje: »Ali slika ostaja?« sploh ni na mestu. In odgovor je: »Seveda slika ostaja!« Kljub brezmejni poplavi in agresiji digitalnega okoli nas je internet le podkupljiv izziv in kar nam nudi, moramo podrobno spremljati, slediti je potrebno njegov razvoj v digitalnem svetu in na vse skupaj je nujno gledati tudi iz zgodovinskega zornega kota. Sporočilo je jasno in pomirjujoče: »Slikarstvo bo preživelo in z njim tudi intimni trenutek, ki se porodi med sliko in gledalcem, ki se vedno znova podaja na pot odkrivanja in raziskovanja v posebnem svetu, v katerega ga postavlja umetnik, slikar.« Festivalu in sliki želimo veliko uspehov.

OLGA BUTINAR ČEH
prof. umetnostne zgodovine, kustosinja ZDSLU

.

This year's choice of topic at the 5th International Fine Arts Festival Kranj – ZDSLU is dedicated to digitalisation in the arts. The continuity of the Festival itself only points to the fact that this sort of art manifestation is very much needed. The integration and presentation of different, both local and international groups of artists, confirms the correctness of the path we have been following in the ZDSLU and, also, in the context of the international art event in Kranj, which has already become traditional. It is very likely that the period for the exploration of the contemporary phenomena of the visual and its problems has matured and, therefore, they are included more frequently into the art manifestations. It is right for the artists that come from 15 different countries to take on one of the basic problems in the contemporary painting: »Is the image in the art even still necessary?« An extremely big shift occurred in the 1960's when the classical painting literally fled from the painting canvases. And when Yves Klein started to roll the naked and paint smeared female bodies across the white surface, which he later hung in Galleries around Paris, the artists in Slovenia also decided to take the old walked paths in the world of the art no longer. In the same period, the members of the OHO art group talked about the »verb-vocal-visualisation« and the artists searched for new possibilities of artistic expression by using a carefully-thought out conceptual approach. The necessity of the existence of an artistic artefact, as a meaning, purpose and result of artistic activity, was brought into question and, therefore, the range of independent art genres increased. This period was not an easy period for the existence of painting, as artists summoned: "Stop painting!" But what that really meant was: "Explore and paint somewhat differently!" How far have we come today with the image and painting, in the period of all Internet presence, overall telecommunication dominance, digitalisation, virtual world, and virtual galleries? It is known that painting is a very curious media in its basics, which often loves to take the road to novelties and is, thus, currently undergoing a severe test. Of course, painting does not surrender and subordinate itself to gimmicks, technologies and trends, but moves with the times, as it always has up to now, and includes the novelties, but only to the extent that the question: "Does the image remain?" has become inappropriate. And the answer is: »Of course, that image remains!« Despite the immense flood and aggression of digital around us, the Internet is only a bribing challenge and what is being offered to us by it has to be monitored carefully. In addition to that, it is also necessary to follow its development in the digital world and to look at the whole thing from the historic point-of-view. However, the message is clear and reassuring: "Painting will survive, and with it also an intimate moment in time, which arises between the image and the viewer, who is always on the path of discovery from the exploration in a special world, in which he/she is placed by an artist, a painter." We wish every success to the Festival and the image.

OLGA BUTINAR ČEH
Professor of Art History, curator ZDSLU

PETER MAROLT - DIGITALNA PODOBA, SLIKA IN ALUZIJA OZIROMA ILUZIJA

Za precejšen del sodobnega oblikovanja, sodobne likovne produkcije, pa tudi umetnosti sicer, velja, da so zavestno kaotični. Sodobnost je zaradi številnih medijev, hitre izmenjave informacij, predvsem pa zaradi njihove poplave, že sama po sebi kaotična. Oblikovalci, oblikovalci prostora, režiserji in avtorji reklamnih sporočil, konec koncev pa tudi likovni ustvarjalci, pa tovrstni podobi sveta, lahko da nehote, pa vendar, vsaj do neke mere sledijo. Kar je tudi logično in prav, če naj bi umetnost držala življenju zrcalo. Kar se navideznega nereda tiče, gre v resnici za urejenost, ki pa kot taka ni vidna na prvi pogled, morda tudi zato, ker gre včasih za relativno veliko število med seboj različnih si elementov, ki naj bi sestavljali celoto. Vsekakor gre za na prikrit način vzpostavljen notranji red, v katerem se odraža likovni smisel. V sodobnem svetu, s tem pa tudi v sodobni likovni produkciji, ima red, kot besedo običajno razumemo, komaj kaj iskati. Kolaž in asemblaž vsaj že stoletje vpeljujeta elemente, s katerimi iščeta sozvočje, ki gradi na enakosti v različnosti.

Kar lepo število desetletij je že od časa, odkar filmska montaža do neke mere sovpada z montažo elementov na slikarski ploskvi. Po drugi strani je umetnost z dobo plakata postala dostopnejša, tako v smislu informacije, kakor tudi same uporabe. Stvar je šla celo tako daleč, da je tudi umetnost sama postala potrošniško blago, k čemur je pripomogla tudi grafika, ki je omogočila, da so kar naenkrat umetniške artefakte posedovali tudi manj premožni. Podobno je na primer s popularizacijo filma, ki je kar naenkrat postal dostopen vsakomur, pri čemer je iz umetniškega dejanja, vedno bolj postajal potrošniški produkt. Nastajajoči produkti potrošniške družbe, so po drugi strani začeli postajati zaželen material likovnih ustvarjalcev. Masovna produkcija uporabnih elementov, embalaže, tiskovin, je kar naenkrat postala tudi možen material, s katerim se je mogoče likovno izraziti. Tako imenovani odpadki niso nujno neuporabni, saj je za ustvarjalca, v danem trenutku, lahko vsaka stvar povsem primerna.

Sodobnost išče vedno nove izzive, le da je povsem mogoče, da so ta obdobja med spremembami vedno krajša. Polagoma zavračamo stereotipe, predvsem tiste, ki so nastali kot produkt uporabe visoke tehnologije. Uporaba lete je zagotovo dobra. S to razliko, da je pomen kakršnega koli likovnega dela v tem, da je! Niti lepo, niti grdo, pomembna sta njegova pomen in vsebina.

Z vsakršno umetnostjo se ukvarjamo iz razloga, ker na ta način lahko izrazimo svoja najgloblja čutenja. Tudi del sodobne likovne produkcije išče nove poti v smeri individualnosti in svobode likovnega izražanja, ki poenostavljeno rečeno, sledi ustvarjalčevi misli, tej pa ustvarjalčeva roka. Industrijski izdelki, reklame, uporaba sodobne tehnologije, so za prave iskalce, ki pri svojem delu iščejo izključno svojo resnico, svobodo, zanimive samo toliko časa, dokler se v njih izraža resnična kreativnost in dokler jih takšno ustvarjanje ne omejuje. Celo material, ki se oprime prstov v času ustvarjalčevega zanosa, predstavlja vidik otroškosti, čudeža raziskovanja. Ni nujno, da dotikanje površine dlančnika ali katerega koli drugega zaslona visokotehnološkega produkta, omogoča ta

PETER MAROLT - A DIGITAL IMAGE, A PAINTING AND AN ALLUSION OR ILLUSION

A considerable part of contemporary design, contemporary artistic production, as well as art itself, is considered to be consciously chaotic. Due to numerous media, fact-paced exchange of information and, in particular, their profusion, the contemporariness in itself is seen as chaotic. Designers and space designers, directors and authors of promotional messages, and finally, also the fine art creators, follow such image of the world at least to some extent, perhaps inadvertently, but nevertheless. This seems both logical and correct if the art is to hold a mirror to life. As far as the virtual clutter is concerned it is, in fact, about the orderliness, which, as such, is not visible at first sight. The reason for this may be seen in the sometimes relatively large number of interacting different elements, which are supposed to consist of a whole. In any case, this is certainly, in a covert manner, an established inner order, which mirrors the art sense. In the modern world and, thus, also in the contemporary artistic production, order, as we understand the word ordinarily, has hardly any place. For at least a century the collage and assemblage have both been introducing the harmony-seeking elements which build on the equality in diversity.

Quite a number of decades have passed since the time when film editing began to correspond with the montage of elements on a painting`s surface, at least to some extent. On the other hand, art became more accessible with the poster era, both in terms of information, as well as in terms of the use itself. The whole thing has even gone so far that the art itself became consumer goods, towards which the graphics also contributed, which has made it possible for less wealthy people suddenly to own artistic artefacts. Similarly, for example, happened with the popularisation of the film, that has suddenly become accessible to practically everyone, by which, in terms of an artistic act, the film has started to become increasingly more a consumer product. The emerging products of the consumer society have, on the other hand, started becoming the desired material of the art creators. Mass production of useful elements, packaging, and printed materials has suddenly become a possible material which can be used in order to express oneself artistically. The so-called waste is not necessarily useless, as practically anything can be entirely suitable for the creator at a given moment.

Contemporariness is always looking for new challenges, yet it is very likely that the periods between the changes are becoming shorter. Gradually, we are rejecting the stereotypes, especially the ones, which formed as a result of the use of high technology. The use of the latter can definitely be described as good, but with the exception that the meaning of any type of work of art can be seen in the fact that it simply is! It is neither beautiful nor ugly; the only things that matter are its meaning and contents.

The reason why people engage in any type of art is, because in this way they can express their deepest feel-

privilegij. Peščica slikarjev, ki še vedno vztraja pri uporabi oljnih barv, ve, da je treba dati času čas in da stvari, kljub nenehnim spremembam, ko se svet vrti menda hitreje kot kadarkoli, zahtevajo umiritev in poglobljeno tišino. Uporaba visoke tehnologije omogoča marsikaj, lahko pa da do neke mere ovira individualnost posameznika. Ustvarjalnost namreč zahteva resnično živost, ta pa ni nujno vezana na visokotehnološki medij. Tišina in notranja mirnost, vedno že vsebujeta tisti vidik ustvarjalnega, ki vključuje notranje gibanje. Notranje čutenje je namreč tisto, kar stvari požene v tek. Ustvarjalni nemir je tisti, ki notranje podobe in s tem svet, požene v gibanje. Če te slike na vsakovrstnih zaslonih predstavljajo isto resnico, potem je pač vseeno kakšen medij ustvarjalec uporabi, da skozenj steče ustvarjalna energija, ki rojeva le najboljše. Pomembno je le, da se ta v pravem trenutku izrazi na najboljši možen način.

doc. dr. PETER MAROLT
univ. dipl. inž. arh.

ings. A part of contemporary artistic production is also searching for new paths in terms of individuality and freedom of artistic expression which, to put it simply, follows the creator's thought that is later followed by the creator's hand. The authentic seekers who search for their truth and freedom in their work find industrial products, commercials, and the use of modern technology interesting only as long as the real creativity is reflected in them and until such creation does not limit them. Even the material which sticks onto the fingers during the creator's zeal, presents a perspective of puerility and a miracle of exploration. It is not necessary that such privilege can be achieved by touching the surface of a palmtop or any other type of high technology product's screen. Only a handful of painters who still insist on the use of oil paints know that it is necessary to let things run their course, and that things, despite the on-going changes, when the world revolves around itself faster than ever before, demand assuagement and an in-depth silence. The use of high technology enables many things but, to a certain extent, it may also hinder the individual's individuality. Namely, creativeness demands a real vivacity, which is not necessarily bound onto the high-technology media. Silence and internal serenity always already encompass the creative perspective that includes the inner movement. The inner sentience is actually the one which sets things in motion, while the creative disorder propels the inner images and, therefore, the world, into movement. If these paintings in manifold frames present the same truth, then it does not matter what kind of media is used by the creator in order to make the creative energy which produces only the best flow through it. It is only important for it to express itself in the best possible way at the right moment.

doc. dr. PETER MAROLT
univ. dipl. inž. arh.

RAZSTAVLJALCI:

AVSTRIJA

CMELKA HELGA
DABORER WOLFGANG
HUMMITZSCH IRMGARD
KLEIDIENST SIEGI
KRAMMER RENATE
LOITZL INA
MORITZER GISELA
NADRAG MARGIT
NOVAK NEŽIKA
PRUŠNIK TANJA
RATHKE FRITZ
RIEGELNIK SUSANNE
SCHNÖGL SIGRID
TOMASSETTI LARISSA
TRUSCHNER HELENE
WEIHS GERHART
ZLATTINGER KLAUS

ITALIJA

COMMAND MARIALUISA
FONTANELLA PAOLA
NOVELLA HEMALA MARIA
ZANEVRA ARIELLA

SLOVENIJA

ALJAŽ KATJA
BAJDE POLONA
BEDENE RENATA
BEŠTER FRANC
BIZOVIČAR MATEJ
BRICELJ BETI
CARNIOLLUS BRUT
ČERU BOLESLAV
DEBELJAK MATEJA
DEMŠAR BARBARA
DIMOVSKI BOGE
DIMOVSKI DOMEN
DOBERLET VASJA
DRUŠKOVIČ NATAŠA
ERŽEN ANDREJA
ERŽEN JOŽE
FRAS VLADO
GEGIČ MITO
GROS TATJANA
GOLIJA KLEMENTINA
GUNČAR BOŠTJAN
HODALIČ ARNE
JAKŠA LADO
JERAS DIMOVSKA IRENA
JESIH DUŠA
KAFOL MILENA
KALINŠEK LOJZE
KASTELEC BARBARA
KOGOVŠEK SIMONA
KOMAC BISERKA
KOŠICA OLGA in MARINŠEK ROK
LUKAN MARKO
MAROLT PETER
MEJAK MATEJ
OREL IRENA
PAVLIN TINA
PAVLOVEC AGATA
PAUŠER MARKO
PEČAR KATARINA
PERČIČ MIHA
PETERNEL ALEŠ
POTOČNIK VESEL VERONIKA
PROSENC STEARNS NATAŠA
PUHAR ZMAGO
SAMARIN JASNA
SELIŠKAR JANA in ELEDHWEN TJAŠA
SENEKOVIČ KATJA
SITAR SERPAN EVA
SLADIČ NIKO
SLAPAR NEJČ
SLAVEC DARKO
SPILLER TEO
SRDIĆ JANEŽIČ ZORAN
STEFANČIČ JOŽICA
ŠKERL NINA
ŠOLAR META
ŠTIBELJ MARUŠA
ŠTRUKELJ MIHA
ŠTRUKELJ NELI
ŠUŠTAR MARUŠA
TORKAR BRINA
TUTTA KLAVDIJ
URH KAJA
VALANT MOJCA
VOVK ČALIČ MARGARETA
VOZELJ FRANC
WEINBERGER UROŠ
ZAVODNIK CATHERINA
ZLATE CVETO
ZORMAN MATIC

DARKO SLAVEC

PRIZNANJE ZDSLU ZA ŽIVLJENSKO DELO

Darko Slavec pred sliko Iz cikla DEUS

Darko Slavec, pri slikanju slike iz cikla Deus

DARKO SLAVEC akademski slikar, mag. slikarstva in mag. grafike, se je rodil 10. junija 1951 v Postojni. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 1975 pri prof. Jelisavi Čopič. Študij je nadaljeval na slikarski specialki in leta 1977 diplomiral pri prof. Gabrijelu Stupici. Istega leta se je vpisal še na grafično specialko in leta 1980 diplomiral pri prof. Bogdanu Borčiču.. Zaposlen je kot redni profesor za risanje in slikanje na Katedri za oblikovanje tekstilij in oblačil Oddelka za tekstilstvo, grafiko in oblikovanje Naravoslovno tehniške fakultete Univerze v Ljubljani. Je soustanovitelj Visoke strokovne šole za risanje in slikanje v Ljubljani. Tu je bil profesor od ustanovitve šole leta 1990 do leta 2010. Do sedaj je pripravil 167 samostojnih slikarskih razstav ter sodeloval na 183 skupinskih razstavah doma in v tujini. Živi in dela v Ljubljani.

Akademskega slikarja, grafika, fotografa in pedagoga Darka Slavca je likovna kritika uvrstila med predstavnike novega realizma, superrealizma oziroma hiperrealizma, vendar ni pozabila opozoriti na pomembno razliko s tujimi in domačimi protagonisti omenjenih likovnih smeri. Darko Slavec je z mojstrskim obvladovanjem slikarske tehnike namreč začel upodabljati motive, ki niso bili značilni za ameriški hiperrealizem. Figure in predmeti, ki jih je postavljal v črn, neskončen prostor – kasneje se je izka-

Iz cikla KRUH, SVET IN KOZMOS XXV
olje na platno, 120 × 80 cm, 1980-89

zalo, da gre za neizmerno vesolje – imajo simbolni podton. Darko Slavec poudarja, da je povezava med kozmološkim in realističnim značajem njegovih slik nastala postopoma, spontano in je odvisna od njegovega rodnega okolja, študija slikarstva in prvega poakademijskega obdobja (D. Slavec, besedilo v zgibanki razstave In infinitum, Poslovni center HIT, Nova Gorica, 2002). Zanimivo je, da so bili nekateri vsebinski poudarki prisotni že na delih, ki jih je Darko Slavec naslikal pred vpisom na likovno akademijo (nočni prizori, nizki horizont na podobah notranjske krajine). Tudi na tihožitjih, s katerimi je Slavec na akademiji opozoril na zmožnosti slikarske perfekcije, je postavljal predmete pred črno ozadje.

Sprva so bili pri osamljenih figurah, vratih in drugih predmetih, ki jih je Darko Slavec razporejal v prazna prostranstva, prisotni vplivi nadrealizma in magičnega realizma. Kmalu so jih nadomestili ikonografski sklopi, ki so se neposredno dotikali vloge, pomena in vpetosti človeštva v univerzum. Bolj kot znanstvena fantastika kot veja literature, ki je naletela tudi na likovne odraze, so na slikarja vplivala nova znanstvena dognanja o vesolju in poskusi njegovega osvajanja, katerim je lahko sledil v mladih letih. Darko Slavec je pri tem oblikoval nekaj motivnih stalnic. Mnoge so bile prisotne na začetku njegove samostojne likovne poti. Najbolj prepoznaven simbol na slikarskih kompozicijah je hlebec kruha, o katerem Darko Slavec pravi: »*Je nekakšna topla gmota, ni predmet, neka stvar med naravo in človekom, rdeča nit preživetja. Ni edini simbol na mojih slikah, še veliko jih je. Če razrežete kruh na nekaj centimetrov in povečate, dobite sorodno teksturo kot pri kraterju, dobite površino, ki je povezana z elementarno naravo vesolja. Ti kosi kruha lebde v vesolju, osvobojeni spon življenja. Gre za asociativni simbol, ki ga upodabljam v različnih slojih, na belem prtu, v celem, razdrobljenega … Drobtinice v kozmosu imajo drug prizvok, negativen, so razkrojenost.*« (Darinka Kladnik, »Rdeča nit preživetja«, Dnevnik, 11. 10. 1986)

Skorja kruha, ki ga Darko Slavec prikazuje na skrivnostni poti skozi vesolje, včasih spominja na konfiguracijo kamnitega površja. Krhek hlebec se je v brezzračnem prostoru razletel v skupek drobnih delcev. Darko Slavec je motiv kruha, v katerem lahko vidimo tudi simbol človeka, pogosto povezoval s prtom in mizo. Prt je lahko tudi zlatosrebrna folija, mizo pa predstavlja monolit (megalitska kamnita plošča).

Darko Slavec je pri ciklusih *Kruh, svet in kozmos, Človek in vesolje, Angeli kozmosa, Hlebec in prt in Sanje velike kopalke* z drobnimi enakomernimi potezami čopiča in s čistimi, intenzivnimi barvami naturalistično naslikal figure, predmete in druge motive, ki lebdijo v neskončnem prostoru. Iluzija realnosti je popolna. Motivi drsijo po toku časa in vesoljskih prazninah tako rekoč ad *infinitum* (latinsko: v neskončnost). Čeprav so postavljeni v nenavadna razmerja, slikar med upodobljenimi motivi plete niti, ki jih povezujejo na vsebinskem nivoju. Srečanja med njimi niso naključna. Metaforo človekove navzočnosti v skrivnostnem vesoljnem univerzumu v enaki meri lahko razbiramo v likovnih citatih (Vermeerjeva slika *Alegorija slikarstva,*

Iz cikla ČLOVEK IN VESOLJE XI ali SANJE VELIKE KOPALKE IX, olje na platno, 140 × 100 cm, 1981

Iz cikla LEPA VIDA NGC 2581
fotografija, 1991

Ingresova *Velika kopalka,* Tutankamonova zlata maska), v figuri astronavta, ki je samo s popkovino privezan na vesoljsko plovilo oziroma na matični planet, v foliji, steklenih ploščah, v termogramu človeškega telesa, v odtisu slikarjevega prsta in v drobnih predmetih, izvzetih iz vsakdana, med katerimi sta tudi steklenica in pločevinka Coca-Cole. Pripovedni lok omogoča različne interpretacije posameznih slik, a pri tem vsi pisci o slikarstvu Darka Slavca opozarjajo na njihov intenziven pripovedni naboj.

Drobna znamenja, ki zaustavijo gledalčev pogled na površini slikovnega polja, na primer živobarvne črtice, funkcionirajo kot prostorska določila in koordinate smeri. Vrtinčenje teh barvnih črtic krepi povezanost vseh sestavnih delov kompozicije. Tudi vertikala in horizontala, ki sta lahko s kompozicijskimi elementi ali napisi samo nakazani, imata simbolni pomen: prva predstavlja duhovnost in večnost, druga materialnost in smrtnost. Vodoravna in navpična kompozicijska premica tvorita križ, ki je najbolj pogost krščanski motiv in simbol. S krščansko tradicijo lahko povežemo tudi kruh, prt in (oltarno) mizo, ki jih ima Darko Slavec za primarne simbole našega civilizacijskega obstajanja, ter napis *Consummatum est* (zadnje Kristusove besede pred smrtjo na križu).

O métierskem znanju priča tudi prikazano plastenje podob. Motivi so lahko upodobljeni v več prostorskih slojih, pod figuro proseva vesoljski pejsaž ali vesoljna črnina.

Za Darka Slavca je značilna tudi jasna in eksaktna risba, ki je osrednji podobotvorni dejavnik pri grafikah v tehniki jedkanice in akvatinte. Spogledovanje s fotografsko popolnimi odslikavami predmetne resničnosti na slikarskih kompozicijah je Darka Slavca po logični poti privedlo do fotografije. Pri fotografskih ciklusih *Lepa Vida, Predori in Asimetrična simetrija Bohinjskega jezera* je s pretanjenim posluhom za govorico svetlobe ustvaril fotografske podobe, poseljene s podobno simbolno motiviko, kot jih jo srečamo na njegovih slikarskih kompozicijah. Osrednji protagonist je figura, odeta v folijo, ki od daleč spominja na skrivnostna vesoljska bitja na slikah iz ciklusa *Angeli kozmosa*. Motivi so bili fotografirani v svetlobi zahajajočega sonca, kar naravni ambient spreminja v skrivnostno prizorišče.

Brezmejni, fizično nedosegljivi prostor vesolja za Darka Slava predstavlja velik, neskončno odprt komunikacijski potencial za izvirno umetniško pot oziroma za možnost poglabljanja v univerzalne skrivnosti. Sugestivno, večpomensko sporočilo prinaša tudi ciklus akvarelov in akrilnih slik *Sonca,* za katerega bi lahko rekli, da je posvečen iskanju višjega kozmičnega reda. Kot smo pri Darku Slavcu vajeni, gre za urejen in kompozicijsko kontroliran svet. Krog oziroma sončni disk na kvadratnem nosilcu je podoba dovršenosti. Natančno snovanje podob je nadomestilo nadzorovano naključje. Pulziranje barve in izžarevanje svetlobe povzemata eksplozivnost energije, ki izžareva iz površine velikih nebesnih teles. Slikar uporablja kombinirano tehniko kapljanja barve (dripping), doslikavanja in uravnavanja gibanja barve, ki včasih učinkuje celo haptično. V kaosu je vselej prisoten red. Barve, ki se zlivajo na platno in pri tem povezujejo v turbulence in vzorce, se gibljejo tako kot vse stvari v vesolju. Vse sile in materija se podrejajo univerzalnim zakonitostim. Na ta način je potekal tudi nastanek vesolja in galaksij, ki ga prikazujejo kompozicije iz ciklusa *Deus – Galaktični deus.* Darko Slavec razmišlja o tem, da se ta kozmični red pojavlja v vseh stvareh, tudi v mikrokozmosu (npr. semena) in mikrostrukturah. Na slikah iz ciklusa *Črne luknje* eruptivne turbulence in meglice, ki krožijo okrog črnega kroga, spominjajo na očesno šarenico in zenico.

Pri delih iz ciklusa *Med demonskim in božanskim* je Darko Slavec fotografije vesolja dopolnil z drobnimi črnimi ploščami, okruški človekove prisotnosti in delčki nekdanjih nebesnih teles. Predmeti, ki jih je s črnim flomastrom narisal brez predhodnih priprav

oziroma skic, učinkujejo tridimenzionalno in so precizno razporejeni. Zdi se, da so se s površine likovnega polja premaknili v globine kozmičnega prostora.
Likovni svet Darka Slavca je odraz (p)osebne percepcije sveta in avtorjeve humanistične naravnanosti. Darko Slavec ob izjemni predanosti likovni umetnosti in veliki ustvarjalni volji deluje tudi na pedagoškem področju in posega na polje likovne teorije.

ddr. DAMIR GLOBOČNIK
muzejski svetnik in likovni kritik

Iz cikla ČLOVEK IN VESOLJE VI, olje na platno, 180 × 130 cm, 1980 - 92

Iz cikla ČLOVEK IN VESOLJE ali SANJE VELIKE KOPALKE V, olje na platno, 80 × 90 cm, 1980 - 91

Iz cikla PREDORI
fotografija, 1993

Iz cikla MED DEMONSKIM IN BOŽANSKIM IX
flomaster na print, 29,5 × 42, 2007

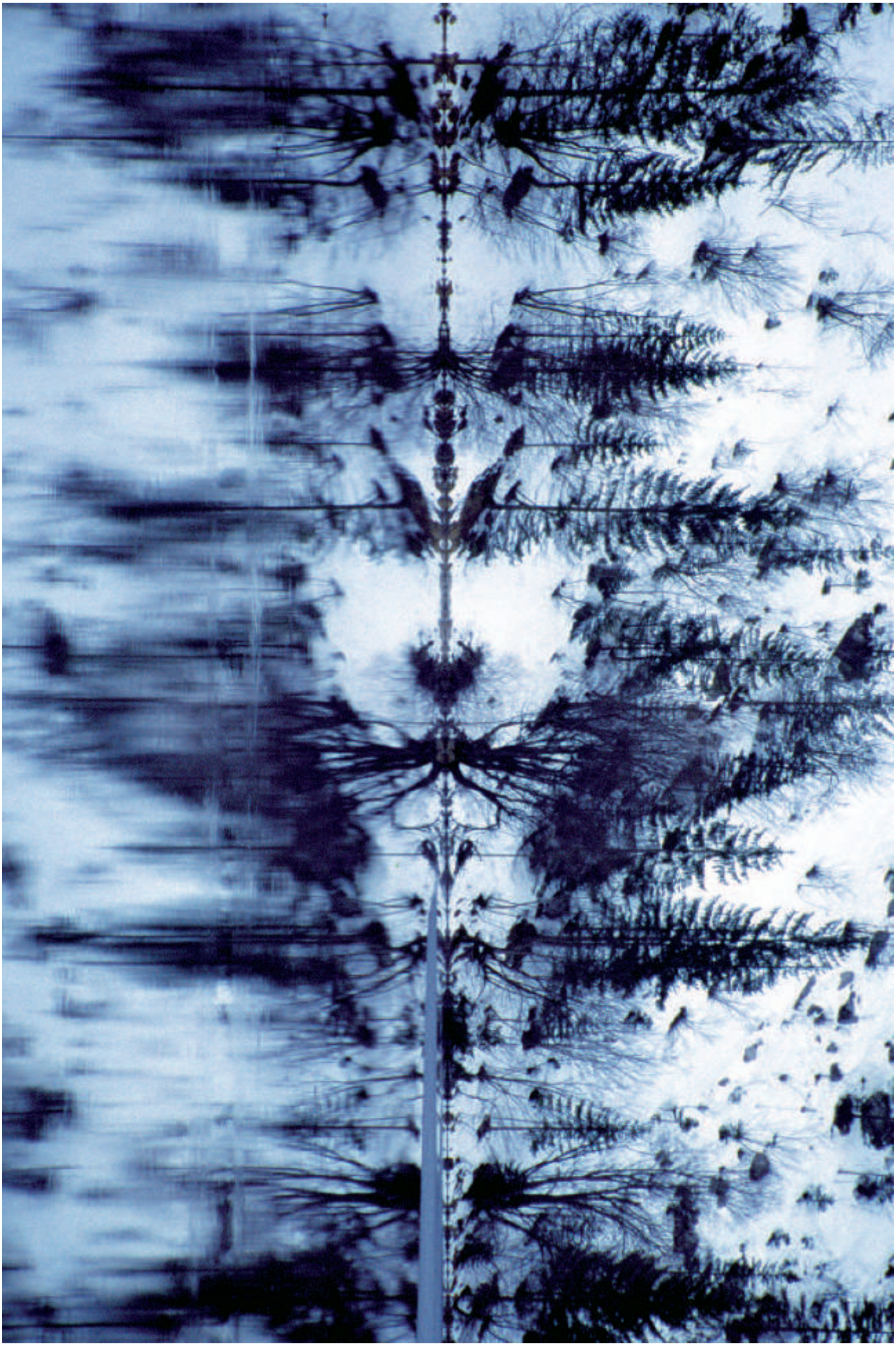

Iz cikla ASIMETRIČNA SIMETRIJA BOHINJSKEGA JEZERA
fotografija, 2008

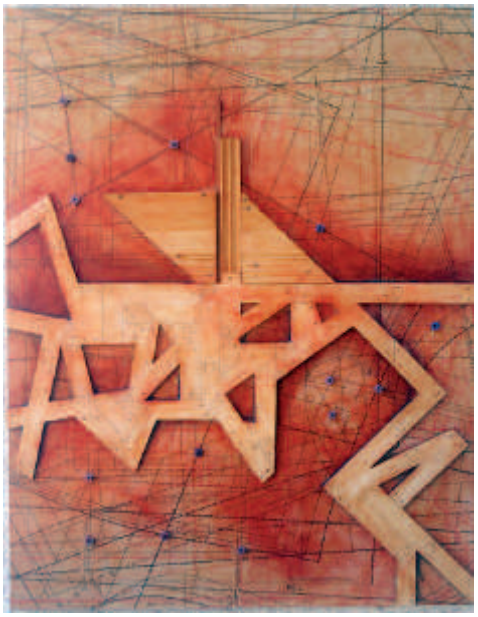

MAROLT PETER je doktoriral s temo Pomen likovnosti za arhitekturni prostor. Pripravil je sedemindvajset samostojnih likovnih razstav, od tega je dvakrat samostojno razstavljal na Madžarskem in v Federaciji BiH, na skupinskih predstavitvah pa tudi v Avstriji in na Hrvaškem, v nekdanji ZRJ, Franciji, Španiji in Angliji, ter v Galeriji ZDSLU. Med drugim je prejel tudi Priznanje za kvaliteto likovnih del na mednarodnem festivalu Srečanja 2013 Kranj - ZDSLU.

PETER MAROLT, PODMORNICA
akril na les na papir, 50 × 38,5 cm, 2016

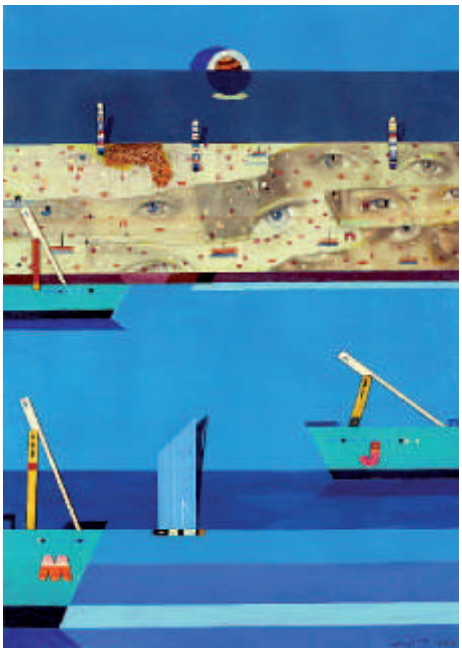

TUTTA KLAVDIJ je rojen 1958 v Postojni. Dodiplomski in podiplomski študij grafike je opravil na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Imel je preko 200 samostojnih razstav, sodeloval pa na več 350 skupinskih, doma in po svetu. Za svoje delo je prejel 61 domačih in mednarodnih priznanj. Med nagradami izstopajo tiste, ki jih je prejel na mednarodnih bienalih v Ljubljani, Barceloni, Seulu, Cadaqes, Villachu. Za dosedanje delo je prejel nagrado Zveze društev likovnih umetnikov Slovenije – Hypo Alpe Adria Bank, Bevkovo nagrado za življenjsko delo na področju slikarstva. V Kranju je prejel veliko Prešernovo plaketo za področje kulture.

KLAVDIJ TUTTA
Iz cikla MEDITERANSKA PLOVILA
slika in likovni objekt, akril kolaž, les na platnu
70 × 50 cm, 2016

URH KAJA je rojena leta 1988 v Kranju. Študijsko pot je začela na ALUO v Ljubljani, smer slikarstvo, kjer je leta 2012 diplomirala. Trenutno zaključuje magistrski študij na isti inštituciji. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in LD Kranj. Prejela je nagrado Grand Prix ZUŠL (Ex-tempore Iveta Šubica , 2014) in Nagrado Fo.Vi (Ex-tempore Ptuj, 2015). Svoja dela pa predstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah.
W: www.kajaurh.com

KAJA URH, LUMINOUS III.
olje na platnu, 100 × 70 cm, 2013

FRANC VOZELJ je rojen 28. marca 1954 v Kranju. Po končani šoli za oblikovanje se je vpisal na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 1979 diplomiral na oddelku za slikarstvo. Leta 1981 je končal podiplomski študij slikarstva pri prof. Janezu Berniku. Doslej je imel preko 80 samostojnih razstav doma in v tujini, sodeloval pa je na več kot 100 skupinskih razstavah. Med priznanji, ki jih je prejel za svoje delo, je velika Prešernova plaketa mesta Kranja za leto 1999.

FRANC VOZELJ, KOMPOZICIJA
mešana tehnika, 40 × 40 cm, 2016

CATHERINA ZAVODNIK je rojena 6.9.1975 v Ljubljani. Leta 2000 je diplomirala iz industrijskega oblikovanja, leta 2003 iz umetniške grafike, leta 2008 pa je magistrirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani. Med leti 2000 in 2004 je svoje grafično znanje nadgradila v Urbinu v Italiji. Razstavlja tako doma kot v mednarodnem prostoru. Leta 2011 je bila s sliko September sprejeta na javni poziv umetnikom v Severni Evropi, Spring Exhibition 2011 v Kunsthal Charlottenborg (Danska). Je članica LD Kranj.
W: www.catherina1.com

CATHERINA ZAVODNIK, INKA 480
(Opus Sakralni drevesni Da Vincijevi zapisk)
Orig. Giclée print na pleksi steklo, 46 × 36 cm

KLEMENTINA GOLIJA
Iz cikla VMESNI PROSTOR,
akril in kolaž na platnu, 80 × 60 cm, 2016

ARNE HODALIČ, INDIJA 25let short_110

MIHA PERČIČ, DIGITALNI HROŠČ 1,
lesorez na platnu, 80 × 60 cm, 2016

Pozdrav dobri ideji II

Umetnost nas bogati in navdihuje, širi nam obzorja in odpira pogled. Tega se zavedamo tudi na Gimnaziji Franceta Prešerna v Kranju, sicer tradicionalno športno usmerjeni šoli, ki se v zadnjih letih vse bolj kaže kot šola, ki poleg sivih celic in telesa razgibava tudi umetniškega duha.
V zadnjem času nas še posebej navdušuje sodelovanje z akademskim slikarjem Klavdijem Tutto, ki je uspel dijake motivirati tudi za večje projekte in pripeljal na našo šolo še druge priznane umetnike. Nova umetniška dela, ki jih bodo na stenah naše šole odslej občudovali dijaki, zaposleni in drugi obiskovalci, bodo še dodatno obogatila naš pouk in naš vsakdan ter morda spodbudila mlade umetnike med dijaki, da se bodo podali na trnovo a ustvarjalno pot umetnika.
Sodelujočim umetnikom in Društvu LUM Kranj se v imenu dijakov in zaposlenih za izjemen prispevek k obogatitvi našega poslanstva iskreno zahvaljujem.

MIRJAM BIZJAK
profesorica in ravnateljica gimnazije Franceta Prešerna

Tudi v okviru letošnjega 5. mednarodnega festivala likovnih umetnosti Kranj 2016 – ZDSLU smo pripravili donacijo šestih avtorjev, ki bo nadaljevanje lanskoletne in bo zaokrožila spoznavanje gorenjske in slovenske likovne umetnosti.
Za dijake je pomembno, da se srečujejo z raznovrstnimi likovnimi rešitvami, saj s tem bogatijo svoje znanje o vizualni kulturi, spoznavajo estetsko vrednost likovnih umetnin in postavitve le-teh v sodoben arhitekturni okvir.

Mag. likovnih umetnosti ***KLAVDIJ TUTTA***
Predsednik umetniškega sveta LD Kranj – ZDSLU
in umetniški vodja festivala

GOLIJA KLEMENTINA je rojena 26. marca 1966 na Jesenicah. Slikarstvo je študirala na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu, kjer je leta 1990 diplomirala. Podiplomski študij slikarstva in grafike je opravila na ALUO v Ljubljani. Doslej je imela 93 samostojnih razstav in je sodelovala na več kot 200 skupinskih predstavitvah doma in v tujini. Prejela je 15 nacionalnih priznanj in eno mednarodno nagrado. Leta 2007 je prejela nagrado Mestne občine Kranj za likovne dosežke.

HODALIČ ARNE izr. prof., fotoreporter, publicist, potapljač, jamar. Od 1987 kot poklicni fotograf, sodeluje s pomembnejšimi slovenskimi in svetovnimi revijami (objava reportaž). Udeležil se je številnih fotografskih ekspedicij po svetu, sodeloval kot fotograf in aktivni udeleženec. Pripravil je nekaj odmevnih fotografskih razstav doma in po svetu. V ameriški izdaji National Geographic je objavil reportažo o podvodni arheologiji v reki Ljubljanici, je urednik fotografije pri slovenski izdaji revije National Geographic, gostujoči predavatelj za fotografijo na Fakulteti za družbene vede, izredni profesor za področje fotografije na VIST-u (Visoka šola za storitve).

PERČIČ MIHA je rojen leta 1972 v Kranju. Diplomiral je leta 1997 na ALUO v Ljubljani smer vizualne komunikacije. Leta 2002 je končal podiplomski študij grafike, pri prof. Branku Suhyju in si pridobil naziv magister likovnih umetnosti. Sodeluje na samostojnih in skupinskih razstavah doma in po svetu. Na Festivalu likovnih umetnosti v Kranju 2013, je prejel priznanje ZDSLU za kakovost likovnih del. Dela kot samostojni kulturni delavec.

ŠTIBELJ MARUŠA se je po Gimnaziji Kranj vpisala na oddelek likovne pedagogike Pedagoške fakultete v Ljubljani. Izobraževala se je na področju filma in videa ter diplomirala na temo sporočilnosti barv v filmu. Delovala je tudi kot asistentka režije, delala reportaže ter fotoreportaže in se udeleževala različnih likovnih in filmskih delavnic. Od leta 2012 se ukvarja predvsem s tehniko kolaža in ilustracijo. Razstavlja doma in v tujini. W: www.marusastibelj.com

MARUŠA ŠTIBELJ, KURA ALI JAJCE?,
kolaž, 60 × 80 cm, 2016

TUTTA KLAVDIJ je rojen 1958 v Postojni. Dodiplomski in podiplomski študij grafike je opravil na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Imel je preko 200 samostojnih razstav, sodeloval pa na več 350 skupinskih, doma in po svetu. Za svoje delo je prejel 61 domačih in mednarodnih priznanj. Med nagradami izstopajo tiste, ki jih je prejel na mednarodnih bienalih v Ljubljani, Barceloni, Seulu, Cadaqes, Villachu. Za dosedanje delo je prejel nagrado Zveze društev likovnih umetnikov Slovenije – Hypo Alpe Adria Bank, Bevkovo nagrado za življenjsko delo na področju slikarstva. V Kranju je prejel veliko Prešernovo plaketo za področje kulture.

KLAVDIJ TUTTA, Iz cikla MEDITERANSKA PLOVILA
akril kolaž, les na platnu, 80 × 60 cm, 2016

ZLATE CVETO je rojen leta 1955 v Vogljah pri Kranju. Leta 1977 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, diplomo tretje stopnje je opravil 1980 pri prof. Janezu Berniku. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, fotografijo in uporabno grafiko. Imel je 20 samostojnih razstav in 97 skupinskih razstav. Je član ZDSLU in LD Kranj.

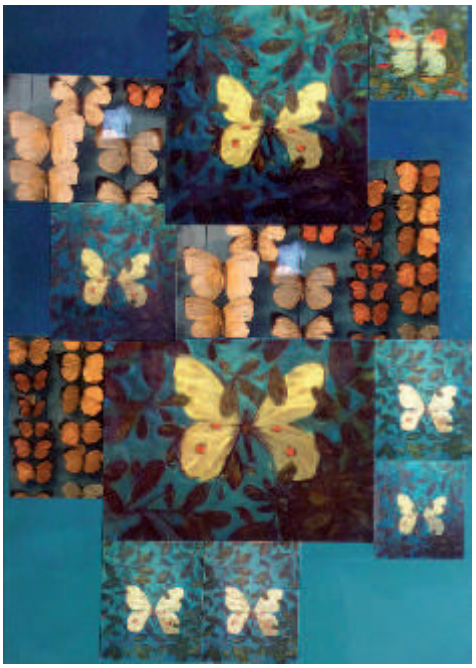

CVETO ZLATE, "METULJ NA VODI-IV"
(Iz cikla Galičevi metulji), kolaž - akril na platnu, 80 × 60 cm, 2016

V Likovnem društvu Kranj smo ponosni, da smo uspeli prepričati dvanajst slikarjev, da so donirali svoja dela za stalno postavitev v prostorih Gimnazije Kranj. Med njimi je tudi pet avtorjev, ki so bili dijaki Gimnazije Kranj. Upam in prepričan sem, da bo ta kolekcija motiv še za druge avtorje, ki bi bili v bodoče pripravljeni sodelovati.
Kvalitetna likovna dela prispevajo k poznavanju sodobne likovne kulture, ker učence nagovarjajo z različnimi avtorskimi interpretacijami in jih vzpodbujajo pri njihovi estetski in duhovni rasti.

Mag. likovnih umetnosti ***KLAVDIJ TUTTA***

BEŠTER FRANC je rojen leta 1957. Maturiral je na gimnaziji Kranj. Študijsko pot je nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1983 diplomiral pri profesorjih: Š. Planinc, J. Bernik, G. Gnamuš. Do sedaj je imel okoli 50 samostojnih razstav, sodeloval pa je tudi na številnih skupinskih razstavah, kolonijah in Extemporih. Je član ZDSLU in LD Kranj in Društva oblikovalcev Slovenije.

FRANC BEŠTER, ELEKTRONIKA NAD PLATNI
akril na platnu, 35 × 50 cm, 2016

DIMOVSKI BOGE je leta 1978 diplomiral iz slikarstva, nato je opravil podiplomski študij restavratorstva in konservatorstva ter podiplomski specialistični študij grafike na ALU v Ljubljani. Leta 1987 si je pridobil naziv docenta za grafiko na Univerzi v Ljubljani ter leta 1990 na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji za docenta za risanje in grafiko. Je samozaposlen v kulturi, deluje kot kustos in likovni kritik. Do sedaj je imel 51 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 340 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel pet nacionalnih ter trinajst mednarodnih nagrad.

BOGE DIMOVSKI, BREZ NASLOVA
digitalni tisk, 35 × 50 cm, 2016

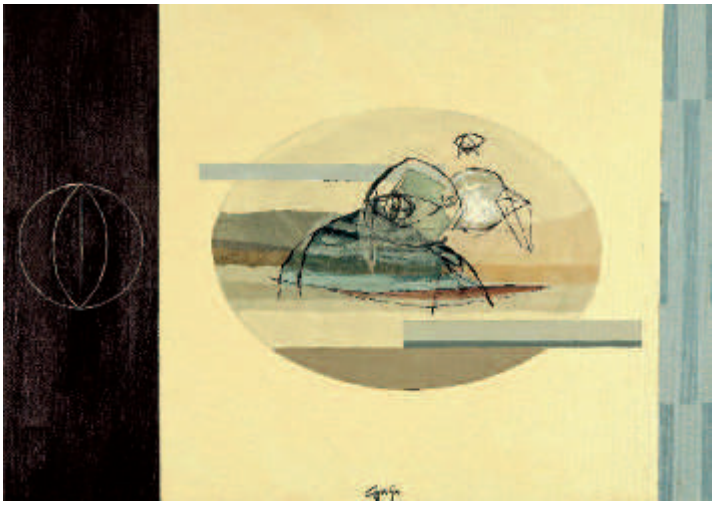

GOLIJA KLEMENTINA je rojena 26. marca 1966 na Jesenicah. Slikarstvo je študirala na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu, kjer je leta 1990 diplomirala. Podiplomski študij slikarstva in grafike je opravila na ALUO v Ljubljani. Doslej je imela 93 samostojnih razstav in je sodelovala na več kot 200 skupinskih predstavitvah doma in v tujini. Prejela je 15 nacionalnih priznanj in eno mednarodno nagrado. Leta 2007 je prejela nagrado Mestne občine Kranj za likovne dosežke.

KLEMENTINA GOLIJA
Iz cikla POTOVANJE SKOZI ČAS, akril na platnu
35 × 50 cm, 2016

JERAS DIMOVSKA IRENA je rojena 17. avgusta 1960 v Kranju. Leta 1985 je diplomirala iz slikarstva na ALU v Ljubljani ter leta 1988 končala magistrski študij konservatorstva in restavratorstva z nazivom magister umetnosti na isti akademiji. Od leta 1990 je članica DSLU v Ljubljani. Do sedaj je imela 29 samostojnih ter preko 150 skupinskih razstav doma in v tujini. Za svoje delo je prejela eno nacionalno in eno mednarodno nagrado.

IRENA JERAS DIMOVSKA, BREZ NASLOVA
mešana tehnika, 30 × 50 cm, 2016

VESEL POTOČNIK VERONIKA je rojena leta 1987 v Kranju. Po SŠOF se je leta 2006 vpisala na ALUO. Leta 2012 je diplomirala iz slikarstva pri prof. Hermanu Gvardjančiču in Milanu Eriču. Kot študentka je sodelovala na študentskih skupinskih razstavah v Brežicah in Ljubljani. Leta 2010 je sodelovala na grafični delavnici v Rheinu v Nemčiji. Razstavljala je na skupinski razstavi U35 Mlada umetnost iz Škofje Loke in okolice. Živi in dela v Kranju.

VERONIKA VESEL POTOČNIK, PERITE LOČENO
akril na platnu, 35 × 50 cm, 2016

PUHAR ZMAGO je rojen leta 1952 v Kranju. Na ALUO v Ljubljani je leta 1977 diplomiral iz slikarstva. Njegov opus obsega več kot 60 samostojnih razstav po Sloveniji in v evropskih državah, ter v New Yorku. Poleg tega je sodeloval v številnih skupinskih likovnih projektih doma in v tujini. Od marca 2007 se v lastnem ateljeju v okviru družinskega podjetja Puhart v Kranju posveča samostojnemu ustvarjanju in likovnemu izobraževanju vseh generacij.

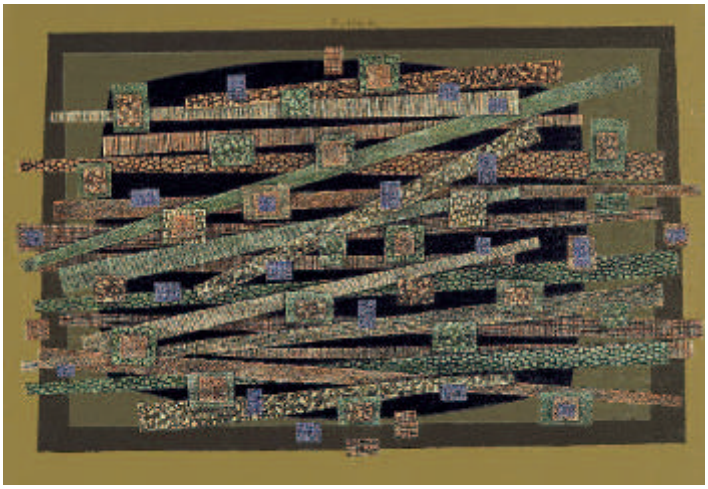

ZMAGO PUHAR, BREZ NASLOVA
mešana tehnika, 35 × 50 cm, 2016

SERPAN SITAR EVA je rojena 1976 leta v Kranju. Leta 2003 je diplomirala pod mentorstvom profesorja Darka Slavca, smer slikarstvo, na šoli za risanje in slikanje – Visoki strokovni šoli v Ljubljani. Na isti šoli zaključuje magistrski študij, smer slikarstva. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in Likovnega društva Kranj.

EVA SERPAN SITAR, VEKTORSKA INTERVENCIJA ROME TEARNE, mešana tehnika, 35 × 50 cm, 2016

SLAPAR NEJČ je rojen 10. marca 1945 v Stražišču pri Kranju. Po končani gimnaziji se je najprej odločil za študij gradbeništva, nato pa se je preusmeril v grafično industrijo. Kasneje se je kot grafik popolnoma predal likovni umetnosti. Vmes pa je nekaj časa deloval kot svobodni umetnik. Imel je preko sto samostojnih in okoli petdeset skupinskih razstav pri nas in v tujini. Udeležil se je več likovnih kolonij in ex-temporov. Živi in ustvarja v Stražišču pri Kranju.

NEJČ SLAPAR, DREVO NA SORŠKEM POLJU akril na platnu, 35 × 50 cm, 2016

SRDIĆ JANEŽIČ ZORAN, rojen 4. septembra 1974. v Kranju. Študiral je na ALUO v Ljubljani, smer kiparstvo, kjer je diplomiral leta 2004 pri prof. Sreču Draganu. Po končanem študiju se je zaposlil v delavnici Lutkovnega gledališča Ljubljana kot oblikovalec lutk - kipar. Študijsko se izpopolnjuje na raznih mojstrskih delavnicah obdelave različnih materialov. Ukvarja se z risbo, kiparstvom in performansom. Živi in ustvarja v Ljubljani.

ZORAN SRDIĆ JANEŽIČ, SWEET YELLOW mešana tehnika, 35 × 50 cm, 2016

MARUŠA ŠTIBELJ **se** je po Gimnaziji Kranj vpisala na oddelek likovne pedagogike Pedagoške fakultete v Ljubljani. Izobraževala se je na področju filma in videa ter diplomirala na temo sporočilnosti barv v filmu. Delovala je tudi kot asistentka režije, delala reportaže ter fotoreportaže in se udeleževala različnih likovnih in filmskih delavnic. Od leta 2012 se ukvarja predvsem s tehniko kolaža in ilustracijo. Razstavlja doma in v tujini. W: www.marusastibelj.com

MARUŠA ŠTIBELJ, PAINTING TOOL
kolaž, 35 × 50 cm, 2016

TUTTA KLAVDIJ je rojen 1958 v Postojni. Dodiplomski in podiplomski študij grafike je opravil na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Imel je preko 200 samostojnih razstav, sodeloval pa na več 350 skupinskih, doma in po svetu. Za svoje delo je prejel 61 domačih in mednarodnih priznanj. Med nagradami izstopajo tiste, ki jih je prejel na mednarodnih bienalih v Ljubljani, Barceloni, Seulu, Cadaqes, Villachu. Za dosedanje delo je prejel nagrado Zveze društev likovnih umetnikov Slovenije – Hypo Alpe Adria Bank, Bevkovo nagrado za življenjsko delo na področju slikarstva. V Kranju je prejel veliko Prešernovo plaketo za področje kulture.

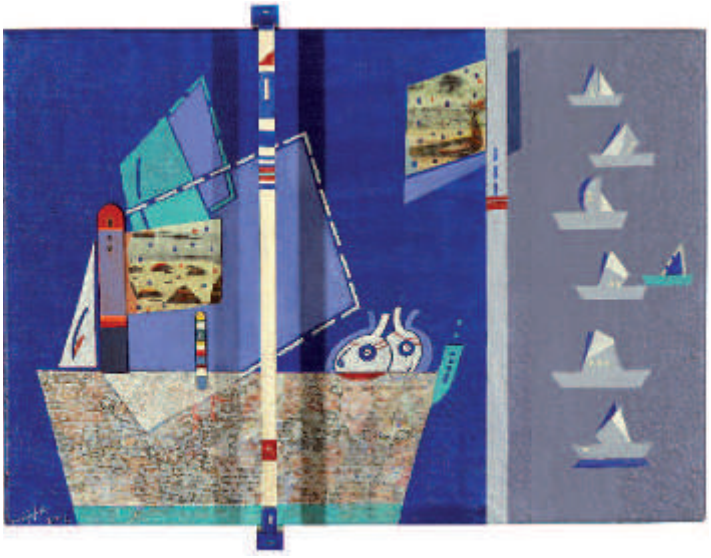

KLAVDIJ TUTTA, Iz cikla MEDITERANSKA PLOVILA
akril, kolaž, les na platnu, 35 × 50 cm, 2016

URH KAJA je rojena leta 1988 v Kranju. Študijsko pot je začela na ALUO v Ljubljani, smer slikarstvo, kjer je leta 2012 diplomirala. Trenutno zaključuje magistrski študij na isti inštituciji. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in LD Kranj. Prejela je nagrado Grand Prix ZUŠL (Ex-tempore Iveta Šubica , 2014) in Nagrado Fo.Vi (Ex-tempore Ptuj, 2015). Svoja dela pa predstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah. W: www.kajaurh.com

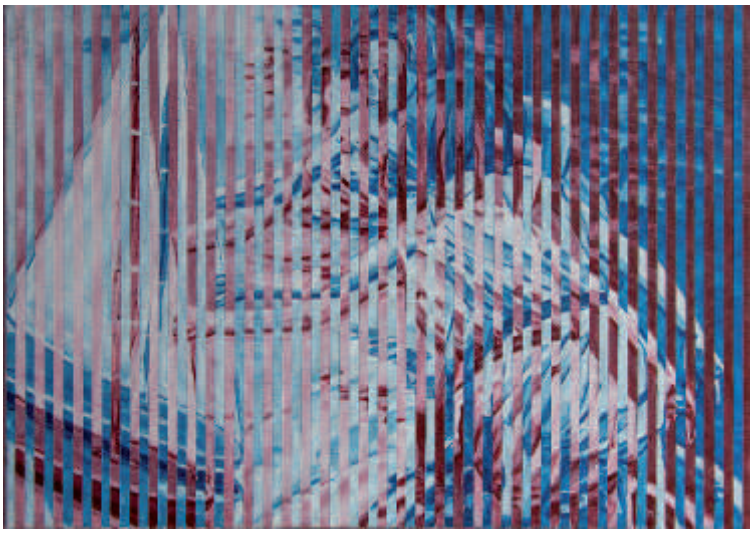

KAJA URH, RINGA ROSES I.
akril na platno, 35 × 50 cm, 2016

Dela ustvarjena na delavnici učencev GIMNAZIJE KRANJ pod mentorstvom mag. KLAVDIJA TUTTE

Letošnji festival je posegel tudi na področje likovnega ustvarjanja mladih.
Na Gimnaziji Kranj so se lotili izdelave šestnajstih likovnih podob na klasičnih platnenih osnovah. Vodila jih je zgodba, ki je opredeljevala futuristično zaznavo sveta. To je vse tisto, kar je povezano s sanjskim svetom ali s kritično zgodbo v času, ki ga živimo.
Dijaki so vstopali vsebinsko zelo raznoliko, zato smo morali pri delu upoštevati tudi uskladitvene elemente, ki so pomagali zgraditi enovit likovni jezik. Uporabljali smo tehnike risanja, slikanja, kolažiranja, trgank in uporabo akrilnih barv.
Ob nastajanju slik je potekal še projekt fotografiranja likovnih del in njihovih detajlov, iz katerih je skupina gimnazijskih mladostnikov sestavila film, ki bo predvajan na otvoritvi razstave.
Nedvomno je gimnazijcem likovno snovanje priraslo k srcu, kajti videti je, da imajo v šolskem sistemu premalo likovne prakse. Kljub temu pomanjkanju smo uspeli projekt estetsko zaključiti in likovno urediti.

Mag. likovnih umetnosti ***KLAVDIJ TUTTA***

Vsako platno je plod dveh nadarjenih mladih duš. Na prvi pogled zgolj vznemirljivo in dinamično delo je od dijakov zahtevalo tudi veliko prilagajanja, argumentiranja svojih predlogov ter nenazadnje soočanja s kritiko. Tako je razumljivo, da je bilo navdušenje ob končnem izdelku, konglomeratu idej in zlitini raznolikih čustev, nepopisno.

ANITA OMEJEC, *univ. dipl. nem. in prof. um. zg*

FUTURISTIČNA ZAZANAVA SVETA II., akril, kolaž akvarel, in tuš na platnu, 4 × slike 60 × 40 cm, 2016

FUTURISTIČNA ZAZANAVA SVETA I., akril, kolaž, akvarel in tuš na platnu, 12 × slike 40 × 60 cm, 2016

SPILLER TEO

Po vaši novi samostojni razstavi v Inštitutu Jožef Stefan v Ljubljani maja 2016 in glede na vašo široko razvejano delovno biografijo, se zdi umestno, da seznanimo tudi obiskovalce letošnjega kranjskega festivala z vašimi dosežki in prizadevanji.

Za uvod v najin pogovor tole vprašanje: po izrazito tehnično usmerjenem študiju, nato zaposlitvi v informatiki, ste takorekoč začetni ustvarjalec digitalizirane, računalniške podobe v slovenskem prostoru. Vstop v novomedijsko ustvarjalnost net.art je bil ne samo inovatorski za naš prostor, ampak tudi mednarodno zelo uspešen? Odkod te vaše, imenujmo jih, drzne odločitve?

Zanimanje za novo in drugačno imam v krvi. Moj oče si je npr. leta 1968 sam plačal IBM tečaje v Radovljici in desetletja pred časom razmišljal o bolnišničnih informacijskih sistemih. Podobnih primerov "petelinov, ki prezgodaj pojejo" je v naši rodbini še precej.

Že Piet mondrian je nekoč dejal, da bi želel imeti stroj, s katerim bi lahko v realnem času komponiral likovne kompozicije. Prvi preprosti programi za risanje, ki so prišli skupaj s prvimi miškami, so se pojavili ravno v času, ko sem ves svoj čas posvečal slikarskemu izobraževanju. Tako sem najprej začel ustvarjati na prijateljevem računalniku, ki je ravno ustanovil enega prvih računalniških podjetij pri nas, najpogosteje ponoči, ko ga ni uporabljal nihče drug. Kasneje sem si kupil svoj lastni osebni računalnik, ki sem ga pritihotapil iz Monakovega. Tako je nastalo več sto črno-belih grafik, shranjenih na računalniški disketi. Ko sem jih hotel natisniti, še posebej v formatu večjemu od A4, sem na svojstven način doumel razliko med virtualnim in realnim svetom. Ustvarjalni akt se namreč pri računalniški grafiki zgodi v računalniku. Rezultat je datoteka, ki je fizično zgolj nekaj neskončno majhnih različno nabitih delcev. Od tod do objektov, ki jih lahko obesimo na steno, je predvsem veliko stroškov.

Pri teh delih je šlo za izrazito likovni pristop, izveden z novimi mediji. Grafike sem pokazal Sergeju Kapusu, ki je predaval na šoli, kjer sem se takrat učil slikarstva. Dejal je, da se gotovo da iz računalnikov iztisniti kaj več. Takrat sem prvič začutil, da je pojem vizualne umetnosti precej širši od pojma likovnega, ki je takrat prevladoval pri nas.

Ko je v '90 letih prejšnjega stoletja Internet, ki ga je razvila ameriška vojska in je bil kasneje uveljavljen le v akademskih krogih, pljusknil v gospodinjstva, sem tako kot desetine somišljenikov po celem svetu zaslutil, da se je odprla neka nova pandorina skrinjica. Obdobju svobodnega in inovativnega komuniciranja je sledila komercializacija Interneta in njegov nadzor v imenu takšnih in drugačnih varnosti. Nedvomno svet ne bo nikdar več takšen, kot je bil pred razmahom Interneta. Tisti ki so ga ustvarili, so z njim osvojili svet.

Novi mediji so prinesli nov pristop, ki mi je bil še posebej pisan na kožo. Umetnike so v zgodovini pogosto označevali kot bogoskrunske, ker so iz nič ustvarjali podobe, kakršne naj bi smel ustvariti samo Bog. Z novimi mediji pa smo začeli ustvarjati platforme, s katerimi so uporabniki ustvarjali svoje lastne umetnine, vendar v okvirih tistega, kar jim je umetnik s platformo omogočil. Tako umetnik ni več le ustvarjal tistega, kar bi smel le bog, temveč je ustvaril "svet" z vsemi njegovimi "naravnimi" zakoni.

bank.com
robotizirano rezkanje na lepljene smrekove deske 50 × 40 cm, 2011

Če sem pri izdelavi računalniških grafik uporabljal stroj, kakršnega si je želel Mondrian, pa sem v novih medijih takšen stroj ustvaril. Tako je npr. net.art projekt "Hommage to Mondrian", o katerem se je precej pisalo v strokovni literari po celem svetu (npr. CIAC magazin iz Montreala), uporabniku omogočal, da je iz elementov spletnih strani ustvarjal kompozicije v slogu znanih Mondrianovih kvadratnih kompozicij.

Ste dobili v Sloveniji uvodno in ustrezno podporo?

Kakšna je v našem prostoru podpora inovativnim pristopom v umetnosti se spomnim vsak dan, ko se moram kot kolesar po čudni in zaviti stezi prebijati mimo ruševin ljubljanske Cukrarne. Mestna vpadnica se je morala umakniti ruševinam propadle tovarne sladkorja, ker so naši predniki v njej pustili shirati ene prvih naprednih umetnikov pri nas. Ko so po desetletjih njihovi potomci doumeli njihovo resnično vrednost, so stavbo, v kateri so med stradanjem ustvarjali, spremenili v spomenik. Ta strah, da se ne bi osramotili, če bi pokazali zanimanje za nekaj, kar ni vse splošno priznano in

uveljavljeno, je na vsakem koraku prisoten še danes. Majhen narod brez omembe vredne elite je pač slab biotop za gojenje sodobne umetnosti.

Tako sem največ podpore za svoje ustvarjanje dobil prav od vas: takoj ko ste odprli mojo razstavo računalniških grafik leta 1995, ko ste v Mestni galeriji omogočili skupinsko razstavo "Digitalna grafika na papirju". In pa seveda, ko ste z odkupom mojega net.arta Megatronix omogočili projekt, o katerem se je govorilo in pisalo po celem svetu, vključno z mediji kot sta New York Times in El Pais.

Kaj so za vas vodilna izhodišča v lastnem umetniškem izražanju?

Dolgo časa sem se trudil delati konceptualno, se osredotočiti na neko idejo in iz nje razviti umetnino. Ugotovil sem, da kaj res dobrega ustvarim le spontano, v trenutnem navdihu. Takrat se izgubita prostor in čas, zapadem v stanje, iz katerega se zbudim šele, ko je delo končano.

Neprestano pridobivam informacije, se učim in izobražujem in o vsem skupaj veliko premišljujem. Pri tem me zanima zelo širok spekter stvari. Potem pa moje možganske sinapse to v nekem trenutku na sebi lasten čudežen način povežejo v nove in nenavadne kombinacije iz katerih se rodi novo delo.

Skozi desetletja sem močno izostril čut za kombiniranje različnih elementov, iz katerih sestoji končno delo. Gre za postavljanje različnih entitet v prostor in čas na takšen način, da tvorijo celovito in smiselno celoto. Vse se mora ujemati med seboj, tako likovni elementi in različni materiali v prostorsko kompozicijo, kakor ustvarjalni proces, koncept, zgodba, promocija, predstavitev in drugo. Umetnina je zame celovita komunikacija ustvarjalca z občinstvom preko vseh zgoraj naštetih elementov. Zgodba se ne konča, ko ustvariš objekte. Pravzaprav se takrat šele zares začne.

Kdaj in zakaj ste, se potem, ko je ostal za vami mladostni spomin na fantastični svet slikarja Štefana Planinca v njegovem ateljeju, odločili za pridobitev še formalne visoke izobrazbe na ljubljanski Visoki šoli za umetnost, kjer ste opravili tudi magistraturo.

Obrtniških spretnosti risanja in slikanja se lahko priučimo marsikje, visokošolski študij pa nam omogoči, da na svoje delo pogledamo tudi s formalne strani. Da ga umestimo v prostor in čas, da ga razumemo kot del zgodovine umetnosti. Da znamo o njemu utemeljeno govoriti in pisati. Da lahko o njem enakopravno komuniciramo v umetnostnem sistemu.

To mi je bilo jasno že dalj časa, ker pa nisem eksistenčno vezan na umetniško ustvarjanje, sem se za študij odločil, ko sem uredil vsa druga življenska vprašanja in situacije.

Kako je ta izobrazba vplivala na vaš nadaljni umetniški razvoj, potem ko iz čiste novomedijske umetnosti prestopate takorekoč »nazaj« do mediatizirane podobe, ki jo izvajate na klasičen slikarski postopek?

Ko sem pridobil formalno izobrazbo sem lahko začel prenašati svoje izkušnje in znanje naprej na mlajše generacije. V začetku je bilo težišče na medijski umetnosti in njeni umestitvi v sodobno umetnost. V povezavi z odnosi z javnostmi, v katerih sem delal 15 let ter skrbjo za digitalni ugled ene večjih organizacij pri nas, pa sem našel dovolj teoretičnih in praktičnih izhodišč tudi za predavanja s področja vprašanj umetniške kariere v 21 stoletju. To področje me je v zadnjih letih bolj prevzelo kot samo umetniško ustvarjanje.

Kar se tiče samega ustvarjanja je bil povratek v slikarstvo nekakšen katalizator, da sem se močneje posvetil podobi na fizičnem nosilcu. Pri tem gre prvenstveno za tri stvari: vprašanje minljivosti digitalnih objektov, postopek ustvarjanja z računalnikom in statične podobe nasproti dinamični .

Vprašanja minljivosti digitalnega sveta sem se lotil že leta 2003 v opusu "Oprijemljivi net.art". Gre za vprašanje, kaj bodo arheologi čez nekaj stoletij lahko našli o današnjem času. Nedelujoč računalnik ali tablica sta namreč podobna stavbi knjižnice, v kateri ni več knjig. Po drugi strani pa je šlo za vprašanje samozadostnosti net.arta. Pri net.artu je bil Internet atelje, material in galerija hkrati. Pogosto pa še koncept oz. vsebina umetniškega dela. S postavljanjem takšnih projektov v "belo kocko" smo dobili le še bledo podobo avtentične net.artistične izkušnje. Umetnostni sistem in net.art se nista nikdar zares ujela.

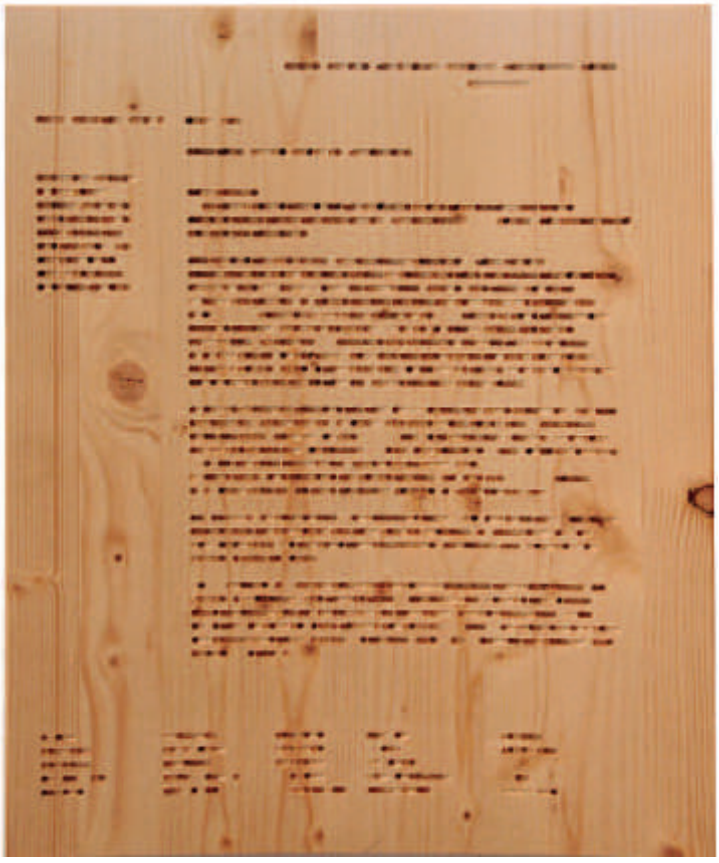

playboy.com
robotizirano rezkanje na lepljene smrekove deske 50 × 40 cm, 2011

Kar se ustvarjalnega akta tiče, še vedno poteka s pomočjo računalnika. Bodisi v smislu mondrianovskega komponiranja, o katerem sva se prej pogovarjala, bodisi o programiranju mojega robota La-labora, kjer gre za podobne stvari kot je šlo pri net.artu.

Nastala podoba pa je za razliko od novih medijev statična. Pri delih, ki jih ustvarja La-laboro, lahko govorimo o neke vrste objektih. Tam je tudi akt nastanka svojevrsten performans - kot bi stroj prakticiral Zen. Računalniške podobe na trdnem nosilcu pa so preslikave ustvarjenega iz digitalne v materialno podobo. Glavni namen tega je ustvariti možnost, da bodo takšna dela razstavljena. To je osnovna "težnja" vseh umetniških del. Šele v dialogu z gledalcem se namreč konča celoten umetniški proces. Če je net.art projekt avtentično bival le na Internetu, pa statični podobi ali objektu da avro šele postavitev v galerijski prostor.

Kje so po vašem mnenju meje in možnosti v bodočnosti- morda v neki sintetizirani umetnosti, ki pa bi morala ohraniti in prispevati k novi likovni iz-virnosti?

Umetnost bo vedno takšna, kakršni bodo umetniki, umetniki pa bodo takšni, kakršna bo družba. Kakšna pa bo družba bodočnosti, pa lahko samo ugibamo.

Prva predpostavka umetnosti 21. stoletja je, da ne bo več avantgardna. Popularna kultura prenaša politično korektnost iz Združenih držav po celem svetu. Zaželena je provokativnost, vendar raje v cirkusantskem slogu kot v smislu premikanja miselnih atraktorjev. Družbena angažiranost se bo nanašala raje na ozko omejene pojave in skupine kot na vprašanja eksistence večinskega prebivalstva. S propadanjem srednjega razreda se bomo najverjetneje vrnili v nekakšen novi srednji vek, ko bo visoka umetnost namenjena peščici najbogatejših.

Hkrati novi mediji rahljajo estetske standarde in omogočajo nekakšno novo, "vse-je-dovoljeno" kulturo. Navadili smo se, da vizualne elemente vse pogosteje komponirajo med seboj stroji, najraje po diktatu funkcionalnosti. Da bi bila podoba splošno sprejeta, ni več potrebno, da je grajena po strogih pravilih in kanonih.

Prav tako lahko vsakdo z nekaj kliki ustvari najrazličnejše podobe in jih v trenutku distribuira globalni javnosti. Ker gre za inflacijo produktov, je bolj kot videz podobe pomemben način njene distribucije. Tukaj glavno vlogo prevzame zgodba. Vrednost podobi ali drugi kulturni entiteti da njena viralnost, torej kako radi jo uporabniki delijo naprej preko svojih socialnih omrežij.

Pri tem se zastavlja vprašanje, kaj bo temu s podobami, sporočili in zvoki bombardiranemu občinstvu lahko še ponudil umetnostni sistem oz. kaj bo to občinstvo sploh še pripravljeno sprejeti. Dvomim namreč, da bo sama avra umetnosti, ki veje iz klasičnega razstavnega prostora, dovolj, da bi pritegnila po eni strani nezainteresirano, po drugi strani pa nevrotično, novosti potrebno občinstvo. Močno vlogo utegne igrati tudi koncept "demokratičnosti", ko je dobro tisto, kar je všeč večini. Najverjetnejša oblika za preživetje tega, kar je danes umetnostni sistem, je nekakšen artentainment.

Zanemariti tudi ne gre potrebe po učinkovitosti, ki jo v vse pore družbenega življenja vriva ekonomska logika. Zelo verjetno je, da bodo umetniki v bodočnosti počeli "kaj koristnega", npr. zdravili ljudi z art-terapijo ali prirejali delavnice za vzpodbujanje kreativnosti pri menedžerji, ne pa zgolj ustvarjali podobe, ki ne bodo nikogar več zanimale.

V veliki meri se torej realizira tudi Warholova prerokba, da bo nekoč vsakdo 15 minut slaven ,in Beuysov koncept, da je vsak kreativen posameznik lahko umetnik.

Umberto Eco je nedavno pred smrtjo dejal, da je Internet iz vaškega norca ustvaril nosilca resnice. Lahko gre zgolj za nesprejemanje nove realnosti s strani intelektualca 20. stoletja, morda pa se res vračamo v nekakšno novo sužnjelastništvo, kjer je javnost bolj kot konstruktivni javni debati naklonjena lovu na čarovnice.

Kakorkoli že, ljudje bodo vedno imeli potrebo po kreativnem izražanju, to pa bo takšno, kakršne bodo družbene, miselne in tehnološke možnosti okrog njih.

ALEKSANDER BASSIN
muzejski svetnik, likovni kritik - AICA in publicist

THE BOOK OF THE DEAD
računalniška grafika na prirezani deski
60 × 40 cm, 2003

TEO SPILLER je rojen leta 1965. Svetovno prepoznaven je postal s svojimi net.art projekti, s katerimi je sodeloval tudi na prizoriščih kot so Beneški bienale, Dessauski Bauhaus, Machida muzej grafične umetnosti v Tokyu in Irski muzej sodobne umetnosti v Dublinu. O njemu so pisali tudi svetovni mediji kot so New York Times, El Pais, CIAC Magazine, ORF, ipd. Po izobrazbi je magister likovnih umetnosti, kot docent novih medijev predava tudi na Arthouse Collegu.

CYBERBRIDE, računalniška grafika na prirezani deski, 60 × 40 cm, 2003

Klasična slika in novi mediji

Digitalna doba z računalniki, tiskalniki, svetovnim spletom in družabnimi omrežji, pred tem pa že iznajdbe fotografije, filma, televizije, videa in tudi ilustrirane revije ter tiskani in televizijski oglasi, so spremenili (pogled na) klasično sliko. A velja tudi obratno. Ko so se novi mediji pojavili, razvijali in uveljavljali v vsakdanjem življenju in v umetnosti, je na njihovo estetiko, način podajanja vsebin in navzočnost v prostoru umetnosti močno vplivalo tradicionalno slikarstvo. Odnos je vzajemen. Navadno gre za dve plati istega kovanca, za dve različici zgodbe, napisane v vizualnem jeziku.

Danes se zdi, da digitalne naprave zahtevajo drugačen način razmišljanja, življenjski slog in ritem vsakdana, vplivajo na sistem vrednot in na doživljanje sveta ter na način gledanja in branja vizualnih podob. Seveda imajo velik vpliv tudi na ustvarjalno produkcijo. Umetnost je živa, zato se odziva in spreminja. So umetniki, ki zavestno ali intuitivno vključujejo medijske forme v klasično slikarstvo. So umetniki, ki na izjavo, da je slikarstvo mrtvo, vselej odgovarjajo z novimi nasprotnimi dokazi.

Razmišljanja o razmerjih med medijskimi podobami in klasičnim slikarstvom odpira tudi tema letošnjega 5. mednarodnega festivala likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU 2016. V Galeriji Mestne občine Kranj se predstavljajo člani Združenja umetnikov Škofja Loka in Likovnega društva Kranj. Razstavljena dela so izbrana v skladu s tematiko festivala, a hkrati ohranjajo avtorsko prepoznavnost vsakega ustvarjalca. Dela, postavljena druga ob drugo, ustvarjajo novo zgodbo, se prilagajajo in zato pripovedujejo drugačno vsebino, kot če bi jih gledali izolirano, v okviru posameznega ustvarjalnega opusa. Na tej razstavi zbuja veliko pozornost izrazita snovnost, taktilnost in oprijemljivost, ki je v nasprotju z minljivostjo in fluidnostjo televizijskih in internetnih podob, ter trdna in domišljena vsebinska sporočilnost, ki se upira banalnosti digitalnega vsakdana. To je žlahtna dediščina klasičnega slikarstva.

Lojze Kalinšek digitalno podobo in klasično sliko združi z digitalnim tiskom na platno. Romantični sončni zahodi se zlijejo v tehnološko žarenje. Tokrat avtor značilno poustvarjanje motivov iz umetnosti drugačnih kultur in zgodovine nekdanjih civilizacij udejanja z reprodukcijami Willendorfske Venere, ki je pomnožena po principu »copy & paste«. Morda Kalinšek podobno kot Roland Barthes odpira vprašanje avre originalnega dela v času, ko je umetnino mogoče tehnično reproducirati.

Marko Lukan za osrednja protagonista svojih del izbere bika in leva. To sta arhetipski, mitološki živali, trdno zasidrani v kolektivni zavesti. Simbolizirata tradicijo, moč in oblast. Živalske motive Lukan stilizira v slogu plakatov in jih kombinira z barvitimi geometrijskimi formami, ki spominjajo na mrežo digitalnih zaslonov. Kolažirane časopisne strani govorijo o minevanju časa, a tudi o zgodovini, ki je izpostavljena nenehnim ponovitvam in variacijam.

Zmago Puhar svoje slikarske kompozicije ustvarja na racionalen in metodičen način in tudi razstavljeno delo ima geometrijsko jasno, skoraj arhitekturno zasnovo. A strogo osnovo v obliki pravilne mreže avtor razrahlja in jo z nizanjem pravokotnikov različnih dimenzij, smeri, barv in tekstur spremeni v dinamično strukturo. Tako ustvari pisan videz kalejdoskopa oziroma kristalne površine, v kateri odsevajo in se zlivajo barvni odtenki. Igro svetlobe dopolnjujejo taktilno vabljive teksture.

Tudi **Nejč Slapar** na svoj značilni način sestavlja, kombinira in variira geometrijske elemente v prostorsko slikarske abstrakcije. Slaparjevo delo se zgleduje po op-artu, zaradi notranje dinamike pa je blizu tudi kinetični umetnosti. Razgibanost in monotonost, ponavljanje in spreminjanje grafičnih elementov na slikovnem formatu ustvarjajo migetajoč ekran. Modri, rdeči, rumeni in zeleni elementi, ki se »pretakajo« po površini, spominjajo na povečan prerez televizijske katodne elektronke.

Irena Jeras Dimovska v tehniki cianotipije, svetlobnega odtisa, posnema modro svetlobo televizijskega zaslona. Skicozno izrisani figuri avtorica kot režiserka postavlja v različne kadre, ki se bližajo in oddaljujejo, se ponavljajo in variirajo. Na način, podoben filmu ali stripu, gradi dinamiko pripovedi, ustvarja odnose in razpoloženja. Zaradi hladnih modrih odtenkov in praznih obrazov prevladujeta občutji melanholije in odtujenosti.

Boge Dimovski poudarja ustvarjalni proces, ki bolj kot na vsebinski pripovedi temelji na ekspresiji geste. Del tega procesa je poleg roke tudi naprava, stroj, ki čutno in čustveno potezo digitalizira in prestavi iz subjektivnega v objektivno. Avtor tako gledalca spodbuja k presoji in razmisleku o bistvu in balastu v risbi, v umetnosti in življenju. Abstrahirana forma, ki spominja na format knjige, hkrati pa asociira na pokrajino, podpira idejo o odnosu med naravo in civilizacijo.

Agata Pavlovec je ustvarjalka, ki zna vzpostaviti občutljivo razmerje med intimno poetiko in angažirano izpovednostjo. Njena slikarska podlaga je bela tkanina, prt ali rjuha, tradicionalni ženski material, ki združuje simbole življenja, ljubezni in smrti. Horizontalni format deluje kot filmski trak. S kolažem, poslikavo in risbo je razdeljen na sekvence oziroma prizore. Ženska figura s sugestivnimi in čutnimi gestami pripoveduje zgodbo – avtoportretno, feministično in univerzalno humanistično.

Slika **Barbare Demšar** predstavlja lirično abstrahirano pokrajino, v kateri slutimo simbole ptic, oblakov, dreves in zvezd. V isti sliki lahko uzremo tudi pravljični svet, naseljen z nenavadnimi bitji, ali pa v podobi vidimo svet bakterij, kakor bi ga opazovali z mikroskopom. Slikarstvo Barbare Demšar tako spaja mikro- in makrokozmos, domišljijo in realnost, abstrakcijo in predstavnost. Avtorica svojo pripoved zapiše s skrivnostnimi znaki likovnega jezika – s točkami, ploskvami in črtami.

Znaki, ki jih v svoje slike vključuje **Klementina Golija**, so blizu tako starodavnim zapisom in piktogramom kot sodobnim grafičnim znakom in računalniškim ikonam. Simbolično oko in uho na stilizirani jadrnici lahko beremo kot sporočilo o videzu in pomenu sveta, ki odseva v umetnosti. Kompozicija je pedantna in čista, dinamične kontraste v geometrijsko slikarsko zasnovo pa vnašajo organska risba, kolažirane teksture in digitalni rastri.

Barbara Kastelec izbere renesančni okrogli format, tondo, in v duhu humanizma obuja človekovo zanimanje za svet okoli sebe, za naravo, njegovo zmožnost čudenja. Na modrem morskem ozadju, ki nekoliko spominja na studijski »blue screen«, vidimo nenavadno kreaturo, rastlino ali žival. Organska oblika živih, kontrastnih barv se zdi nekako zunajzemeljska. Okrogli format in poudarjena perspektiva vzbujata iluzijo pogleda skozi teleskop v drugačne svetove.

Za neobičajen slikarski format se je odločil tudi **Matej Bizovičar.** Pari okroglih slik so poslikani kot barvita očesna zrkla, začudeno in vprašujoče uprta v gledalca. Tako avtor odpira vprašanje odnosa med gledalcem in sliko, med opazovalcem in opazovanim, med subjektom in objektom. Slike, ki dobesedno iščejo in vračajo pogled, obiskovalce razstave nagovarjajo k aktivnemu dialogu z umetnostjo. Ekspresivne učinke krepijo intenzivne in kontrastne barve.

MONIKA IVANČIČ FAJFAR
kustosinja in likovna kritičarka

Likovno društvo Škofja Loka:

BIZOVIČAR MATEJ je rojen 1969 leta v Ljubljani. Na ALU je študiral (91-95) smer slikarstvo pri mentorju Gustavu Gnamušu. Poleg slikarstva se ukvarja s kiparstvom, mozaiki, prostorskimi postavitvami, oblikovanjem notranjih prostorov, izdelavo in oblikovanjem pohištva ter drugih lesenih unikatnih izdelkov, predvsem z lesom. Za sabo ima kar nekaj samostojnih in skupinskih predstavitev doma in v tujini.

MATEJ BIZOVIČAR, TALPOCULUS
več različnih parov krožnih slik premera med 7 - 60 cm

DEMŠAR BARBARA je diplomirala iz likovne pedagogike pri prof. H. Gvardjančiču na Pedagoški fakulteti v Ljubljani 1997. Članica Združenja slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLU) in Združenja umetnikov Škofja Loka. Študijsko se je izpopolnjevala v Cite Franciji in ZDA. Imela je 26 samostojnih ter preko 170 skupinskih razstavah doma in v tujini. Prejela 21 nagrad v Sloveniji, Hrvaški in ZDA. W: www.barbarademsar.com

BARBARA DEMŠAR, IN TAKO DALJE,
mešana tehnika na kartonu, 95 × 95 × 8 cm, 2015

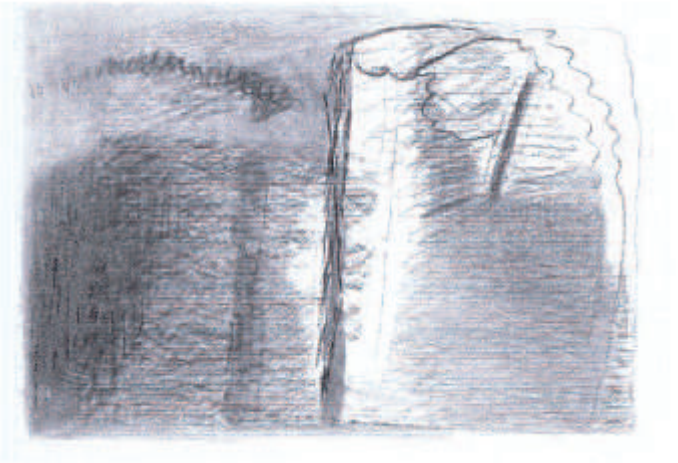

DIMOVSKI BOGE je leta 1978 diplomiral iz slikarstva, nato je opravil podiplomski študij restavratorstva in konservatorstva ter podiplomski specialistični študij grafike na ALU v Ljubljani. Leta 1987 si je pridobil naziv docenta za grafiko na Univerzi v Ljubljani ter leta 1990 na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji za docenta za risanje in grafiko. Je samozaposlen v kulturi, deluje kot kustos in likovni kritik. Do sedaj je imel 51 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 340 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel pet nacionalnih ter trinajst mednarodnih nagrad.

BOGE DIMOVSKI, BREZ NASLOVA
digitalni tisk, 50 × 70 cm, 2016

KASTELEC BARBARA je rojena 8. septembra 1976 v Kranju. Leta 2001 je diplomirala (pri doc. dr. Nadji Zgonik, prof. Emeriku Bernardu) na ljubljanski ALUO, kjer je leta 2004 končala podiplomski študij (prof. Gustav Gnamuš). Nagrade: 2001, 2. nagrada na XI. koloniji diplomantov ALU v Velenju; 2006, nagrada za najboljše delo mladega avtorja na Ex-temporu Piran; 2013, VELIKA NAGRADA, Ex-tempore Piran. Leta 2006 je pridobila status samostojnega kulturnega delavca.

BARBARA KASTELEC
PRENIA TETRAGONE/PARASTICHOPUS JOHNSONI, gvaš na platnu, premer 50 cm, 2014

PAVLOVEC AGATA je bila rojena leta 1973 v Kranju. Leta 2002 je diplomirala na ALU v Ljubljani. Obiskovala je tudi Pedagoško fakulteto v Ljubljani. Od leta 2002 razstavlja samostojno, sodeluje na skupinskih razstavah, kolonijah in delavnicah. Poleg slikarstva se ukvarja tudi z gledališčem, pedagoško dejavnostjo in organizacijo razstav ter prireditev. Je članica Združenja umetnikov Škofja Loka in ZDSLU. Živi in ustvarja v Škofji Loki.

AGATA PAVLOVEC, KANALIZIRANJE II.
kolaž, mešana tehnika, 31 × 92 cm, 2016

Likovno društvo Kranj:

GOLIJA KLEMENTINA je rojena 26. marca 1966 na Jesenicah. Slikarstvo je študirala na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu, kjer je leta 1990 diplomirala. Podiplomski študij slikarstva in grafike je opravila na ALUO v Ljubljani. Doslej je imela 93 samostojnih razstav in je sodelovala na več kot 200 skupinskih predstavitvah doma in v tujini. Prejela je 15 nacionalnih priznanj in eno mednarodno nagrado. Leta 2007 je prejela nagrado Mestne občine Kranj za likovne dosežke.

KLEMENTINA GOLIJA
Iz cikla VMESNI PROSTOR, akril na platnu
100 × 100 cm, 2014

JERAS DIMOVSKA IRENA je rojena 17. avgusta 1960 v Kranju, leta 1985 je diplomirala iz slikarstva na ALU v Ljubljani, ter leta 1988 končala magistrski študij konservatorstva in restavratorstva z nazivom magister umetnosti na isti akademiji. Od leta 1990 je članica DSLU v Ljubljani. Od leta 1992 pa je zaposlena v Gorenjskem muzeju v Kranju kot konservatorsko - restavratorska svetnica. Sodelovala je na preko stopetdesetih skupinskih razstavah doma in v tujini.

IRENA JERAS DIMOVSKA, BREZ NASLOVA
cyanotipija, 50 × 70 cm, 2016

KALINŠEK LOJZE je rojen leta 1956. Leta 1977 je diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po končanem študiju se redno udeležuje vsakovrstnih likovnih kolonij, simpozijev in srečanj doma in v tujini. Ukvarja se tudi z ilustracijo, fotografijo in oblikovanjem na grafičnem in tehničnem področju. Za seboj ima več kot 70 samostojnih in več kot 200 skupinskih razstav doma in v tujini.

LOJZE KALINŠEK, SPET PRIHAJAMO I.
digitalna grafika na platnu, 100 × 80 cm, 2016

LUKAN MARKO se je rodil 27. julija 1988 v Kranju. Od rojstva je gluh. Osnovno šolo je obiskoval na Zavodu za gluhe in naglušne v Ljubljani. Po končani osnovni šoli se je vpisal na Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, smer industrijsko oblikovanje v Ljubljani. Po opravljenem likovnem preizkusu je bil leta 2007 sprejet na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je junija 2013 pridobil naziv akademski slikar.

MARKO LUKAN, VLADAR, akril, kolaž, 100 × 150 cm, 2012

PUHAR ZMAGO je rojen leta 1952 v Kranju. Na ALUO v Ljubljani je leta 1977 diplomiral iz slikarstva. Njegov opus obsega več kot 60 samostojnih razstav po Sloveniji in v evropskih državah, ter v New Yorku. Poleg tega je sodeloval v številnih skupinskih likovnih projektih doma in v tujini. Od marca 2007 se v lastnem ateljeju, v okviru družinskega podjetja Puhart v Kranju, posveča samostojnemu ustvarjanju in likovnemu izobraževanju vseh generacij.

ZMAGO PUHAR, DIGI DIGI
akril in kolaž na platnu, 50 × 70 cm, 2016

SLAPAR NEJČ je rojen 10. marca 1945 v Stražišču pri Kranju. Po končani gimnaziji se je najprej odločil za študij gradbeništva, nato pa se je preusmeril v grafično industrijo. Kasneje se je kot grafik popolnoma predal likovni umetnosti, vmes je nekaj časa deloval kot svobodni umetnik. Imel je preko sto samostojnih in okoli petdeset skupinskih razstav pri nas in v tujini. Udeležil se je več likovnih kolonij in ex-temporov. Živi in ustvarja v Stražišču pri Kranju.

NEJČ SLAPAR, MODULARNA SLIKA
(detajl) akril na kartonu, 105 × 36 cm, 2016

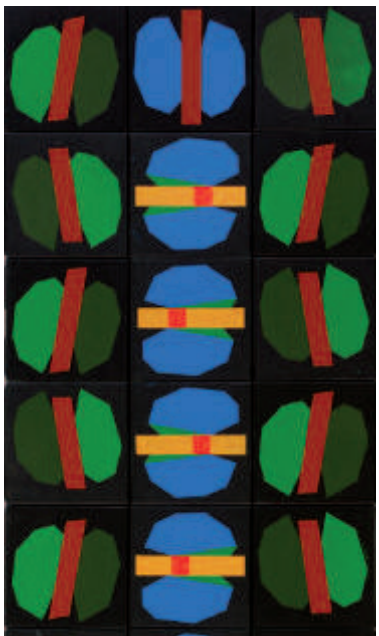

WOLFGANG DABORER v fotografiji išče detajle, ki sami po sebi ne izstopajo, a so kljub temu del neke zgodbe in likovne izpovedi. V tem primeru išče sledi likovnih elementov v predmetih realne zaznavnosti in njihovo prepletanje. Izseki, različnih zornih kotov, hkrati odkrivajo osvetljenost in s tem plastičnost ter osenčenost, v katero je zavita ploskovitost. Na drugi strani pa gre za prikaz napredka industrializacije in človekove domišljije.

Dela **IRMGARD HUMMITZSCH** so kot arhitekturno, prostorsko zaznamovane kompozicije čistih nasprotij, ki nas že ob prvem pogledu preslepijo. Preplet ploskovitosti in prostora, svetlega in temnega, abstraktnega in realnega, nas popelje v nenavadne kompozicijske rešitve, ki bi jih lahko iskali v urbanem okolju velikih mest. A vse skupaj je le iluzija na bleščečih aluminijastih ploščah, kjer se spajajo izseki fotografij v tehniki kolaža.

SIEGI KLEINDEINST se predstavlja s fotografijami nastalimi v Istrskem mestu Grožnjan, ki je poznan kot "mesto umetnikov". Deli iz cikla Pepel in papir prikazujejo to kar nam pove že samo ime. Gre za izseke pogorišča, na katerih je ožgan papir ali časopis, les in oglje. Lahko bi rekli, da se v fotografiji skriva globlji pomen ali simbolika, neka preteklost in ponoven dvig, ki naj bi temu sledil ali pa gre le za naključje, ki jo predrami.

VASJA DOBERLET v svojih delih izpostavi arhitekturne objekte moderne dobe, ki vzbujajo občudovanje in hkrati odpor. Skeletne zgradbe sestavljene iz številnih kvadratnih ali pravokotnih oken, so kot modularne namnožene enote. V njih se blešči svetloba in glede na vremenske razmere prezentirajo nenavadno igro naravnega okolja. Po drugi strani pa v njih najdemo vzporednico s piksli ali slikovnimi elementi.

BOŠTJAN GUNČAR se predstavlja s ciklom STREET POOL DANCE. Pred nami se odpre urbani ambient kot obstranska pripoved, s poudarkom na ženski figuri, ki je hkrati glavna protagonistka njegovih fotografij. Le-ta je postavljena v prednji plan in usmerja naš pogled v diagonalni liniji. Gre za dramatičen zamrznjen trenutek, ujetega, napetega telesa, ki ga umiri s statičnim kipom v ozadju.

BISERKA KOMAC raziskuje in odkriva v svoji fotografiji nenavadne kombinacije, oblike in lastnosti materiala, ki jih prikazujeta izbrani deli s tlakovci in stoli. Zopet se pred nami razkriva problematika ploskovitosti in tri dimenzionalnosti, konveksnosti in konkavnosti, osvetljenosti in osenčenosti ter medsebojna igra barvnega spajanja. V celotnem sklopu pa gre za iskanje likovnosti v posameznih komponentah našega vsakdana.

V fotografijah **NIKA SLADIČA** je opaziti navihano igrivo kolažno pripoved. Deli "Opazovalca" in "Katedrala" sta kot izseka iz fotografovega dnevnika, kot zalezovalca nekega objekta ali hudomušna predstava samega sebe. V živahnih detajlih vidimo sledi odblesков popačenih v oknih, ki so ohranili življenje. V celoti pa so le-ti del sive fasade mračnega pustega bloka, kot prikaz živahnosti, ki nas čaka zunaj naših sten.

***MELITA AŽMAN,** dipl. univ. um. zg.*

Avstrija

DABORER WOLFGANG je rojen 1963 leta. Študiral je pri Prof. Wilhelm Drach od leta 1983 - 88 na "Die Graphische" na Dunaju. Od 1989 leta živi in dela v Špitalu ob Dravi. Razstavlja od 1988 leta doma in v tujini (Mala Galerija in Galerija dr. Ceneta Avguština - Kranj (SLO), Künstlerhaus Klagenfurt, Casello di Guardia Porcia, Galerie SUR - Wien (P), Galerie Gabriel – Wien…). Od leta 2003 je član Likovnega društva Koroške. W: www.daborer.at

WOLFGANG DABORER, BRÜCKE
fotoprint na aluminijskih – Dibond ploščah, 80 × 80 cm, 2015

HUMMITZSCH IRMGARD je rojena 1950 leta v Leibnitz / Štajerska. Študirala je pedagoško smer matematike in športa. Od 1979 živi in dela v Celovcu / Klagenfurt. Je članica Likovnega društva Koroške. Razstavlja na samostojnih razstavah: St. Veit an der Glan, Dunaj, Althofen, Leibnitz, Klagenfurt, Wolfnitz in skupinskih predstavitvah.
W: www.hummitzsch.at

IRMGARD HUMMITZSCH, BREZ NASLOVA
foto-kolaž, mešana tehnika na aluminij Dibond ploščah
99 × 99 cm, 2016

KLEINDEINST SIEGI je rojena leta 1962. Živi in dela v Eibiswaldu na Štajerskem. Leta 1985 je zaključila socialno akademijo v Gradcu. Obiskovala je poletno šolo za umetnost in ulično gledališče. Umetniško se udejstvuje od leta 1991, na področju slikarstva, fotografije, kiparstva in inštalacij. Je članica Združenja za likovno umetnost "Atelier Ying Yang Galerija Centrum" v Gradcu. Razstavlja doma in v tujini. W: www.siegi-kleindienst.at

SIEGI KLEINDEINST, ASCHE UND PAPIER
fotoprint na aluminijskih – Dibond ploščah, 40 × 60 cm

Slovenija

DOBERLET VASJA je rojen 1946 leta v Ljubljani in je mojster fotografije pri FZS. S fotografijo se ukvarja od leta 1968. Razstavlja doma in po svetu. Do sedaj je imel 24 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 600 razstavah. Prejel več kot 100 nagrad, med njimi: mu je FIAP podelil naslov platinasti odličnik (EFIAP/p); 2013, velika bronasta plaketa mesta Kranj; FZS mu je podelil najvišje priznanje - Puharjevo nagrado. Živi v Kranju.

VASJA DOBERLET
ORWELLIJA – MINISTRSTVO RESNICE
april 2005, Paris

GUNČAR BOŠTJAN je rojen 7. septembra 1963 v Kranju. Po končani srednji šoli je vpisal študij Biologije v Ljubljani, kasneje pa še VŠOD Kranj. Že v srednji šoli je pokazal nadarjenost in veselje do fotografije in v tistem obdobju tudi dobil prva pomembnejša priznanja in nagrade za svoje fotografije. Deluje v Kranju kot samostojni fotograf na področju umetniške in komercialne fotografije.

BOŠTJAN GUNČAR, STREET POOL DANCE
fotografija, 30 × 45 cm

KOMAC BISERKA rojena 27. maja 1949 v Ljubljani. Najprej je študirala arhitekturo, ki je ni dokončala, ker se ji je »zgodila« družina, nato pa je po nekajletnem premoru naredila sprejemne izpite na ALUO v Ljubljani, kjer je diplomirala iz grafičnega oblikovanja pri profesorjih Ranku Novaku in Miljenku Liculu. Slikanje na ALUO je potekalo pri docentu akad. slik. Emeriku Bernardu, kiparstvo pa pri prof. Luju Vodopivcu.

BISERKA KOMAC, BREZ NASLOVA
fotografija, 60 × 80 cm, 2015

SLADIČ NIKO je rojen 20. januarja 1959 v Kranju. Od leta 2001 je član Fotografskega društva Janez Puhar Kranj. Doma in v tujini je za svoje fotografije prejel številne nagrade. Fotografska zveza Slovenije mu je leta 2010 podelila naslov mojster fotografije, Mednarodna zveza za fotografsko umetnost FIAP (Federacion Internationale de L'art Photographique) pa leta 2008 naziv AFIAP – umetnik in leta 2010 častni naziv EFIAP-odličnik.

NIKO SLADIČ, OPAZOVALEC
50 × 50 cm, 2016

V razstavnem paviljonu Jugovic že vrsto let v okviru festivala postavljamo razstavi, ki soočata ustvarjalnost avstrijskih umetnikov in ustvarjalcev iz Gorenjske. Take razstave nosijo v sebi idejo zbliževanja med kulturami in ustvarjalci samimi.
V zadnjih letih smo sodelovali z galerijo Vorspann – Vprega s katero smo razvili prijateljsko in strokovno sodelovanje. Veliko naših članov je bilo predstavljeno v Železni Kapli in po drugih razstaviščih na Avstrijskem Koroškem.
Letos smo avtorje izbrali iz različnih koroških krajev, tako da zaokrožajo podobo ustvarjalnosti v tej avstrijski pokrajini.
Skupna tema letošnjih razstav je Digitalna podoba in klasična slika, ki je motivirala tako člane Likovnega društva Kranj, kot tudi ustvarjalce, ki prihajajo iz sosednje države.
Ob tej priložnosti se zahvaljujem tudi družini Jugovic, ki že vrsto let sodeluje pri večjih prireditvah Likovnega društva Kranj.
Hvala jim za vse storjeno.

Mag. likovnih umetnosti ***KLAVDIJ TUTTA***

Avstrija

CMELKA HELGA je rojena 1952 leta v Mödling/NÖ Avstrija. Od 1990 je članica Wiener Künstlerhauses. Je dobitnica priznanj in nagrad, med drugim: leta 1989 in 1992 nagrada za umetniško promocijo, sklada Dunajske gospodarske zbornice. Leta 2001 je prejela štipendijo regijske pokrajine Paliano, Italija. Redno obiskuje simpozije ter razstavlja doma in v tujini. Sodeluje na Grafičnih bienalih in trienalih ter knjižnih projektih. Živi in ustvarja v Spodnji Avstriji in na Dunaju. W: www.cmelka.at

HELGA CMELKA, ERINNERUNGEN AN ... II.
slika na platnu, 80 × 70 cm, 2016

KRAMMER RENATE se od leta 1989 ukvarja s slikarstvom, grafiko, videom, fotografijo in scenografijo. Izobraževanje pri profesorjih: Giselbert Hoke, Rivka Rinn, Helmessen, Staudacher, Rotterdam in Rebecca Little John. Je članica Gruppe 77 in združenja ACRYL. Notranje opreme za Time-Space-Existence, 15. Architecturebiennale 2016, Benetke, Palazzo Mora. Živi in dela v Kumbergu pri Gradcu. W: www.renate-krammer.at,
E: renate.krammer@aon.at

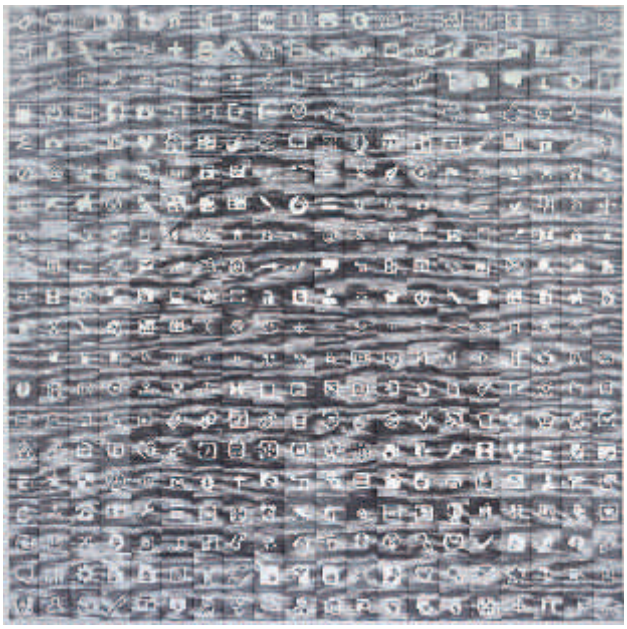

RENATE KRAMMER, HOME, tuš, 80 × 80 cm, 2013

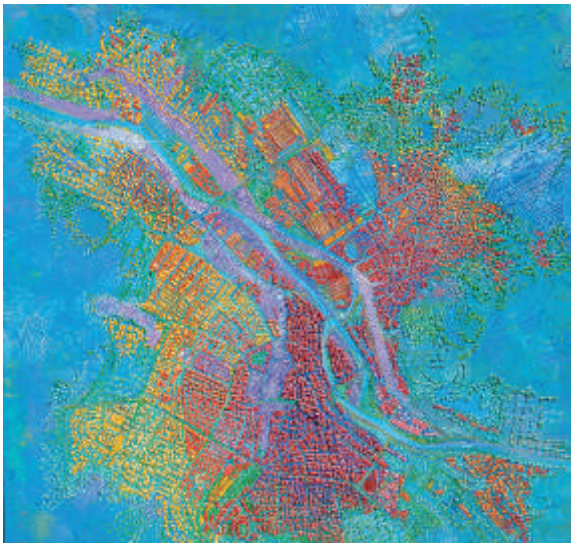

RIEGELNIK SUSANNE je rojena v Budimpešti. V letu 1993 se je izpopolnjevala na Mednarodni polletni likovni akademiji za likovno umetnost v Salzburgu pri Hermannu Nitschu. Ukvarja se s slikarstvom in grafiko. Sodelovala je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, mdr. Rimu, Dunaju, Peterburgu, Pragi, Budimpešti, Dubaju, Talinu... Njena dela se nahajajo v številnih zbirkah in muzejih. Živi in ustvarja na Dunaju in na Koroškem.

SUSANNE RIEGELNIK, KRANJ, akril na platnu,100 × 100 cm

TOMASSETTI LARISSA je rojena leta 1972 v Gmündu. Študirala je slikarstvo in grafiko pri Prof. Stejskalu na HS „Mozarteum“ v Salzburgu, kjer je diplomirala z odliko. Zanima jo risba, slikarstvo in fotografija. V kulturnem mestecu Gmündu ima z možem Atelje Larissa & Frank Tomassetti (Kropiunik), ki se nahaja v Parterju Maltatora, ter je dnevno odprt od meseca maja do meseca oktobra. W: www.larissa-tomassetti.com

LARISSA TOMASSETTI, CONCEAL AND DECEIVE 6 tm., 60 × 80 cm, 2016

NOVAK NEŽIKA je rojena 1961 v Železni Kapli. Leta 1979 je maturirala na Zvezni realni gimnaziji BORG v Celovcu. Od leta 1985 do 1988 dela v različnih specializiranih delavnicah keramike na Koroškem. Od leta 1988 do 1990 je naredila mojstrsko šolo keramičnega ustvarjanja v Gradcu. Leta 1990 je opravila mojstrski izpit iz keramike. Od leta 1990 naprej ustvarja kot svobodna umetnica v Beli pri Železni Kapli. W: www.novakart.at

NEŽIKA A. NOVAK, POGLED Z DRUGE STRANI keramični objekt, žgana glina – gravura, 40 × 25 cm, 2016

Slovenija

FRANC BEŠTER je rojen leta 1957. Maturiral je na gimnaziji Kranj. Študijsko pot je nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani kjer je leta 1983 diplomiral pri profesorjih: Š. Planinc, J. Bernik, G. Gnamuš. Do sedaj je imel okoli 50 samostojnih razstav, sodeloval pa je tudi na številnih skupinskih razstavah, kolonijah in Ex-temporih. Je član ZDSLU in LD Kranj in Društva oblikovalcev Slovenije.

FRANC BEŠTER, BLAGOSLOV, akril na platnu, 80 × 60 cm, 2016

ČERU BOLESLAV je rojen 19. septembra v Ljubljani. Že v rani mladosti se je ukvarjal z risanjem, z leti pa se je s poglabljanjem v slikarstvo razvil. Imel je več samostojnih likovnih razstav. Udeležuje se tudi skupinskih razstav po Sloveniji in v tujini (Italija, Nemčija, Češka, Avstrija). Za svoje delo je prejel tudi priznanja. Je član ZDSLU in član LD Kranj. Živi in dela v Kranju.

BOLESLAV ČERU, NACLLINE I.
akril, platno in print na plastični foliji, 100 × 70 cm, 2016

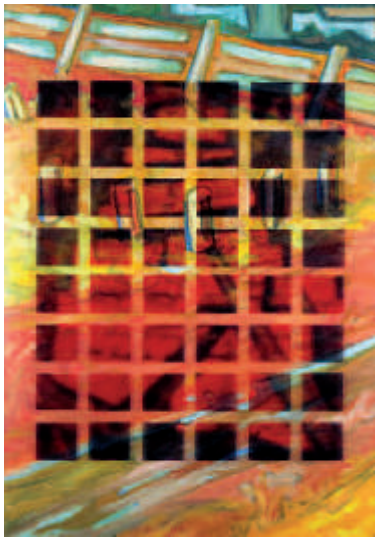

DIMOVSKI BOGE je leta 1978 diplomiral iz slikarstva, nato je opravil podiplomski študij restavratorstva in konservatorstva ter podiplomski specialistični študij grafike na ALU v Ljubljani. Leta 1987 si je pridobil naziv docenta za grafiko na Univerzi v Ljubljani ter leta 1990 na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji za docenta za risanje in grafiko. Je samozaposlen v kulturi, deluje kot kustos in likovni kritik. Do sedaj je imel 51 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 340 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel pet nacionalnih ter trinajst mednarodnih nagrad.

BOGE DIMOVSKI, BREZ NASLOVA, digitalni print, 50 × 70 cm, 2016

ERŽEN JOŽE je rojen 19. februarja 1946 v Ljubljani. Študij kiparstva in grafike na ALU v Ljubljani je končal leta 1970. Leta 1967 je prejel študentsko Prešernovo nagrado. Doslej je imel 90 samostojnih razstav in 150 skupinskih razstav. Sodeloval je na različnih Ex-temporih, bienalih in trienalih ter likovnih kolonijah. Največ je razstavljal na Hrvaškem, Koroškem, Nemčiji in po bivši Jugoslaviji.

JOŽE ERŽEN, DEBELORITNA, terakota, 24 × 19 × 30 cm

FRAS VLADO je rojen 29. julija 1955 leta v Ljubljani. Obiskoval je oddelek za grafiko na SŠOF v Ljubljani. Leta 1985 se je zaposlil na Zavodu za varstvo kulturne dediščine. Sodeloval je pri delih in projektih na vseh zvrsteh kulturne likovne dediščine. Leta 2002 je diplomiral iz restavratorstva na ALUO v Ljubljani, kasneje pa še magistriral. Podiplomski študij na FF v Ljubljani, na oddelku za umetnostno zgodovino, smer heritologija.

VLADO FRAS, EMBRIO
smolno oljne barve, akril na platnu, 40 × 30 cm, 2014

JERAS DIMOVSKA IRENA je rojena 17. avgusta 1960 v Kranju, leta 1985 je diplomirala iz slikarstva na ALU v Ljubljani, ter leta 1988 končala magistrski študij konservatorstva in restavratorstva z nazivom magister umetnosti na isti akademiji. Od leta 1990 je članica DSLU v Ljubljani. Do sedaj je imela 29 samostojnih ter preko 150 skupinskih razstav doma in v tujini. Za svoje delo je prejela eno nacionalno in eno mednarodno nagrado.

IRENA JERAS DIMOVSKA, BREZ NASLOVA
digitalna slika, 60 × 100 cm, 2013

LUKAN MARKO se je rodil 27. julija 1988 v Kranju. Od rojstva je gluh. Osnovno šolo je obiskoval na Zavodu za gluhe in naglušne v Ljubljani. Po končani osnovni šoli se je vpisal na Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, smer industrijsko oblikovanje v Ljubljani. Po opravljenem likovnem preizkusu je bil Leta 2007 sprejet na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je junija 2013 pridobil naziv akademski slikar.

MARKO LUKAN, SRCE, akril na platnu, 80 × 80 cm, 2016

OREL IRENAje študirala likovno pedagogiko na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, kjer je leta 2006 tudi diplomirala na temo iz sodobne umetnosti. Istega leta je zaključila tudi šolo za kustose na SCCA. Trenutno zaključuje študij magisterija, smer slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Živi in dela v Ljubljani.

IRENA OREL, STRANGERS WHEN WE MEET
mešana tehnika, 50 × 35 cm, 2016

PUHAR ZMAGO je rojen leta 1952 v Kranju. Na ALUO v Ljubljani je leta 1977 diplomiral iz slikarstva. Njegov opus obsega več kot 60 samostojnih razstav po Sloveniji in v evropskih državah, ter v New Yorku. Poleg tega je sodeloval v številnih skupinskih likovnih projektih doma in v tujini. Od marca 2007 se v lastnem ateljeju, v okviru družinskega podjetja Puhart v Kranju, posveča samostojnemu ustvarjanju in likovnemu izobraževanju vseh generacij.

ZMAGO PUHAR, DIGI DAGI, akril na platnu, 70 × 100 cm, 2016

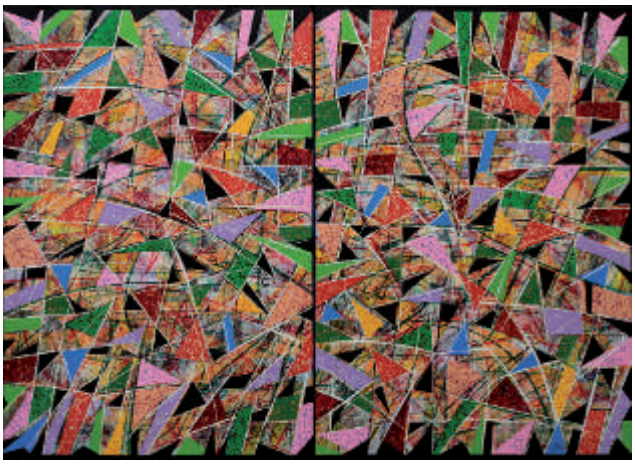

SERPAN SITAR EVA je rojena 1976 leta v Kranju. Leta 2003 je diplomirala pod mentorstvom profesorja Darka Slavca, smer slikarstvo na šoli za risanje in slikanje – Visoki strokovni šoli v Ljubljani. Na isti šoli zaključuje magistrski študij, smer slikarstva. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in Likovnega društva Kranj.

EVA SERPAN SITAR, PALMA, PTIČ IN ČOLN
akril, kolaž na platnu, 40 × 50 cm, 2016

ZAVODNIK CATHERINA je rojena 6.9.1975 v Ljubljani. Leta 2000 je diplomirala iz industrijskega oblikovanja, leta 2003 iz umetniške grafike, leta 2008 pa je magistrirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani. Med leti 2000 in 2004 je svoje grafično znanje je nadgrajevala v Urbinu v Italiji. Razstavlja tako doma kot v mednarodnem prostoru. Leta 2011 je bila s sliko September sprejeta na javni poziv umetnikom v Severni Evropi, Spring Exhibition 2011 v Kunsthal Charlottenborg (Danska). Je članica LDK. W: www.catherina1.com

CATHERINA ZAVODNIK, DEČEK S ČEŠNJAMI
giclee print na platno, 80 × 120 cm, 2016

Digitalna podoba in klasična slika imata pomembno mesto v umetnostni zgodovini. Klasična slika je starejša in zato nudi večji in časovno daljši pregled in razvoj. Fotografija ali digitalni mediji pa nastopita kasneje, a zato nimata nič manjše vloge. Lahko bi celo rekli, da sta nam slednji ponudili in odprli pogled v drugačen svet, s svojim karakterističnim umetniškim značajem in nam omogočata z ustreznim znanjem lažjo in hitrejšo možnost manipulacije le-te. Danes tako lahko vidimo kombinacijo obeh ter interakcijo, ki odpira različne možnosti in daje nove priložnosti za nadaljnji razvoj.

BOGE DIMOVSKI s čisto risbo nakazuje likovno podobo kot abstrahirano redukcijo na njene elemente, za katerimi se skriva naravno okolje, ki mu predstavlja zatočišče in umik.

ANDREJA ERŽEN v svojem delu spominjajočem na tiskan plakat kaže preplet obeh medijev, ki pa je le vizualen. V resnici se za njim skriva naslikano delo s kolažnim podajanjem barvne površine.

IRENA JERAS DIMOVSKA nas popelje v svet abstraktnega, naravnega, barvnega in živahnega okolja, sestavljenega iz barvnih ploskev, ki vsebujejo linijsko zarisane podobe ženskega telesa.

MILENA KAFOL je združila različne barvne ploskve v izsek, kjer ni stroge zamejenosti, temveč gre za prepletanje in razlivanje barvnih enot, kot ostanek neke tiskane zgodbe, ki jo je že načel zob časa.

LOJZE KALINŠEK se podaja v svet digitalnih medijev in računalniško izdelane slike, ki spaja novi medij označen s ploskovitostjo in klasično podobo, ikono Willendorfske Venere, izstopajočo v ospredje z vso svojo telesnostjo.

BISERKA KOMAC se predstavlja z delom, ki na prvi pogled deluje kot čisti kolaž z osrednjo digitalno podobo, v drugem pa se razkrijejo posamezne sledi barvnih odtisov in manipulacij, ki jih dosega z uporabo različnih tehnik.

MIHA PERČIČ se vrača k čisti grafični podobi dela, kot abstrahirani sliki, zbledeli ali neizostreni, sestavljeni iz posameznih enot, ki tvorijo neko celoto.

ZORAN SRDIĆ JANEŽIČ z delom "7 palčkov", predstavi zanimivo kombinacijo digitalnega tiska in klasične slike v različnih tehnikah likovnega izražanja. Obema pa je skupna linijska risba.

META ŠOLAR se ukvarja s problematiko sodobnega sveta, kjer nas na vsakem koraku nadlegujejo socialni mediji in prenašajo naše življenje v virtualni vzporedni svet. Tako je njena slika odsev le tega.
.

MARUŠA ŠTIBELJ posega po kolažni tehniki kot osrednjem elementu njenih del. Kompozicije nastajajo kot prepleti premišljenih izrezkov iz različnih medijev in spajajo digitalno s klasičnim.

BRINA TORKAR s fotografijo odpira pogled v premišljeno kompozicijo, v katero je ujela utrip razgibanosti in razburkanosti morja, ki udarja ob statičnost in poduhovljenost neuklonljive človeške podobe.

KAJA URH se predstavlja z rastrsko, linijsko sliko, ki prekriva in zakriva realno podobo dečka in ga hkrati podvoji ter prikaže kot odsev. Celota je kot produkt slikarske tehnike z močnim vplivom digitalnega časa.

CATHERINA ZAVODNIK združi s pomočjo digitalne tehnologije, po zgledu kolažne tehnike fotografijo, posameznih detajlov in risbo v zaključeno tiskano celoto, kjer je prisotna tako ploskovitost kot plastičnost.

***MELITA AŽMAN,** dipl. univ. um. zg.*

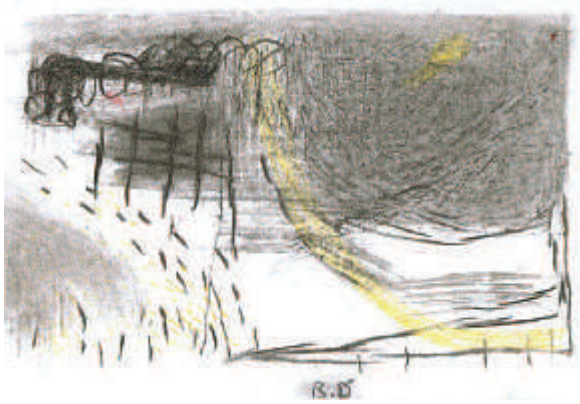

BOGE DIMOVSKI je leta 1978 diplomiral iz slikarstva, nato je opravil podiplomski študij restavratorstva in konservatorstva ter podiplomski specialistični študij grafike na ALU v Ljubljani. Leta 1987 si je pridobil naziv docenta za grafiko na Univerzi v Ljubljani ter leta 1990 na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji za docenta za risanje in grafiko. Je samozaposlen v kulturi, deluje kot kustos in likovni kritik. Do sedaj je imel 51 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 340 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel pet nacionalnih ter trinajst mednarodnih nagrad.

BOGE DIMOVSKI, BREZ NASLOVA
digitalni print, 50 × 70 cm, 2016

ERŽEN ANDREJA je rojena 1969 leta v Ljubljani. Leta 2009 je diplomirala iz slikarstva in likovne teorije na ALUO v Ljubljani. Deluje na področju slikarstva, instalacije, grafike, ilustracije, animacije in grafičnega oblikovanja. Prejela je priznanje za kvaliteto likovnih del na Festivalu likovnih umetnosti Kranj 2013 - ZDSLU. Do sedaj je imela več samostojnih in skupinskih razstav. Je članica ZDSLU in ima status samostojne ustvarjalke na področju kulture.

ANDREJA ERŽEN, EGO LOST, akril na platnu, 52 × 102 cm

JERAS DIMOVSKA IRENA je rojena 17. avgusta 1960 v Kranju, leta 1985 je diplomirala iz slikarstva na ALU v Ljubljani, ter leta 1988 končala magistrski študij konservatorstva in restavratorstva z nazivom magister umetnosti na isti akademiji. Od leta 1990 je članica DSLU v Ljubljani. Do sedaj je imela 29 samostojnih ter preko 150 skupinskih razstav doma in v tujini. Za svoje delo je prejela eno nacionalno in eno mednarodno nagrado

IRENA JERAS DIMOVSKA, BREZ NASLOVA
digitalna slika, 60 × 100 cm, 2013

KAFOL MILENA je rojena 10. januarja 1947 v Novem Sadu. V letih 1965−1970 je študirala jezike na FF v Ljubljani. Preizkusila se je na različnih področjih umetniškega izražanja. Leta 2010 se je vpisala v prvi letnik rednega študija slikarstva na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 2013 diplomirala. Trenutno končuje magistrski študij slikarstva na isti akademiji. Razstavljala je na nekaj skupinskih in samostojnih razstavah. Živi in dela v Ljubljani.

MILENA KAFOL, DIALOGUE, akril na platnu, 100 × 100 cm, 2016

KALINŠEK LOJZE je rojen leta 1956. Leta 1977 je diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po končanem študiju se redno udeležuje vsakovrstnih likovnih kolonij, simpozijev in srečanj doma in v tujini. Ukvarja se tudi z ilustracijo, fotografijo in oblikovanjem na grafičnem in tehničnem področju. Za seboj ima več kot 70 samostojnih in več kot 200 skupinskih razstav doma in v tujini.

LOJZE KALINŠEK, SPET PRIHAJAMO IV.
digitalna grafika na platnu, 100 × 80 cm, 2016

KOMAC BISERKA je rojena 27. maja 1949 v Ljubljani. Najprej je študirala arhitekturo, ki je ni dokončala, ker se ji je »zgodila« družina, nato pa je po nekajletnem premoru naredila sprejemne izpite na ALUO v Ljubljani, kjer je diplomirala iz grafičnega oblikovanja pri profesorjih Ranku Novaku in Miljenku Liculu. Slikanje na ALUO je potekalo pri docentu akad. slik. Emeriku Bernardu, kiparstvo pa pri prof. Luju Vodopivcu.

BISERKA KOMAC, G - SPPOT
akril na platnu, 60 × 70 cm, 2016

PERČIČ MIHA je rojen leta 1972 v Kranju. Diplomiral je leta 1997 na ALUO v Ljubljani smer vizualne komunikacije. Leta 2002 je končal podiplomski študij grafike, pri prof. Branku Suhyju in si pridobil naziv magister likovnih umetnosti. Sodeluje na samostojnih in skupinskih razstavah doma in po svetu. Na Festivalu likovnih umetnosti v Kranju 2013, je prejel priznanje ZDSLU za kakovost likovnih del. Dela kot samostojni kulturni delavec.

MIHA PERČIČ, DIGITALNI HROŠČ 2
lesorez, 100 × 70 cm, 2016

SRDIĆ JANEŽIČ ZORAN, rojen 4. septembra 1974. v Kranju. Študiral na ALUO v Ljubljani, smer kiparstvo, kjer je diplomiral leta 2004 pri prof. Sreču Draganu. Po končanem študiju se je zaposlil v delavnici Lutkovnega gledališča Ljubljana kot oblikovalec lutk - kipar. Študijsko se izpopolnjuje na raznih mojstrskih delavnicah obdelave različnih materialov. Ukvarja se z risbo, kiparstvom in performansom. Živi in ustvarja v Ljubljani.

ZORAN SRDIĆ JANEŽIČ, 7 PALČKOV (detajl)
mešana tehnika, oljne krede, akril, digitalni tisk, les
35 × 210 cm, 2016

ŠOLAR META , rojena leta 1989, je študirala slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je leta 2014 tudi diplomirala. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in Likovnega društva Kranj. Sodelovala je na več skupinskih in samostojnih razstavah po Sloveniji in Evropi. Živi in ustvarja v Radovljici.
W: www.metasolar.si

META ŠOLAR, #PAINTING #ART
akril na platnu, 120 × 100 cm, 2016

ŠTIBELJ MARUŠA se je po Gimnaziji Kranj vpisala na oddelek likovne pedagogike Pedagoške fakultete v Ljubljani. Izobraževala se je na področju filma in videa ter diplomirala na temo sporočilnosti barv v filmu. Delovala je tudi kot asistentka režije, delala reportaže ter fotoreportaže in se udeleževala različnih likovnih in filmskih delavnic. Od leta 2012 se ukvarja predvsem z tehniko kolaža in ilustracijo. Razstavlja doma in v tujini. W: www.marusastibelj.com

MARUŠA ŠTIBELJ, DRAWING TOOL, kolaž, 35 × 50 cm, 2016

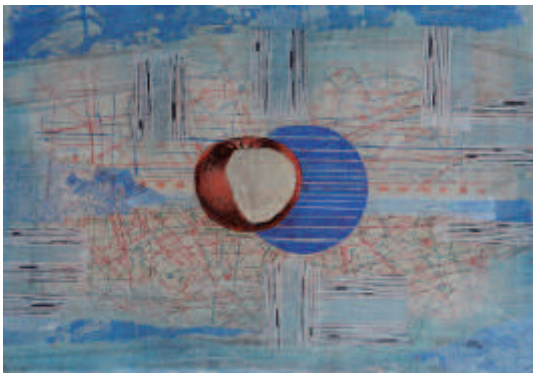

TORKAR BRINA je rojena 8. marca 1978 na Jesenicah. Zaključila je SŠOF v Ljubljani, smer grafični oblikovalec. Leta 2002 se je vpisala na ALUO smer slikarstvo. Leta 2005 je tri mesece študirala na National College of Art and Design v Dublinu na Irskem. Diplomirala je 2007, na temo Slika kot prostor izmenjave piktoralnih in sodobnih reprodukcijskih postopkov, pod mentorstvom doc. prof. Sergej Kapusa. Trenutno nadaljuje podiplomski študij na ALUO.

BRINA TORKAR, ČAŠČENJE VENERE
avtorica koncepta Brina Torkar, avtor fotografije Boris Zabukovec
42 × 65 cm, 2016

URH KAJA je rojena leta 1988 v Kranju. Študijsko pot je začela na ALUO v Ljubljani, smer slikarstvo, kjer je leta 2012 diplomirala. Trenutno zaključuje magistrski študij na isti inštituciji. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in LD Kranj. Prejela je nagrado Grand Prix ZUŠL (Ex-tempore Iveta Šubica , 2014) in Nagrado Fo.Vi (Ex-tempore Ptuj, 2015). Svoja dela pa predstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah. W: www.kajaurh.com

KAJA URH, RINGA ROSES IX., diptih, akril na platno, 80 × 40 cm, 2016

ZAVODNIK CATHERINA je rojena 6.9.1975 v Ljubljani. Leta 2000 je diplomirala iz industrijskega oblikovanja, leta 2003 iz umetniške grafike, leta 2008 pa je magistrirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani. Med leti 2000 in 2004 je svoje grafično znanje nadgradila v Urbinu v Italiji. Razstavlja tako doma kot v mednarodnem prostoru. Leta 2011 je bila s sliko September sprejeta na javni poziv umetnikom v Severni Evropi, Spring Exhibition 2011 v Kunsthal Charlottenborg (Danska). Je članica LDK. W: www.catherina1.com

CATHERINA ZAVODNIK, WAGANDA 410.
(Opus Sakralni drevesni Da Vincijevi zapisk)
Orig. Giclée print na pleksi steklo, 89 × 64,5 cm

MITO GEGIČ

Zelo rad posega po sodobni »digitalni« tehnologiji pri čemer upošteva splošne, globalne in lokalne dogodke. V likovnem smislu se naslanja na postmodernistično prakso. Izhodišče njegovega likovnega dela izhaja iz raznovrstnih tradicionalnih motivov od žanrskih do figuralnih, gre predvsem za prvinskost lova, gozdnih pokrajin in lovskih trofej. Neodvisno od letnih časov mu glavno prioriteto predstavlja skrb za varovanje okolja. Slikarska dela Mita Gegiča nastajajo po lastnih fotografskih predlogah ali izposojenih posnetkih iz internetnih strani. Prenos in povečava fotografskih podob na slikovno ploskev poteka preko digitalne tehnologije. Sledi slikanje z akrilnimi barvami na nestabilno, (ne)tradicionalno slikovno podlago kot so papirni lepilni trakovi nalepljeni eden poleg drugega. Po končanem slikarskem delu začenja s procesom preobrazbe oz. s postopkom razgrajevanja, podiranja, premestitve trakov v zaključene kompozicijske rešitve, kjer pa še vedno ostaja pod vplivom predhodne slikarske faze, torej časa razdvojenosti in premisleka. Odloča se za neke vrste monokromno upodobitev, ki zaživi šele s kontrastnimi barvnimi svetlo-temnimi poudarki, z razpršenimi lepilnimi trakovi, (ne)povezanimi v snope v različnih smereh in z večjimi ali manjšimi razmiki na mlečno belem platnu. Pri kolažno recikliranem postopku avtor ohrani samo figurativni, nosilni del motiva, kjer ostaneta samo človek- lovec in divjad – žrtev. Premeščanje trakov na drug nosilec iste velikosti je »vrhunec«, njegovega značilnega umetniškega izraza. Mito Gegič stremi k perfekcionistično raziskovalni senzibilnosti, tehnično in miselno popolni produkcijski angažiranosti, ki ga uvršča med mlade pripadnike slovenskega multimedijskega ustvarjanja. Njegovi silhuetni obrisi so op artistično estetsko obarvani zaradi česar doživljamo vsebino slike kot odtis, produkcijo originalnosti in urejenosti. Neodvisno od vsebine ostaja njegov proces slikanja je univerzalna, atraktivna rešitev uporabna za katerokoli likovno tehniko in temo.
Izbrana dela na razstavi so plod večletnih raziskovanj o lovski tematiki. Na tej podlagi je nastal pronicljiv »arhaični« cikel z vpogledom na nostalgične dogodke iz otroštva in mladosti. Cikel razkriva kronološki pogled na njegov likovni razvoj.
Mag. Boge Dimovski, muzejski svetnik

DOMEN DIMOVSKI

Avtorski video film Domna Dimovskega je nastal ob počastitvi 70 letnice ustanovitve Akademije za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Predvajan je bil na razstavi z naslovom ALUO LXX Preteklost, sedanjost, prihodnost v Jakopičevi galeriji v Ljubljani. Pri nastajanju filma je uporabil črno-bele in barvne fotografije iz arhiva ALUO od njene ustanovitve leta 1946 do današnjih dni. Sodobno oblikovan film predstavlja zgodovino umetniškega poslanstva in likovne prakse Akademije, ki ga je Dimovski opremil z zanimivo zvočno kuliso. Animirani dokumentarni fotografski posnetki prikazujejo pomembne posebne ali priložnostne trenutke in vsakdanja naključna dogajanja kot je ateljejsko delo študentov na različnih oddelkih akademije. Kratek tri in pol minutni film nas tako popelje v zgodovinske dogodke, v čas gradnje novega krila akademije, med fotografske upodobitve takratnih profesorjev, otvoritve študentskih razstav v prostorih ALUO in drugje, strokovne, študentske ekskurzije, oddelke in ateljeje, podelitve Prešernovih študentskih nagrad, različne seje in delovne sestanke. Pretekle dogodke je avtor ponazoril s prepletanjem fotografij, ki se v perspektivi približujejo in oddaljujejo v zgoščeno, vzvalovano kompozicijo, s spreminjajočo se dinamiko. Avtorsko zvočno podlago z abstraktnimi, naravnimi, brezčasnimi žametnimi »šumi« in tonskimi poudarki določenih kadrov je Domen Dimovski sklenil v enkratno animirano tridimenzionalno izvedbo. Kolažirano kadriranje neprestanega gibanja, strukturnih poudarkov, večplastnih digitalnih posnetkov in postopkov je ovil v tančico abstraktnih harmoničnih zvokov torej, gre za konceptualno združitev likovne in zvočne vsebine v estetsko celoto. Film je bil projiciran na pokončne, lebdeče, premikajoče se trakove, kar je ustvarilo vzvalovano prostorsko iluzijo prihajajočih in odhajajočih »slikic«, »skrivljenih» kompozicijskih kadrov v horizontalo, vertikalo ali razpršenih v vse smeri. S tem je pridobil na dinamiki in igrivosti izvedbe.
Končna izvedba obeh razstavljajočih avtorjev Mita Gegiča in Domna Dimovskega v galeriji Makedonskega kulturnega centra kaže zanimivo povezavo med obema avtorjema, ki jo začutimo tako v izrazu kot v dvodimenzionalnih ali 3D upodobitvah.

mag. BOGE DIMOVSKI, muzejski svetnik

Avtorski pogled na delo

V tem kratkem besedilu bi rad vzpodbudil razmišljanje in obenem na kratko predstavil eno izmed razsežnosti razstavljenih del.
Računalniške grafike, ki ji predstavljam so tako imenovani 3D renderji oz. 3D upodobitve. Ustvarjanje s pomočjo računalniških programov vsekakor ni v naprej dan ready made. V praksi se zato pojavljajo problemi, ki jih v tradicionalnih tehnikah ne poznamo. Hladnost računalniških simulacij tako na primer rad obogatim s teksturami, ki jih pridobim s fotografiranjem realnih materialov ali risb.
Upodabljanje pa vedno znova rešuje dilemo, ki nastane v stiku z neskončnostjo - tako je namreč število možnih interpretacij, med katerimi obstaja vrednostna razlika. Na tem mestu se ne moremo izogniti povezavi s konceptom perspektive. V seriji Papirnato mesto se ji motivno tudi posvečam. Na delih lahko vidite domišljiski svet v več različicah. Na prvi lahko opazite ukrivljenost vodoravnih in vertikalnih linij. To je tako imenovan ribji pogled oz. fisheye. V hipu bi lahko prepoznali analogijo z iluzijami, skozi katere je naš pogled popačen. Vendar so iluzije zahtevnejši pojav, saj jih prepoznavamo le za nazaj, retroaktivno. Skozi štu-

dijo tako na primer ugotovimo, da je sintetična perspektiva veliko bolj stvarna, prav zaradi uporabe ukrivljenih linij. Papirnato mesto se v naslednjih delih spremeni preko atmosferične perspektive, steklenih, transparentnih stavb do barvne ploskovitosti. Nazadnje pa izrisuje nek nov še posebej nenavaden multiperspektivični pogled.
Ko govorimo o perspektivi imamo v mislih vsaj dva kraja, ki sta si v nekakšnem odnosu in med katerima je vzpostavljena razlika. Umetnik nenehno ustvarja tako razliko. Prav nenehna osebna kritika in nezadovoljstvo deluje kot sila, ki teži k akumulaciji nove vednosti, zato je težko ovreči subjektivnost kot preprosto, nezahtevno in končno. Možni so torej drugi zorni koti, ker je realnost številčno mnogotera in gledalec je tisti, ki bi moral vztrajati pri ustvarjanju svojih.

DOMEN DIMOVSKI

MITO GEGIČ je rojen leta 1982 v Ljubljani. Leta 2008 je diplomiral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Tu dokončuje tudi magistrski študij slikarstva. Na natečaju Premio Arte Laguna (Italija) je bil leta 2014 nagrajen s samostojno razstavo. Je prejemnik priznanja Riharda Jakopiča za leto 2016. Živi in ustvarja na Ptuju in v Škofji Loki.

MITO GEGIČ, L'ETAT, C' EST MOI
acrylics, duct tape on canvas, 40 × 50 cm, 2014

DOMEN DIMOVSKI je rojen leta 1995 v Kranju. Po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani leta 2014, je bil sprejet na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje, smer Video in novi mediji. Sodeloval je na številnih festivalih med drugim na Animateki, Grossmannu, ANIMFEST Atene, This Human World in Videomaniji. Za svoja dela je prejel tri nagrade. W: www.caligofx.net

DOMEN DIMOVSKI
kader iz animacije ALUO LXX

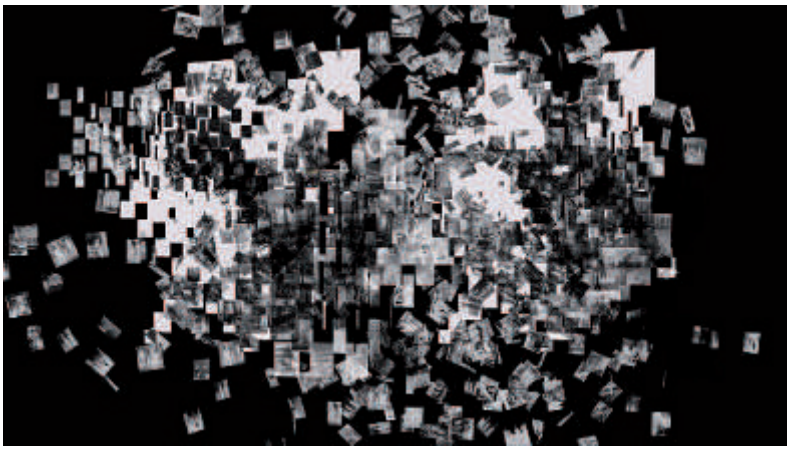

DOMEN DIMOVSKI
PAPIRNATO MESTO, 3D render, 2015

INA LOITZL kot vsestranska umetnica raziskuje različne možnosti umetniškega izražanja. Risba, kolaž, fotografija, performens in video so sklopi, ki jo označujejo, vsem pa je skupna tematika, ki se podreja ženski. Notranja izpoved, videnje in spoznavanje samega sebe, spola kot takega in njegovo vrednost izpostavi v simbolično – kritičnem pogledu. Tako je rdeča barva nosilka pomena vezanega na žensko in s tem na življenje.

TANJA PRUŠNIK beleži sledi, ki so del nas in naše zgodovine. Želja po ohranitvi in zamrznitvi izsekov, trenutkov ali celo nadgradnja vizualnega z notranjimi in zunanjimi dražljaji ter njihova možnost manipulacije so ključne točke, v katerih bi lahko iskali izhodišče za dvoplastno statično delo, za katerim se skriva fotografija in slika. Povezovanje misli, sledi in narave v živo fiktivno video animacijo, pa občutimo kot utrip ujetega realnega življenja in nenehnega spreminjanja.

FRITZ RATHKE želi v svoji fotografiji ohraniti samosvoj pogled na stvari, ki ga prevzamejo in navdihnejo. Spreminjanje okolja, tako naravnega kot urbanega ter dosežki napredka in industrializacije so stvari ob katerih išče in želi izpostaviti nenavadne zgodbe, ki se skrivajo v detajlih. Tako nastaja raznolikost in pestrost kombinacij, ki mu jih omogočajo sklopi odbleskov ter temu podrejena prikrita zgodba v zgodbi.

KLAUS ZLATTINGER ustvarja svoje kompozicije s pomočjo računalniškega posega v realno fotografijo. Fotografija tako predstavlja izhodiščno točko, ne pa končnega rezultata. Z abstrahirano kombinacijo in plastenjem fotografij reduciranih na osnovne grafične elemente, ki izgubijo kakeršenkoli stik z realnostjo, ustvari kompozicije v katerih je moč zaznati pokrajinski pridih z ekspresivnim barvnim poudarkom.

MELITA AŽMAN, *dipl. univ. um. zg.*

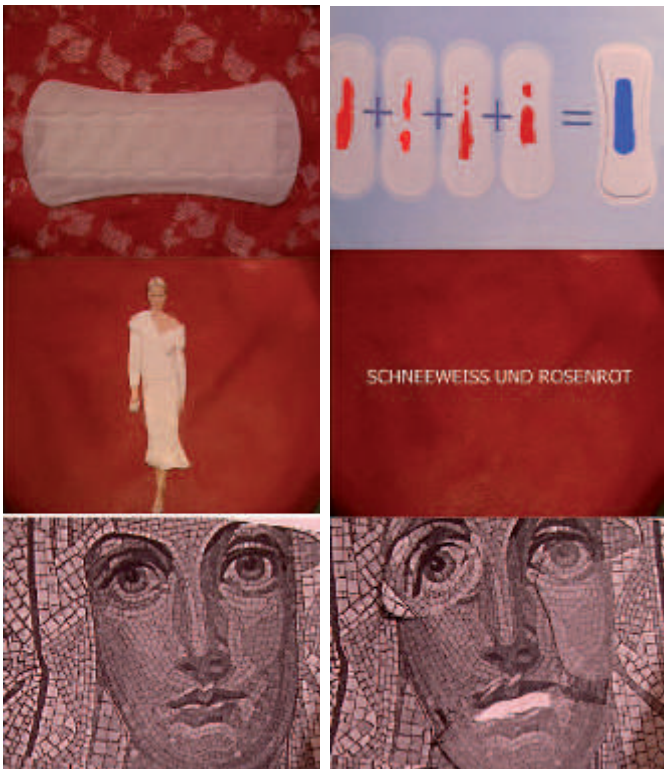

LOITZL INA je rojena 14. maja 1972 v Celovcu. Leta 1992 je študirala grafiko in vizualne medije na HS/Mozarteum Salzburg. Leta 1997 je gostovala Akademiji uporabnih umetnosti na Dunaju. Je dobitnica številnih nagrad med drugim je leta 2005 dobila štipendijsko nagrado na področju likovne umetnosti Koroške. Znana je predvsem po združevanju tekstilnih del z video umetnostjo. Imela je številne samostoje in skupinske razstave. Njena dela so v privatnih in javnih zbirkah. Živi in dela na Dunaju.
W: http://inaloitzl.net/joomla/

INA LOITZL "SCHNEEWEISS UND ROSENROT"
Animation, Farbe und Ton, 2005

PRUŠNIK TANJA je rojena 22. novembra 1971 v Wolfsbergu/Koroška. Med leti 1990-1999 je študirala arhitekturo na Tehnični univerzi na Dunaju. Sodelovala je na številnih skupinskih in samostojnih razstavah doma in v tujini. Leta 2014: postane članica Gesellschaft bild. KünstlerInnen Österreichs-Künstlerhaus Wien, prejme Umetniško nagrado za ženske Koroške „za kulturo&proti nasilju". Živi in dela kot svobodna umetnica in arhitektka na Dunaju, Koroškem/A in v Sloveniji. Od 2016 članica LD KRANJ - ZDSLU. W: www.prusnik.com

TANJA PRUŠNIK, SLEDI, fotografija, video, 2016

RATHKE FRITZ je rojen 1949 v Steinfeldu ob Dravi. Študiral je slikarstvo pri Prof. Gustav Hessingu na Akademie der Bildenden Künste na Dunaju. Od 1975 do 2009 je delal kot likovni vzgojitelj na AHS: Bruck na Muri, Graz, Špital na Dravi, kjer se je ukvarjal s preslikovanjem in dokumentiranjem učnega gradiva, sedaj pa se že nekaj časa posveča izključno fotografiranju predvsem detajlov krajin in arhitekture. Razstavlja doma in v tujini.

FRITZ RATHKE, VENECIA, fotografija, 50 × 75 cm

ZLATTINGER KLAUS je rojen 1956 v Špitalu ob Dravi. Študiral je na Pedagoški Akademiji pri Prof. Siegried Tragatschnigu v Celovcu. V letih 1993-2005 je bil vodja galerije Schloss Porcia Špital ob Dravi. Je član Likovnega društva Koroške. Ukvarja se z fotografijo. Razstavlja doma (St. Veit, Špital ob Dravi, Lind/Drau, Seeboden, Judenburg, Gerlitzen, Feldkirchen, Beljak) in v tujini (Friaul / I, Kranj / SLO). Na tretjem Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti v Kranj je leta 2014 prejel priznanje za kvaliteto likovnih del.

KLAUS ZLATTINGER, WIE EINE LANDSCHAFT I. fotografik, 33 × 44 cm, 2016

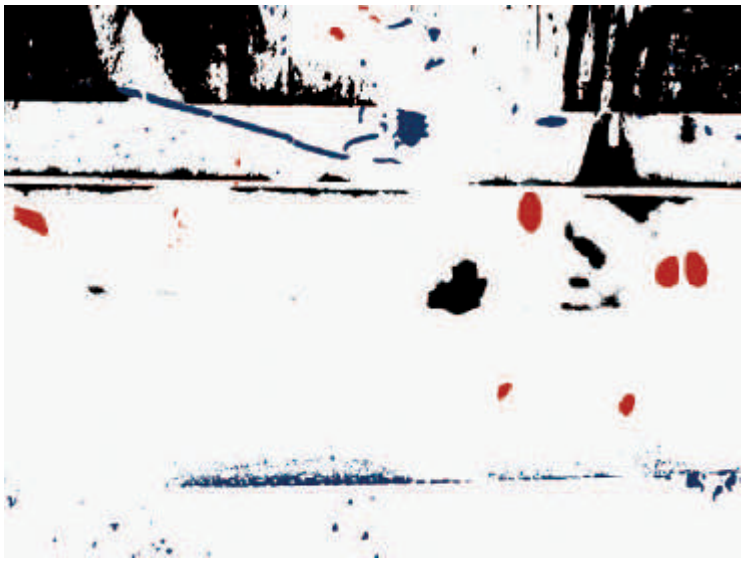

V letošnjem letu vključujemo v sodelovanje pri Mednarodnem festivalu lkiovnih umetnosti Kranj tudi hišo na koncu tonela, ki uspešno promovira mlade diplomirane oblikovalce, fotografe ter izdelovalce modnih dodatkov in nakita.

NATAŠA DRUŠKOVIČ izdeluje unikatni nakit iz recikliranih obstoječih materialov, s spremenjenim namenom in vrednostjo. Zanimiva je izbira zavrženega tiskanega vezja, kot predmeta industrijske izdelave, ki v sebi nosi nevidne podatke ter je nekoč predstavljal del pomembnejše celote s potrošno vrednostjo. Danes pa je njegov pomen obrnjen, izpostavljen, razgaljen kot element, z estetsko vrednostjo, kombiniran s predvideno najstarejšo kovino bakrom, ki v sodobnem svetu nosi pomembno vlogo zaradi vsestranskosti uporabe. Dvojnost ali spajanje dveh svetov pa se nadaljuje tudi v izdelavi vzorcev, kjer gre le za oživitev videza in moči digitalne moderne in starejše grafične tehnike – jedkanja.

OLGAFACESROK v svojem delu posegata po najnovejši tehnologiji 3D tiskanju in na ta način poskušata kar najbolj izkoristiti možnosti, ki jima jih le-ta nudi. Nakit in modni dodatki kolekcije "Winter garden" so produkt digitalnega v naprej pripravljenega modela. Trirazsežni, voluminozni objekt tako nastane v procesu plastenja oz. nalaganja materiala. Sam izdelek v tem primeru broška, nas vizualno prepriča s svojo prefinjenostjo, natančnostjo ter krhkostjo. Odprta vrtnica, zaprti razpadajoči cvet, listi in razgibana vzpenjavka, dajejo videz zamrznjene narave, ki v sivinskih tonih opominja na mrtvo, zapuščeno a nikoli pozabljeno lepoto na beli zimski idili.

NELI ŠTRUKELJ se predstavlja s kolekcijo torb "Modulart" sestavljenih iz modularnih enot. Izdelki tu presegajo ozkost ali običajnost s katero se dnevno srečujemo in jo sprejemamo kot samoumevno in edino veljavno. Gre za poseg v tehnološko in industrijsko, celo arhitekturno sfero oblikovanja, razumevanja ter predstavljanja nevsakdanjih predmetov, ki izžarevajo samozavest tako uporabnika kot oblikovalca. Izrazita tri dimenzionalnost in dodelana modularna izdelava, v katero so vključene preproste a vendar dovršene oblike in uporabnost predstavlja neposredno povezavo in umestitev izdelkov v urbani prostor.

JANA SELIŠKAR in TJAŠA ELEDHWEN se predstavljata s kolekcijo "Animala". Gre za fantazijsko, domišljijsko, nadnaravno zgodbo. Spajanje dveh komponent na eni strani krhkosti in nežnosti ženske podobe ter na drugi animaličnega in divjega. V celoti izstopa belina in z njo povezana čistost ter nedotaknjenost in popolnost, ki jo simbolizira. Navidezna resničnost, omogočena s pomočjo digitalne tehnologije jima omogoči vnašanje konceptualnega, simboličnega pomena in hkrati neko dodatno vrednost. Podobe upodobljene na tekstilu so kot izraz naravnega in prvinskega a hkrati grotesknega.

MELITA AŽMAN, dipl. univ. um. zg.

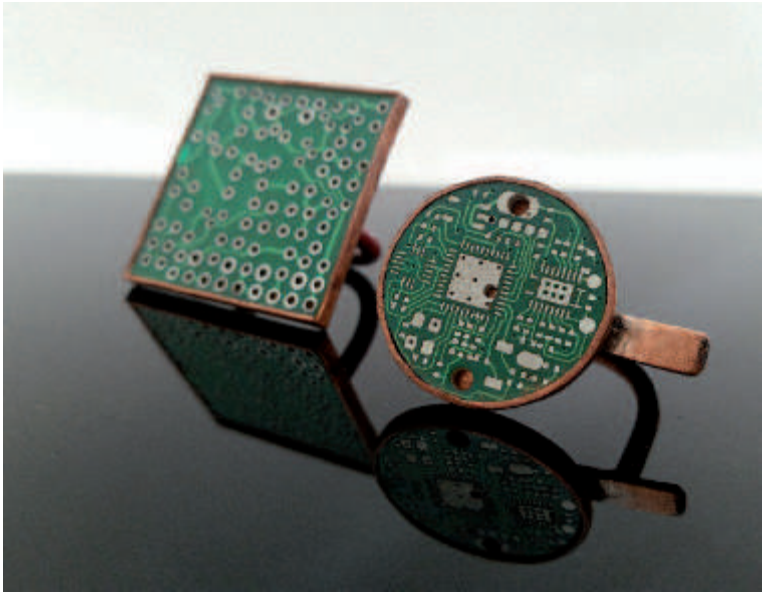

DRUŠKOVIČ NATAŠA se je rodila 28. septembra 1976 v Kranju. Zaključila je SŠOF v Ljubljani. Leta 2005 je diplomirala na Visoki strokovni šoli za risanje in slikanje v Ljubljani pri prof. Daretu Birsi. Po končani diplomi je nekaj let opravljala likovno-pedagoško delo, kasneje se je angažirala tudi kot risarka arheoloških najdb. Ukvarja se z oblikovanjem in izdelovanjem nakita.

NATAŠA DRUŠKOVIČ, UNIKATNI NAKIT
baker, tiskana vezja,..

OLGAFACESROK je blagovna znamka nakita in modnih dodatkov pod okriljem oblikovalcev Olge Košica in Roka Marinška V svojem delu raziskujeta sodobni nakit in nove tehnologije, še posebej 3D tiskanje. Kot oblikovalca kolekcij nakita sta sodelovala s korejsko modno znamko Wooyoungmi in kitajsko Masha Ma s katero sta se predstavila na uradnem delu pariškega tedna mode. Bila sta finalista na prestižnem mednarodnem oblikovalskem dogodku ITS in kot oblikovalca modnih dodatkov osvojila Elle Style Award 2014. W: www.olgafacesrok.com

OLGAFACESROK
broška iz kolekcije WINTER GARDEN
inspiracija poezija Pabla Nerude, 3D tisk
foto Matjaž Banič

SELIŠKAR JANA se je rodila 9. novembra 1978 v Kranju. Zaključila je SŠOF kot modna oblikovalka in nadaljevala študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je absolvirala smer kiparstvo. Ukvarja se z unikatnim oblikovanjem usnjene galanterije in igrač. Z blagovno znamko "Debudok" je sodelovala na razstavah in sejmih v domačem in mednarodnem prostoru.

ELEDHWEN TJAŠA, rojena 1.oktobra 1987 v Kranju. Leta 2011 jo navduši fotografija. Strokovno ji pomaga Tania Mendillo. Sledi samostojna pot in projekt IMPERFECT MODELS, za katerega pravi, da je čisto na vsakem posamezniku nekaj lepega. V sklopu tega projekta so nastale že tri razstave. Trenutno so aktualni portreti s pravljičnim pridihom. Projekti: fotografiranje za znamko Norman Bites, projekt Julija… Sodeluje s Hišo na koncu tunela.

JANA SELIŠKAR / oblačila in torbe
TJAŠA ELEDHWEN / fotografija, kolekcija ANIMALA

ŠTRUKELJ NELI je magistra umetnosti; ima status samostojne kulturne delavke na področju oblikovanja. Izpopolnjevala se je na Portugalskem / Fakulteta za arhitekturo, Lizbona / oddelek za umetnost in oblikovanje, London / Central Saint Martins shool of Art and design. Leta 2008 je prejela za svoje diplomsko delo Multifunkcionalna torba študentsko Prešernovo nagrado ter nagrado za perspektivno mlado oblikovalko, ki jo podeljuje Zavod Big na Mesecu oblikovanja. Razstavlja tako v Sloveniji kot v tujini.
W: www.nelizabeta.com

NELI ŠTRUKELJ, kolekcija MODULART, PISMO

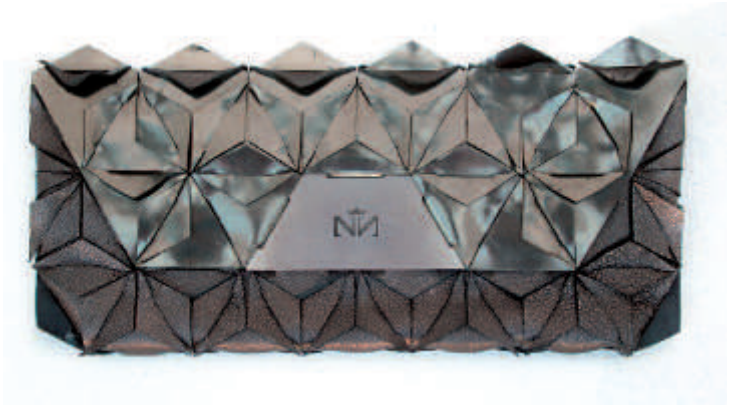

Društvo arhitektov KRARH se letos ukvarja z izhodiščnim razmišljanjem, kaj so sodobne tehnologije in digitalni mediji prinesli v oblikovanje prostora, stavbne plastike in posameznih arhitekturnih členov, ter kako si lahko oblikovalec prostora pomaga z njimi.

Nekdaj, pred prihodom digitalizacije, je oblikovalčev kreativni proces potekal samo s pomočjo klasičnih pripomočkov kot so svinčnik, risalne table, ravnila, šestila in makete v fizični obliki. V današnji pa so se klasičnemu oblikovalskemu procesu pridružili pripomočki sodobne tehnologije, kot so računalniki, programi, tiskalniki, laserji s 3D tehnologijo, ki nam že v načrtovalni fazi omogočajo hitrejši, bolj natančen in vsestranski virtualni prikaz bodočih oblikovalskih rešitev v virtualnem oz. digitalnem prostoru. Vse to omogoča hitrejše preverjanje različnih možnosti umestitve, predno se odloči za najboljšo, končno varianto.

KRARH je letos s pomočjo sodobne tehnologije "sprojeciral" na obstoječi tlak Glavnega trga grafično podobo, ki spominja na starodavno kamnoseško znamenja iz časov, ko se poklic arhitekta še ni izoblikoval. Edino, kar je ostalo za njimi so vklesana znamenja njihovih delavnic. Veliko le teh najdemo tudi v poznogotski cerkvi sv. Kancijana v Kranju. Prav ta gradbena delavnica je dala vzor številnim poznejšim cerkvam (Radovljica, Škofja Loka, sv. Peter nad Begunjami, Kamnik (sv. Primož), Šentrupert na Dolenjskem).

Izbira materiala grafične podobe (gladke barvne samolepilne folije) nakazuje tipično gladko in refleksno površino sodobnih digitalnih naprav (televizijski, računalniški, telefonski ekran).

Tako kot kamnite plošče predstavljajo osnovni gradnik (pixel) tlakovne površine, enako samolepilne folije predstavljajo osnovni gradnik (pixel) nove grafične podobe. Mišljena je kot inspiracija za kompozicijo abstrahiranih urbanih elementov (ulice, trgi, klopi…) hkrati pa ohranja spomin na naše stare gradbene mojstre - graditelje mest, za katerimi ni na žalost ostalo nobenih načrtov, zapiskov, in imen na srečo pa ostajajo njihove veličastne stavbe in vklesana znamenja.

***PETRA VENCELJ**, univ. dipl. geograf in univ. dipl. um. zg.*

KR ARH grafika projekta perspektivna in tlorisna projekcija

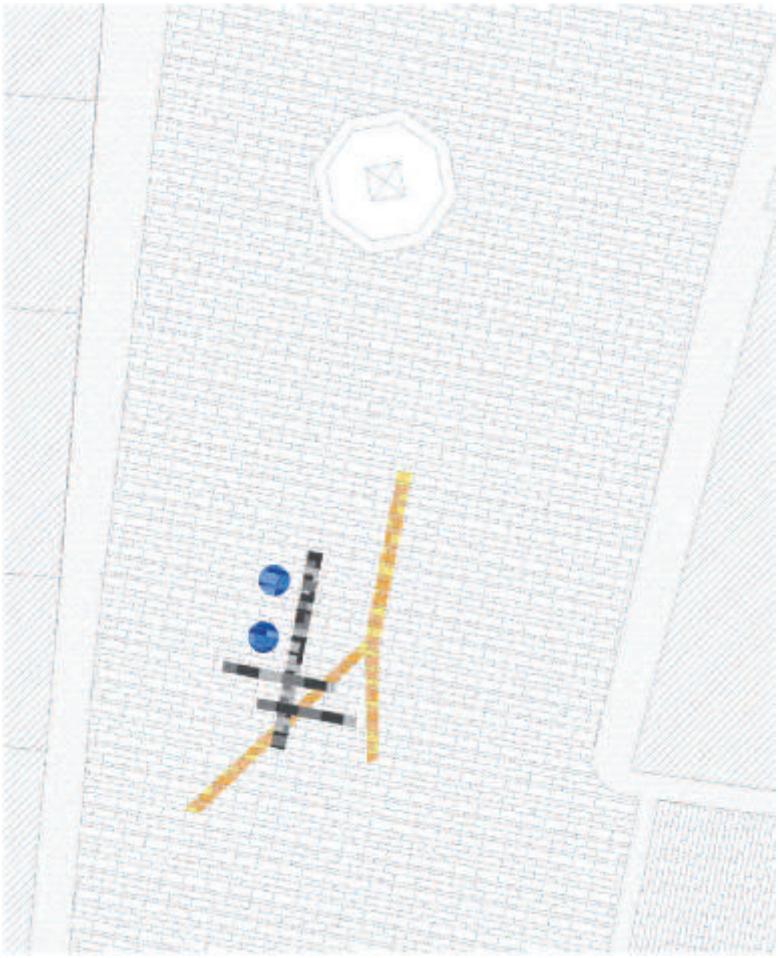

ALJAŽ KATJA je rojena 29. oktobra 1982 v Kranju. Leta 2010 je diplomirala na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani pod mentorstvom profesorjev Miloša Florijančiča in Mitje Zorca. Sodeluje z različnimi arhitekturnimi biroji v Sloveniji. Deluje kot samostojna ustvarjalka na področju kulture. Sodelovala je z različnimi avtorskimi skupinami in prejela nagrade na mednarodnih in domačih arhitekturnih in oblikovalskih natečajih. Je ena od ustanoviteljic Društva arhitektov Krarh.

BAJDE POLONA je rojena v Kranju 3. oktobra 1988. Zaključuje študij arhitekture v Ljubljani, pod mentorstvom Sonje Ifko. Sodelovala je na različnih arhitekturnih delavnicah po Sloveniji.

DEBELJAK MATEJA je rojena 15. septembra. 1975 v Kranju. Univerzitetna diplomirana socialna delavka. Sodeluje pri številnih projektih na področjih medsebojnega sodelovanja, kulture, ekologije, ustvarjanja, povezovanja lokalne skupnosti.

MEJAK MATEJ je rojen 4. februarja 1983 v Ljubljani. Leta 2001 se je vpisal na Fakulteto za arhitekturo v Ljubljani. Leta 2010 je začel profesionalno delovati na področju arhitekturnih vizualizacij in animacij. Pri svojem delu sodeluje z različnimi arhitekturnimi biroji v Sloveniji in v tujini, nedavno pa je tudi kot avtor sodeloval in prejel nagrade na različnih mednarodnih in domačih arhitekturnih natečajih. Je eden od ustanoviteljev Društva arhitektov Krarh.

PAUŠER MARKO je rojen 10. aprila 1978 v Kranju. Leta 2001 se je vpisal na Fakulteto za arhitekturo v Ljubljani. Tekom študija je začel profesionalno delovati na področju arhitekturnih vizualizacij in projektiranja, kasneje se je uspešno preizkusil tudi v industrijskem in grafičnem oblikovanju, kjer je prejel nagrade na več oblikovalskih natečajih. Pri svojem delu trenutno sodeluje z različnimi arhitekturnimi biroji, poleg tega samostojno vodi svoj oblikovalski opus.

PETERNEL ALEŠ je rojen 9. septembra 1981 v Kranju. Leta 2013 je diplomiral na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani pod mentorstvom profesorjev Igorja Kalčiča in Vojka Kilarja. Pred in po zaključku študija je sodeloval z različnimi arhitekturnimi biroji v Sloveniji. Skupaj z različnimi avtorskimi skupinami je kot avtor sodeloval in prejel nagrade na mednarodnih in domačih arhitekturnih in oblikovalskih natečajih. Je eden od ustanoviteljev Društva arhitektov Krarh.

SENEKOVIČ KATJA je rojena 15. januarja 1982 v Mariboru. Obiskovala je študij krajinske arhitetkure na Biotehniški fakulteti v Ljubljani, kjer je leta 2007 diplomirala pod mentorstvom profesorja Davorina Gazvode. V času študija si je eno leto nabirala izkušnje na mednarodni izmenjavi na Portugalskem. Kot soavtor je sodelovala in prejela nagrade na več natečajih v okviru Zbornice za arhitekturo in prostor Slovenije. Je članica Društva arhitektov Krarh.

VALANT MOJCA je rojena 5. novembra 1992 v Kranju. Študira na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani. Sodeluje na različnih arhitekturnih delavnicah, vodenih s strani Fakultete za arhitekturo v Ljubljani. Usmerjena je tudi v grafično oblikovanje - njene izdelke (plakate, kataloge, brošure, letake) lahko opazimo v okolici Kranja in Komende.

Med najstarejše oblike šivanja sodi ročno delo krpanka. Začetki sodijo daleč v pradavnino v obliki prešitih in s polnilom napolnjenih živalskih kož. Krpanko, kot jo poznamo danes, so hkrati z aplikacijo prinesli iz Palestine v Evropo križarji, ki so jih prevzeli slikovito sestavljeni in oblikovani prapori poraženih Saracenov.
Quilt (angl.) dobesedno pomeni prešita odeja vendar izraz ne ločuje med navadno prešito odejo in mojstrovinami, ki so pod tem nazivom nastajale v Ameriki od časa kolonializma dalje in se razširile po svetu.
Quilt je vedno sestavljen iz treh delov: quilt top – zgornji del krpanke (dekoriran v patchwork tehniki, aplikaciji ali kombinaciji obeh dveh, pogosto okrašen tudi z vezenino), voluminozno polnilo in podlaga iz enotne tkanine.

Glede na kompozicijo quilta je patchwork lahko izdelan kot medaljon s centralnim vzorcem, heksagram, kot sestavljanka blokov (kvadratov, trakov), ali pa v svobodni kompoziciji. Slednji je doživel razcvet v 18 in 19. stoletju, ko so v tehniki broderie perce na nevtralno podlago nanašali motive ptic in cvetja.
Avtorice za svoje motive iščejo v svojem okolju. Nekaterim je podlaga geometrijski lik, pogosto pa so abstrakcije predmetov in podob iz narave. Mnogi vzorci so tudi vizualizacija misli, idej ali razgovorov, skozi novejše aplikacije z uporabo digitalnega tiska.

***PETRA VENCELJ**, univ. dipl. geograf in univ. dipl. um. zg.*

Avstrija: **MORITZER GISELA, NADRAG MARGIT, SCHNÖGL SIGRID, TRUSCHNER HELENE**
Patchwork gruppe Klagenfurt – v skupini deluje 12 članic. Od leta 1999 dalje se srečujejo enkrat mesečno in skupaj odkrivajo nove tehnike šivanja krpank.

Italija: **COMMAND MARIALUISA, FONTANELLA PAOLA, NOVELLA HEMALA MARIA, ZANEVRA ARIELLA**
Patchwork skupina Biechi Mati – Trieste, Friuli-Venezia Giulia, Italy

Slovenija: **VOVK ČALIČ MARGARETA,** mentorica in slušateljivce male šole v Kranju: **GROS TATJANA, PEČAR KATARINA, STEFANČIČ JOŽICA, ŠKERL NINA**

VOVK ČALIČ MARGARETA je rojena 1. junija 1956, je začetnica izdelave krpank v slovenskem prostoru. Od leta 1985 do leta 2007 je delovala kot samostojni kulturni delavec, oblikovalec tekstilij, zadnja leta pa svoje znanje v obliki tečajev in delavnic posreduje novim generacijam.

GISELA MORITZER, SLIKE ŽENSK DRUŽINE MORO
batik, ročno barvan bombaž, digitalni tisk, 85 × 77 cm

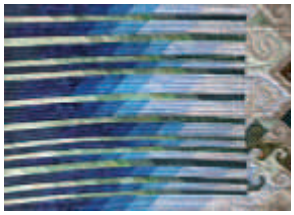

SIGRID SCHNÖGL, POMLADNI DEŽ
bombaž, paper piecing, 83 × 60 cm

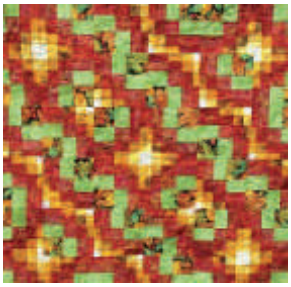

MARGIT NADRAG, TWISTED BARGELLO
bombaž, 102,5 × 103,5

HELENE TRUSCHNER, ZVEZDA
bombaž, paper piecing, 81 × 78 cm

MARIALUISA COMMAND, MICK JAGGER

PAOLA FONTANELLA

MARIA NOVELLA HEMALA, MOJ VRT

ARIELLA ZANEVRA, JESENSKE POTI
bombaž, batik, til, mešana tehnika, 60 × 60 cm

TATJANA GROS, IZ KOŠČKOV
bombaž, 60 × 60 cm, 2016

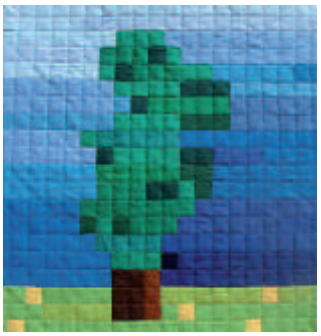

JOŽICA STEFANČIČ, DREVO
bombaž, 60 × 60 cm, 2016

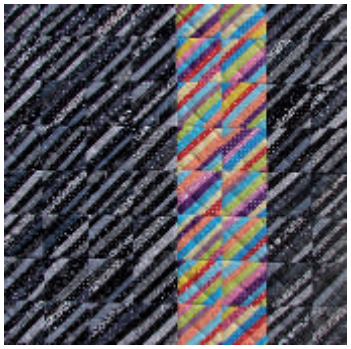

NINA ŠKERL, BARVITA
bombaž, paper piecing, 60 × 60 cm, 2016

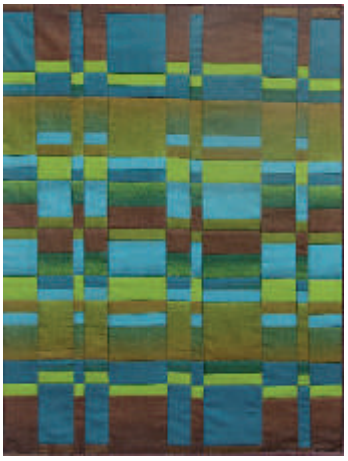

MARGARETA VOVK ČALIČ, FIBONACCI
bombaž, 60 × 85 cm, 2016

Digitalni tiski **Nejča Slaparja** so povečane in barvno izpeljane variante posameznih sicer precej številnih avtorjevih črno-belih risb narejenih s črnim tušem na enotno velikih belih kartonih manjšega kvadratnega formata v op-art maniri, ki kot zaključene celote lahko funkcionirajo kot samostojno umetniško delo ali kot nekakšna osnova, služijo nadaljnjim manipulacijam- v izvirni obliki ali spremenjene in reproducirane bodo morda enkrat povezane v večje celote oziroma sestave (npr. modularne slike) ali pritegnjene v drugačne funkcije oziroma kontekste (npr. objekti, ambient).

Računalniške grafike **Duše Jesih** prikazujejo nekakšne konstruirane rastrske strukture, sestavljene iz različno oblikovanih in kompozicijsko organiziranih elementov črne barve (mreža iz horizontalnih in vertikalnih črt različnih debelin, vertikalne črte različnih debelin, horizontalne in vertikalne črte enakih debelin, shematičen niz kvadratov in pravokotnikov) v dialogu z enotno in nevtralno, večinoma svetlo, barvno podlago, ki s svojo (navidezno) organskostjo nekoliko spominja na pravo barvno materijo in pa tudi na z vidno realnostjo neprimerljive abstraktne vizualne teksture.

Barvno in formalno premišljeno komponirana platna **Beti Bricelj,** poslikana z akrilnimi barvami, ki sicer nadaljujejo avtoričina dosedanja, so izvirna in prepoznavna, likovna raziskovanja in razmišljanja v smeri t. i. optične umetnosti, nas tokrat ne soočajo z dinamizmom in vratolomnimi optičnimi učinki naslikanega, ki smo jih pri tovrstnih izpeljavah vajeni, ampak nas nagovarjajo s statično umirjenim dialogom vsakokrat nekoliko drugače razporejenih barvnih pravokotnih likov in črnega kvadrata, ki kot osrednji motiv, kot lahko zaznamo ob zaporednem opazovanju slik, le blago rotira.

MAJA MEDJA, *absolventka umetnostne zgodovine*

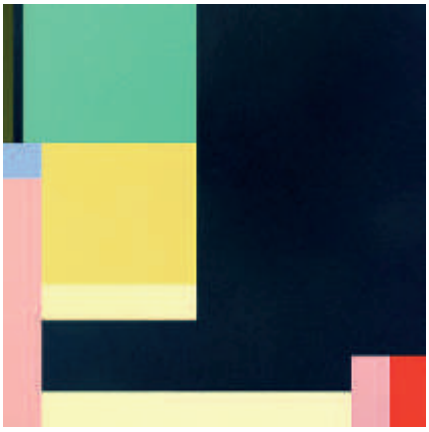

BRICELJ BETI je rojena leta 1974 v Postojni. Leta 2000 je diplomirala na Šoli za risanje in slikanje – Visoki strokovni šoli v Ljubljani. Po končanem študiju je nadaljevala z izobraževanjem v Avstraliji. Za seboj ima vrsto samostojnih in skupinskih razstav doma in v tujini vključno z razstavo v priznanem muzeju za geometrijsko abstrakcijo in MADI umetnost v Dallasu, TX. Leta 2007 se je njena umetniška vizija realizirala na arhitekturi kot Pot sonca na fasadi na stavbi Poslovno trgovskega objekta Epicenter B2 v Postojni. Od leta 2002 je članica ZDSLU. Živi in ustvarja razpeta med različnimi deželami, predvsem med Slovenijo in Škotsko.

BETI BRICELJ, BREZ NASLOVA, akril na platnu, 50 × 50 cm, 2016

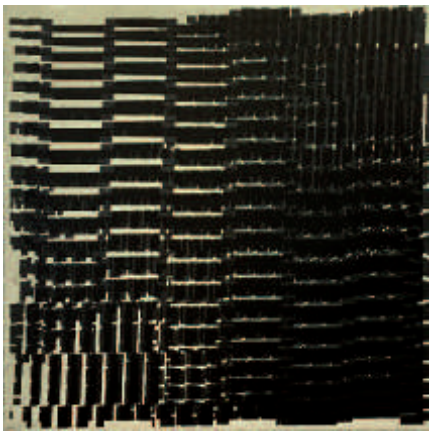

JESIH DUŠA je rojena 16. januarja 1977 v Ljubljani. Leta 1996 je konča SŠOF (grafično oblikovanje) v Ljubljani. Leta 2003 je diplomirala iz slikarstva na Šoli za risanje in slikanje - Visoka strokovna šola, Ljubljana. Leta 2006 pa je tam zaključil še specialistični študij slikarstva. V letu 2008 je dobila status samozaposlenega v kulturi. Leta 2012 je vpisala magistrski študij slikarstva na ALUO v Ljubljani. Leta 2015 je prejela študentsko Prešernovo nagrado.

DUŠA JESIH, ARCHITECTURAL DIGEST P01
mešana tehnika na platnu, 50 × 50 cm, 2016

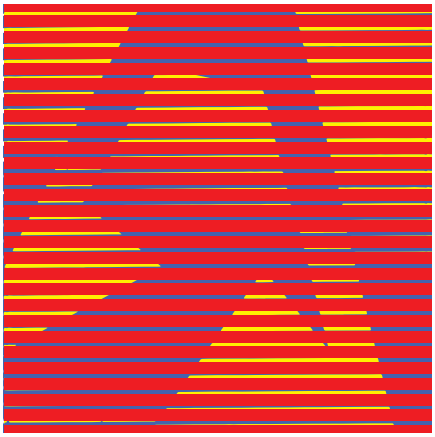

SLAPAR NEJČ je rojen 10. marca 1945 v Stražišču pri Kranju. Po končani gimnaziji se je najprej odločil za študij gradbeništva, nato pa se je preusmeril v grafično industrijo. Kasneje se je kot grafik popolnoma predal likovni umetnosti. Vmes je nekaj časa deloval kot svobodni umetnik. Imel je preko sto samostojnih in okoli petdeset skupinskih razstav pri nas in v tujini. Udeležil se je več likovnih kolonij in ex-temporov. V Gorenjskem muzeju so mu leta 2015 pripravili pregeldno razstavo. Živi in ustvarja v Stražišču pri Kranju.

NEJČ SLAPAR, XP2, digitalni odtis, 70 × 50 cm, 2016

Renata Bedene ustvarja v tehnikah strojno šivanje, strojno vezenje, ročno vezenje in kolažiranje. Te tehnike združuje s sitotiskom. Navdih črpa v naravi, kjer se vse zlaga in spaja v čudovite neponovljive usedline. Dialog med prostorom, ki ga gradi z raznobarvnimi tekstilijami in tehnikami, deluje kot sestavljanje fotografij (panorama maiker program) v digitalnem svetu. Sprehod skozi prosojne tkanine, linije strojnih šivov gledalcu dopuščajo nešteto možnosti vtisov.

Simono Kogovšek je navdahnil avstralski umetnik Justin Maller, katerega dela imajo to posebnost, da svoje like in osebe interpretira v digitalni obliki z ostrokotnimi geometrijskimi liki različnih barv, ki jih sestavlja v markantne celote.
Tudi sama ustvarja, lahko bi rekli sestavlja, svoja oblačila s kombinacijami različnih barv in različnimi vrstami materialov.
Avtorica povezuje digitalni in realni svet na blagu s kombinacijo sitotiska in prešivanja blaga. Različne vrste blaga imajo s svojo taktilnostjo realistični nagovor, kot kontrapunkt pa delujejo liki v obliki faset, ki dajejo digitalni vtis. Podobno kot kalejdoskop.

Tini Pavlin je kot osnova izdelku služila avtorska filigranska risba ženske figure. Le ta spominja na njene prešivanke v tekstilu, ki so prepoznavna stalnica v avtoričinih modnih kreacijah. Risbi je dodala fotografijo ptice (silhueta) v rdeči barvi in geometrijski lik. Elemente je računalniško »obdelala« v programu photoshop in jih v sitotisku prenesla na folijo. Barvno skromni svet je omejen na sivo-črno in žareče rdečo, ki po pomenu vsebuje strast, nagone, drznost in veselje do življenja. Morda ji bo ta predloga služila tudi pri njenih modnih kreacijah v četrti fazi.

***PETRA VENCELJ**, univ. dipl. geograf in univ. dipl. um. zg.*

BEDENE RENATA je diplomirala na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani, smer oblikovanje tekstilij in oblačil. Od leta 2001 samostojno deluje na področju tekstilnega oblikovanja. Leta 2010 je pridobila naziv samostojni delavec v kulturi pri Ministrstvu za kulturo RS. V istem letu je bila sprejeta v Društvo Oblikovalcev Slovenije. Leta 2009 je za tapiserijo z naslovom »Liberation of heart« prejela drugo nagrado na 15.mednarodni razstavi-European Patchwork Meeting v Francija.
W: www.renatabedene.com

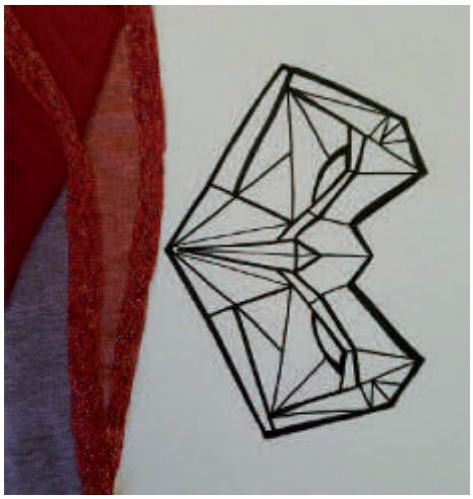

RENATA BEDENE, MED INŠTALACIJO IN KOLAŽEM, 2016

KOGOVŠEK SIMONA je po srednji tekstilni šoli, ki ji je dala znanje krojenja in šivanja, šolanje nadaljevala na Naravoslovnotehniški fakulteti – smer oblikovanja oblačil. Leta 2007 je v Kranju odprla atelje, kjer se oblačila lahko izdelajo po naročilu. Vsako novo obdobje v Simoninem življenju nekoliko vpliva na obliko njenih izdelkov. Zorijo, skupaj z njo, bi lahko rekli.

SIMON KOGOVŠEK, KALEJDOSKOP

PAVLIN TINA je rojena leta 1978 v Kranju. Po zaključeni SŠOF je nadaljevala študij na Naravoslovnotehniški fakulteti smer modno oblikovanje. Kot modna kostumografinja sodeluje z BB teatrom, plesnimi skupinami Qulenium, Mana,…Zavod za turizem Kranj, oblikuje pa tudi plakate za družabne prireditve in revijalni tisk. Včasih šivanje zamenja z risanjem. Svoje risbe nato transformira na oblačila s pomočjo tiska.

TINA PAVLIN, PRVA IN TRETJA FAZA

DIGITALNA PODOBA IN KLASIČNA SLIKA: NJUN PREPLET

Spremembe, ki so jih v zadnjih dveh desetletjih povzročili globalizacija, informatizacija, digitalizacija in vzpostavitev svetovnega spleta, so bistveno vplivale tudi na premike v polju vizualnih umetnosti. Ena najvidnejših značilnosti je zagotovo hibridizacija umetnostnih zvrsti, ki sta jo povzročila prav hiter razvoj tehnologij in vznik novih medijev v devetdesetih letih. Ob tem velja poudariti, da so tehnološke inovacije najprej povzročile mrežno povezovanje novih in starih medijev znotraj umetnostnega polja, tako da so se ločnice med posameznimi likovnimi zvrstmi zabrisale do nerazpoznavnosti. V naslednji fazi hibridizacije, na prehodu v novo tisočletje pa se je umetnost začela prepletati tudi z neumetnostnimi disciplinami. S tem pa se seveda ni razširilo samo področje umetnostnega delovanja, temveč se je spremenilo tudi pojmovanje sodobne umetnosti, ki presega modernistične opredelitve.
Slike tako danes ne pojmujemo več kot "okno v svet" (kot je Leon Battista Alberti davnega leta 1435 poimenoval slike z novo geometrično perspektivo), ampak odprto, večplastno, oblikovno in pomensko heterogeno polje, ki je po svoji strukturi bolj podobno nekakšnemu "ekranu", nasičenemu z raznolikimi vizualnimi in tekstualnimi informacijami. Umetniki namreč združujejo na slikovni ploskvi podobe iz najrazličnejših virov, originale in reprodukcije, ki jih po vzoru produkcijskih in kompozicijskih postopkov elektronskih medijev neomejeno kombinirajo: sopostavljajo drugo ob drugo ali drugo na drugo, da se plastijo, prepletajo, množijo ter ustvarjajo vtis preobilja vizualnega gradiva. Peter Weibel, eden glavnih teoretikov vpliva novih tehničnih medijev na tradicionalne likovne zvrsti je za takšno slikarstvo, ki prikazuje že upodobljeno realnost, uvedel termin postmedijska slika *(pittura immedia)*.
Nov formalni jezik združevanja raznovrstnega vizualnega materiala s klasičnimi slikarskimi tehnikami je danes že povsem uveljavljen in splošno sprejet. V vsebinskem smislu pa se zanimanja sodobnega slikarstva raztezajo od reinterpretacije medijskih podob in kritične refleksije družbene stvarnosti do povsem subjektivnih zgodb.[1]

Miha Štrukelj sodi v prvo generacijo slikarjev, ki je postmedijsko sliko uveljavila že v poznih devetdesetih letih. Sprva je kot predloge za svoje slike uporabljal rentgenske posnetke, pozneje medijske podobe dramatičnih in katastrofičnih dogodkov (kot je černobilska jedrska katastrofa), v zadnjem desetletju pa upodablja izključno motive urbane krajine, povzete po lastnih fotografijah. A ne glede na to, za kakšen motiv gre, temelji struktura njegovih slik na dekonstrukciji podob, ki jih računalniško poenostavi in slikarsko preoblikuje. Pri svojem delu poudarja slikarski proces, v katerem ima pomembno vlogo zlasti prenos motivov na slikovno ploskev, pri čemer uporabi sistem mreže, ki umetnikom že stoletja služi kot pripomoček za povečavo podob, a s to razliko, da je na njegovih slikah avtonomni konstitutivni element. Naslikane podobe dajejo zaradi vidne strukturne mreže ter dodanih barvnih in praznih polj, ki ponekod razkrivajo osnovno risbo, videz heterogenosti in razdrobljenosti na osnovne elemente digitalne slike. S takšno strategijo oblikovanja slikovnega polja, v katerem se prepletajo realne in fiktivne podobe, namreč ponazarja svojo lastno vizijo družbenega okolja. Po drugi strani pa nas opozarja na varljivost medijsko posredovanih podob ter nam zastavlja vprašanja o naravi in pomenu klasične slike v digitalni dobi.

Generaciji umetnikov, ki je odraščala v času medijske zasičenosti, pripada tudi **Uroš Weinberger**. Za njegovo slikarstvo lahko rečemo, da nagovarja gledalca z vso silovitostjo družbene stvarnosti, polne nesmislov in nasprotij, saj v svojih delih analizira anomalije sodobne globalizirane potrošniške družbe. Hkrati pa ga zanima, kakšen vpliv imajo vizualna medijska sporočila na povprečnega gledalca. Sporočilnost svojih del stopnjuje tudi s formalno izvedbo slik, ki razkrivajo več plasti pastoznih in lazurnih nanosov (pogosto) žarečih barv, s katerimi ustvari učinek svetlobnega žarenja motivov, podobnega televizijskemu ekranu. Vse našteto velja tudi za delo A Camp Jesus Documentary, ki je nastalo po filmski predlogi istoimenskega dokumentarca o evangeličanski indoktrinaciji otrok v ZDA, s pomočjo katere vzgajajo novo generacijo "odgovornih" državljanov. Motiv otrok, upodobljenih med plesom na sodobno krščansko glasbo, je slikarsko še bolj preoblikovan in težje berljiv kot avtorjeva pretekla dela, saj figure z neprepoznavnimi obrazi razpadajo na množico drobnih amorfnih form. Vsebino slike pravzaprav lahko razumemo le, če poznamo tudi tematiko dokumentarnega filma.

Slikarstvo **Maruše Šuštar** zaznamuje neobičajen "tehnološki" pogled iz višine na krajino/zemeljsko površje, ki ponekod razkriva tudi geografsko določljiva prizorišča, povzeta po kartografskih predlogah, dostopnih na svetovnem spletu. V njenih starejših delih prepoznamo interpretacije satelitskih posnetkov New Yorka, še posebej pogoste pa so upodobitve geostrateško pomembnih območij na Bližnjem vzhodu, kar kaže, da je avtoričino ustvarjanje družbenokritično. Prostrane krajine, preoblikovane v slikovite barvne gmote, predstavljajo slikovno osnovo, na kateri se pojavljajo fragmenti zemljevidov, toponimi ter različni tlorisi (mest in antičnih zgradb), ki aludirajo na preteklost. Predvsem pa našo pozornost pritegnejo drobne človeške figurice, upodobljene bodisi kot tavajoči ali (zgolj) bivajoči posamezniki bodisi kot brezimni liki, združeni v večje množice. Takšno oblikovno in vsebinsko večplastnost opazimo tudi na sliki s pomenljivim naslovom Nad/zor XI., ki omogoča gledalcu konkretno identifikacijo prostora – t.i. zibelke civilizacije. Pokrajina, v kateri sicer ni značilnih figuralnih likov, temveč le črtno izrisan model figure, namreč spomni tako na starodavne, visoko razvite kulture kot tudi na znova aktualna krizna žarišča.

[1] Besedilo je delno povzeto po uvodniku tematske številke "Dialogov" z naslovom Hibridizacija umetnosti (št. 7-8, 2013).

Med tiste avtorje, ki raziskujejo možnosti izvirne sinteze digitalne podobe in fizične geste na slikovni ploskvi, sodi tudi **Jasna Samarin,** čeprav njene fotografske predloge ne izhajajo iz množičnih medijev, ampak uporablja svoje lastne posnetke, s katerimi dokumentira minuciozne detajle v krajini. Izhodišče njenih zadnjih diptihov so fotografije efemernih reliefnih odtisov, ki jih je na peščenih tleh kamnoloma zapustil človek s svojim delovanjem. Zanima jo namreč prenos tridimenzionalnih reliefnih podob v nov kontekst, natančneje na dvodimenzionalno slikovno površino, pri čemer je fotografija "vmesnik" med originalnim odtisom in njegovo slikarsko variacijo. Avtorica med ustvarjalnim postopkom predela fotografske posnetke, najprej računalniško, nato še slikarsko. Fragmente reliefov v digitalnem mediju sestavi v enovito vertikalno strukturo, ki jo odtisne na platno v dveh različicah, pozitivu in negativu, ter slikarsko preoblikuje s škropljenjem drobnih barvnih kapljic v več plasteh. Na ta način ustvari videz drobnozrnate haptične teksture močnih svetlobnih kontrastov, ki poustvarja krhkost izvirnih odtisov, hkrati pa ohranja iluzijo njihove peščenosti in prostorske globine.

NATAŠA KOVŠCA, *likovna kritičarka*

SAMARIN JASNA (1966, Ljubljana) je študirala slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je diplomirala leta 1989. Kot štipendistka francoske vlade je v letih 1990 in 1991 študirala na École nationale supérieure des Beaux-Arts v Parizu. Med letoma 1989 in 1992 je nadaljevala podiplomski študij na ALUO v Ljubljani pri prof. Emeriku Bernardu. Imela je več kot 27 samostojnih razstav doma in v tujini.
E: jasna.samarin@guest.arnes.si

JASNA SAMARIN, DUALITY
print in akril na platnu, 80 × 120 cm, 2016

ŠTRUKELJ MIHA (1973, Ljubljana) je študiral slikarstvo na ALUO v Ljubljani. Leta 2002 je bilo njegovo delo predstavljeno v celovitem pregledu sodobnega slikarstva Vitamin P: New Perspectives in Painting, ki je izšlo pri založbi Phaidon. Leta 2009 je v slovenskem paviljonu – Galeriji A+A v Benetkah zastopal Slovenijo na 53. beneškem bienalu.
W: www.miha-strukelj.com

MIHA ŠTRUKELJ
CONSTRUCTION SITE / GRADBIŠČE 2-6
olje, svinčnik in ličarski trak na platnu
190 × 300 cm, 2014

ŠUŠTAR MARUŠA (1977, Kranj) je leta 2006 diplomirala na ALUO, kjer pravkar zaključuje tudi podiplomski študij slikarstva. Od leta 2009 je imela več samostojnih razstav v Sloveniji, Avstriji in na Hrvaškem. Sodelovala je tudi na vrsti preglednih razstav sodobne slovenske umetnosti. Leta 2009 je prejela nagrado ESSL art award CEE 2009 – posebno povabilo Vienna Insurance Group, leta 2014 pa prvo nagrado ART MUSE za slikarsko delo.
W: www.marusa.si

MARUŠA ŠUŠTAR, NAD/ZOR XI.
olje na platnu, 80 × 80 cm, 2010

WEINBERGER UROŠ (1975) – podiplomski študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani (2005). Študentska Prešernova nagrada (2001), nagrajenec razstave Pogled na likovno umetnost Slovenije 6: Jaz, tukaj, zdaj (2011), kulturni rezidenci Ministrstva za kulturo RS v Berlinu (2009) in Schafhof - Europäisches Künstlerhaus Oberbayern, Freising, Nemčija (2013). Živi in ustvarja kot samostojni kulturni ustvarjalec v Ljubljani in Novem mestu. E: wein16@gmail.com

UROŠ WEINBERGER
A CAMP JESUS DOCUMENTARY
olje na platnu, 100 × 111,5 cm, 2016

DIGITALNO IN VPLIV NA PREOBRAZBO PODOBE

MATIC ZORMAN,
nagrajenec prestižnega tekmovanja World Press Photo Award 2016 v kategoriji "Ljudje", "nadaljuje" tradicijo chiaroscura, svetlo-temnega in tenebrizma, temne manire, v svojem prepoznavnem avtorskem slogu. Čeprav gre za fotografije, njegovi posnetki pogosto učinkujejo kot slike, narejene v tehniki olja. Odbleski, odsevi in predvsem svetloba za katero si prizadeva, da bi bila tudi v reportažnih fotografijah čimbolj avtentična, dramatično poudarjajo in simbolično osvetljujejo delikatne motive in situacije, ki zadevajo človekovo intimo, se dotikajo našega sočutja in vprašanja osebne angažiranosti ter pomoči kot je v razstavljenem ciklu nam geografsko najbližja problematika z begunci. Z likovno, kompozicijsko in vsebinsko briljantnimi posnetki, ki nagovarjajo gledalca iz večih zornih kotov, s finesami skrivnostnega in realnega obenem, postavlja Matic Zorman zrcalo tako družbi kot tudi vsem nam. Nenazadnje smo problematiko z begunci, glede na odzive, doživljali zelo raznoliko in velikokrat diametralno nasprotno.

LADO JAKŠA
Vizualno izhodišče razstavljene serije fotografij Lada Jakše predstavlja izziv in prednost sodobne digitalne tehnike, da na zaslonih fotoaparata ponuja brezhiben predogled slike, ki bo posneta in pri tem omogoča, da avtor svojo likovno vizijo pred pritiskom na sprožilec kamere lahko opazuje skozi celo vrsto optičnih, strukturnih, filtrirnih in drugih "open". Tako fotograf gleda svet okoli sebe skozi vizure negativa, solarizacije, posterizacije, različnih planov ostrine ... ter poišče likovne in vsebinske poante, ki "preoblikujejo" svetove poznanega in jih morda brez takšnega digitalnega predogleda ne bi niti opazili, kaj šele uvideli ali ustvarjalno in inspirativno razumeli. Prezrti pogledi, kot je ime tovrstni seriji fotografij in prihajajo na plano zgolj zaradi neobičajnih "prizmatičnih" pristopov, potrjujejo dejstvo, da je naš pogled na stvari, ljudi in svet pogosto površen in površinski. Tako kot je veliko Prezrtih pogledov, je žal tudi Prezrtih ljudi in prav njim je in bo posvečen celoten opus že "dokumentiranih" pa tudi novih, še prihajajočih posnetkov. Fotografije ostajajo takšne, kot jih je Lado Jakša videl na zaslonu kamere. Razstavljene v svoji izvorni, "predogledani" podobi so že same po sebi dragocene in navdihujoče ter kot takšne ne potrebujejo nikakršnih estetskih korektur ali obdelav.

BRUT CARNIOLLUS
Vizionarsko nadgrajuje izhodiščno fotografsko sliko - oziroma kot sam pravi, množice fotografskih zapisov, katerih zbiralec je - skozi različne digitalne postopke, kolažiranja ter se pri tem vsebinsko in preko naslavljanja svojih del poigrava s tematiko prapoka, praspomina, poskonceptualizma in ultra minimalizma. Slednji se v tej seriji izostri v izčiščena likovna dela abstraktnih oblik, gladkih, sočno barvnih površin, ki pa v sebi nosijo aktualno likovno sporočilo, nekakšen praspomin fotografskega medija iz katerega avtor izhaja. Tako je od vsega "digitalnega" balasta na koncu ostala le čista forma, ki v nekakšni nanodimenziji odzvanja prvotno in izhodiščno fotografsko sliko. Ta "praslika" je na koncu digitalne poti postala samostojno likovno delo, ki govori samo zase izven formalnih fototehničnih formulacij in je obenem, kot zatrjuje avtor, tudi brezglutenska in hipoalergenska organska abstrakcija, nastala kot "umetniška raziskava usodnih trenutkov ob velikem poku, ko je nastala prva raztrganina v tkanini vesolja."

CVETO ZLATE
V razstavljeni seriji fotografij Cveto Zlate namerno ostaja pri primarni črnobeli fotografski tehniki in pri na videz enostavnem motivu lutke oziroma njenega obraza s katerim smo se kot otroci vsi bolj ali manj intimno srečevali, ga personificirali in doživljali kot živega. Morda se ljudje lutkam danes intenzivneje približujemo preko mode, estetskih operacij, pretiranega naprezanja po izklesanem telesu … v čemer infiltrirano odzvanjajo diktati globalnih lepotnih idealov … Ko vizualno tendiramo k podobnosti, dovoljujemo, da drugi upravljajo z nami, našim okusom in se kot lutke odzivamo celo na njihova pričakovanja … Se dekadentno deformiramo ali morda na novo osmišljamo? Je to zgolj črno-belo opažanje brez uporabe rožnatih očal? Pa vendar v namerno deformiranem obrazu lutke ostaja dovolj plemenite človeške mehkobe, zvedavosti, in zaupanja, da se bodo zadeve dogajale tako kot je treba, glede na visoke etične standarde. S spretno izbranimi zornimi koti, namerno poudarjenimi neostrinami, en face portretom, ki prehaja v profil ter z izzivalno fokusiranimi pogledi lutkinih oči daje Cveto Zlate fotografijam posebno psihološko razsežnost, nekakšno skrivnostno prisotnost, ko statična lutka skozi medij fotografije ponovno oživi in spregovori.

GERHART WEIHS
Ne preseneča, da Gerhart Weihs svoja dela naslavlja kot fotografike, saj je njihovo fotografsko izhodišče povsem očitno, vendar pa so na svojem digitalnem sprehodu do končne grafične podobe doživele mnogo transformacij. Ker so bile že prvotne fotografije posnete v zanimivih vizurah odbleskov, večslojnih nizanj fotografskih planov, zamikov ostrine in neostrine, so skozi digitalno obdelavo še pridobile na slikovitosti, vibrantnosti in barvni pestrosti. Njegovi zvezdniško popolni portretiranci - lutke, naši idealni globalni estetizirani lepotni vzorniki, se v svoji mirni in samozavestni drži, suverenih pogledov, likovno in mentalno plastijo pred nami v slikovitem prosojnem vsečasju vse dotlej, dokler se njihova podoba in svet naokoli ne razgradi do geometričnih abstraknih form, kot je primer reprodukcije v katalogu. Četudi so virtualni portretiranci Gerharta Weihsa zaustavljeni in zamrznjeni v digitalnem času, so ujetniki svojih lastnih in globalnih mrež, vpeti v usklajeno likovno in kompozicijsko dovršenost, v palimpsest realnega in irealnega, ostrega-neostrega, izpostavljenega-zakritega … "vpeti" med oblike, prostore ter znake sodobnega, preteklega in prihodnjega časa.

NUŠA PODGORNIK, *likovna kritičarka in kuratorka*

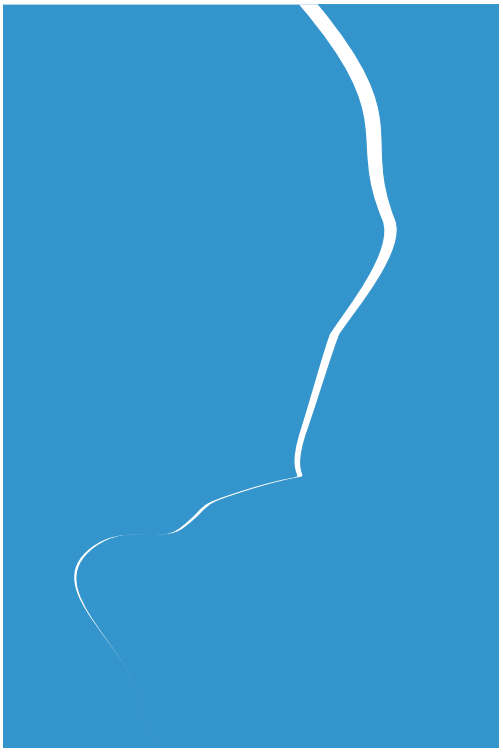

CARNIOLLUS BRUT je vizualni umetnik in fotograf, ki se ukvarja z digitalnim kolažem in digitalno grafiko, pri čemer njegova dela praviloma izhajajo iz fotografskega zapisa in se kot razstavni eksponat materializirajo v obliki digitalnega UV tiska. Njegova dela so razstavljena in nagrajevana po vsem svetu. Od leta 2012 v vlogi paparazza zalezuje udeležence mednarodnega likovnega simpozija na Sinjem vrhu nad Ajdovščino. Živi in dela v Radovljici.
W: http://carniollus.com

BRUT CARNIOLLUS, NEBESNA SLED
digitalni UV tisk, 60 × 90 cm, 2015 - 2016

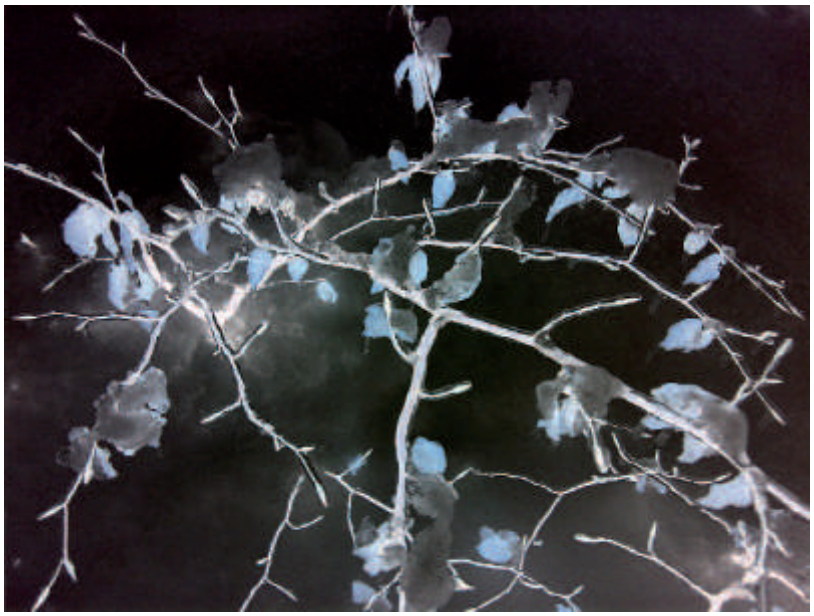

JAKŠA LADO je Umetniški fotograf, svobodni umetnik ter skladatelj in izvajalec lastne glasbe za film, televizijo, gledališče in umetniški ples. 12 CD-jev avtorske glasbe. Preko 60 samostojnih fotografskih razstav doma in v tujini, avtorska dela v zbirkah številnih galerij po Evropi, fotomonografije, fotografske interpretacije literature, kritiški teksti o fotografiji. Številni avtorski foto-multivizijski projekti doma in po svetu ter redno sodelovanje na mednarodnih umetniških simpozijih. E: lado.jaksa@guest.arnes.si

LADO JAKŠA, PREZRTI POGLED
tehnika digitalni print, 30 × 40 cm

WEIHS GERHART je rojen v Sachsenburgu na Koroškem. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko in fotografijo. Študiral je pri profesorjih Heinzu Brunu Galleju in Luisi Kloosom. Študijsko je potoval v Indijo, ZDA in Italijo. Razstavljal je na Koroškem, v Trstu, Bellunu in drugih mestih v Italiji. Živi in dela v Seebodnu ob Miljskem jezeru na Koroškem. W: www.gerrysfotos.eu

GERHART WEIHS
Iz cikla "MY DUMMIES IN REFELXION"
fotografik auf Aludipond, 47 × 80 cm, 2016

ZLATE CVETO je rojen leta 1955 v Vogljah pri Kranju. Leta 1977 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, diplomo tretje stopnje je opravil 1980 pri prof. Janezu Berniku. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, fotografijo in uporabno grafiko. Imel je 20 samostojnih razstav in 97 skupinskih razstav. Je član ZDSLU in LD Kranj.

CVETO ZLATE, LUTKA
fotografija, 50 × 50 cm, 2016

ZORMAN MATIC je rojen 10. decembra 1986 v Kranju. Njegova dela so bila večkrat mednarodno nagrajena, leta 2013 je bil sprejet med vzhajajoče talente agencije Reportage by Getty Images, letos je bil v ožjem izboru selekcije 30 najboljših fotografov do 30 let agencije Magnum. 2015 je na festivalu Slovenia Press Photo prejel nagrado za najboljšo fotografijo leta, leta 2012 pa za najboljšo reportažo.

MATIC ZORMAN
GEVGELIA, MACEDONIA – AVGUST 8
2015, fotografija

ANDREJA ERŽEN se je v tokratni inštalaciji "FISHERMAN'S FRIENDS" naslonila na znano blagovno znamko, močnih mentolovih pastil. Zgodba se ne navezuje toliko na samo blagovno znamko, kot na simbolično metaforično vsebino ribiča in njegove prijatelje. Instalacijo sestavlja petnajst svetlobnih objektov, osvetljenih s pomočjo solarne energije, ki jo vsrkajo temu primerne celice. Svetloba je tako naravni vir energije in hkrati gonilna sila, ki jim daje moč, da zasvetijo. Le-ti vsebujejo različne črno bele slike, na katerih so ljudje in živali, ki ponekod že posegajo v pravljični svet, po drugi strani pa prikazujejo različne vidike popotnikove poti in usode. Raznolikost sveta na objektih je kot vaba,viseča na zakrivljenih drogovih podobnih ribiški palici. Polkrožno nameščene v svoji sredini, držijo projicirano QR kodo, ali pa so usmerjene, na osvetljeno mesto, kjer le ta leži. Tu pa se skriva prehod v digitalni svet ali obratno. QR koda namreč v sebi skriva povezavo v svet digitalnih medijev – video animacijo, ki nas zasuje s popotniškimi fotografijami krajev iz ptičje perspektive. Ponazorjeno je torej nekakšno lebdeče stanje, ki razkriva in povezuje posameznika z naravnim okoljem v realnem in virtualnem svetu.

"Speča muza" prostorske instalacije **ZORANA SRDIĆA JANEŽIČA** predstavlja nadaljevanje njegovih objektov, kjer je poudarek na materialnosti in sami nadgradnji ideje, s katero želi avtor opozoriti nase ali mogoče prebuditi opazovalca v nas. Pri umetniku ne gre toliko za digitalno umetnost kot za koncept, ustvariti klasično sliko ter ji dodati neko zunanjo noto, ki bi delo pretvorilo v namišljeno vizualno gibajočo se sliko. S tem upošteva same naravne danosti, saj speči muzi počivajoči na stolih, postavi v naravo. Tako nas izbor samega materiala, v tem primeru lesa še, dodatno poveže z njegovim izhodiščem. Organskost in prečiščenost s katero poda glavo je podrejena formi in na ta način deluje kot umirjena, tiha, ne kričeča gmota materije, v kateri je skrito življenje. Stoli pa nam dajo občutek realno zaznavnega elementa, ki sili v ospredje, čeprav je le nosilec zgodbe. Zamisel z umetno ustvarjeno meglo, ki bi zaobjela celoto, pa je le še vizualna igra iluzije ter virtualizacije in manipulacije gledalca.

MELITA AŽMAN, *dipl. univ. um. zg.*

ERŽEN ANDREJA je rojena 1969 leta v Ljubljani. Leta 2009 je diplomirala iz slikarstva in likovne teorije na ALUO v Ljubljani. Deluje na področju slikarstva, instalacije, grafike, ilustracije, animacije in grafičnega oblikovanja. Prejela je priznanje za kvaliteto likovnih del na Festivalu likovnih umetnosti Kranj 2013 - ZDSLU. Do sedaj je imela več samostojnih in skupinskih razstav. Je članica ZDSLU in ima status samostojne ustvarjalke na področju kulture.

ANDREJA ERŽEN, FISHERMAN'S FRIENDS
inštalacija s svetlobnimi objekti (solarne celice, led žarnice, plastični drog, platno, QR koda, video animacija)
(15 × objektov) 15 × 3 cm, 2016

SRDIĆ JANEŽIČ ZORAN, rojen 4. septembra 1974. v Kranju. Študiral na ALUO v Ljubljani, smer kiparstvo, kjer je diplomiral leta 2004 pri prof. Sreču Draganu. Po končanem študiju se je zaposlil v delavnici Lutkovnega gledališča Ljubljana kot oblikovalec lutk - kipar. Študijsko se izpopolnjuje na raznih mojstrskih delavnicah obdelave različnih materialov. Ukvarja se z risbo, kiparstvom in performansom. Živi in ustvarja v Ljubljani.

ZORAN SRDIĆ JANEŽIČ, DVE SPEČI MUZI (detajl)
les - hrast, 2,50 × 70 × 70 cm, 50 × 40 × 30 cm, 2016

LOITZL INA je rojena 14. maja 1972 v Celovcu. Leta 1992 študij grafike in vizualnih medijev na HS/Mozarteum Salzburg. Leta 1997 je bila gostujoča študentka na Akademiji uporabnih umetnosti na Dunaju. Je dobitnica številnih nagrad, med drugim je leta 2005 dobila štipendijsko nagrado na področju likovne umetnosti Koroške. Znana je predvsem po združevanju tekstilnih del z video umetnostjo. Imela je številne samostoje in skupinske razstave. Njena dela so v privatnih in javnih zbirkah. Živi in dela na Dunaju.
W: http://inaloitzl.net/joomla/

PRUŠNIK TANJA je rojena 22. novembra 1971 v Wolfsbergu/Koroška. Med leti 1990-1999 je študirala arhitekturo na Tehnični univerzi na Dunaju. Sodelovala je na številnih skupinski in samostojnih razstavah doma in v tujini. Leta 2014: postane članica Gesellschaft bild. KünstlerInnen Österreichs-Künstlerhaus Wien, prejme Umetniško nagrado za ženske Koroške „za kulturo&proti nasilju“. Živi in dela kot svobodna umetnica in arhitektka na Dunaju, Koroškem/A in v Sloveniji. Od 2016 članica LD KRANJ - ZDSLU. W: www.prusnik.com

RATHKE FRITZ je rojen 1949 v Steinfeldu ob Dravi. Študiral je slikarstvo pri prof. Gustav Hessingu na Akademie der Bildenden Künste na Dunaju. Od 1975 do 2009 je delal kot likovni vzgojitelj na AHS: Bruck na Muri, Graz, Špital na Dravi, kjer se je ukvarjal s preslikovanjem in dokumentiranjem učnega gradiva, sedaj pa se že nekaj časa posveča izključno fotografiranju predvsem detajlov krajin in arhitekture. Razstavlja doma in v tujini.

NATAŠA PROSENC STEARNS

NATAŠA PROSENC STEARNS video umetnica in režiserka je diplomirala na ALUO v Ljubljani leta 1990. Med študijem so jo začele zanimati gibljive slike. Nastala so prva video dela, ki jih je razširila v instalacije, v katerih prostor vselej igra integralno vlogo. V devetdesetih so se njena dela začela pojavljati na razstavah in festivalih, sledile so številne nagrade in štipendije. Leta 1997 je prejela Fulbrightovo štipendijo in odpotovala v Los Angeles na podiplomski študij filma in videa na California Institute of the Arts. Odtlej živi med Ljubljano in Los Angelesom, s pogostimi udeležbami na razstavah in festivalih v Sloveniji, ZDA in drugje. Leta 1999 je predstavljala Slovenijo na Beneškem bienalu z video instalacijo Gladiatorji, za katero je leta 2001 prejela Nagrado Prešernovega sklada. Od leta 1995 dalje je posnela mnogo kratkih in dokumentarnih filmov ter celovečerni film Suvenir. Prejela je še vrsto drugih štipendij in nagrad, lani pa je bila ponovno predstavljena na beneškem Biennalu, tokrat v sklopu razstave DVAJSET UMETNIKOV IZ LOS ANGELESA. Njena dela so v domačih in mednarodnih stalnih zbirkah, v arhivu Postaje DIVA na SCCA, v ZDA pa jo predstavlja galerija Ruth Bachofner. W: www.natasastearns.com

Nataša Prosenc Stearns - O predstaviti v Kranju
Dela iz serije Črne vode in druge zgodbe Nataše Prosenc Stearns so gibljivi kolaži, ki temeljijo na plastenju podob. Ustvarjajo svet, ki ni antropocentri¬čen, ampak integrira človeš¬ko telo v okolje, ki se nenehno širi, krči, spreminja. Dela upodabljajo stanja neprestanga porajanja, integriteta telesa razpada, vzpostavlja nove povezave z okoljem in sugerira nove možnosti regeneracije. Transformacije se dogajajo pod vplivom vode, ki se v delu Nataše Prosenc Stearns iz naravnega elementa spreminja v likovni element dekonstrukcije ali integracije. V nekaterih delih voda povzroča razpad podobe, v drugih delih pa je tekočina, ki povezuje in varuje. Intenzivno ukvarjanje s telesom je umentničin odziv na odtujeno eksistenco sodobnega človeka, ki postaja vse bolj "breztelesena", ker je velik del medčloveških odnosov preseljen iz fizičnega sveta na ekrane in v virtualni prostor Interneta.

GLADIATORJI – MIMOHOD, video instalacija, 7 min in 16 sek, 1999

STROKOVNI SODELAVCI, LIKOVNI KRITIKI IN UMETNOSTNI ZGODOVINARJI FESTIVALA

ALEKSANDER BASSIN, *muzejski svetnik, likovni kritik - AICA in publicist*
ddr. DAMIR GLOBOČNIK, *umetnostni zgodovinar, likovni kritik - AICA in muzejski svetnik*
dr. JERICA ZIHERL (CRO), *umetnostna zgodovinarka in samostojna likovna kritičarka - AICA*
mag. MILENA KOREN-BOŽIČEK, *umetnostna zgodovinarka in likovna kritičarka - AICA*
NATAŠA KOVŠCA, *umetnostna zgodovinarka in samostojna likovna kritičarka*
MELITA AŽMAN, *umetnostna zgodovinarka in likovna kritičarka*
MONIKA IVANČIČ FAJFAR, *samostojna likovna kritičarka, kustosinja in kuratorka*
PETRA VENCELJ, *samostojna likovna kritičarka - AICA in kustosinja*
NUŠA PODGORNIK, *samostojna likovna kritičarka, kuratorka in publicistka*
DEJAN MEHMEDOVIČ, *likovni kritik, galerist in publicist*
SANDA BAJZEK (CRO), *umetnostna zgodovinarka in samostojna likovna kritičarka*
OLGA BUTINAR ČEH, *prof. umetnostne zgodovine, kustosinja ZDSLU*
KARL VOUK (A), *podpredsednik društva likovnih umetnosti Koroške / Celovec*
MAJA MEDJA, *absolventka umetnostne zgodovine*
mag. BOGE DIMOVSKI, *muzejski svetnik in likovni kritik*
DUBRAVKO BAUMGARTNER, *kustos Galerije - Muzeja Lendave*

MEDNARODNA ŽIRIJA

predsednica žirije:
mag. MILENA KOREN-BOŽIČEK, *umetnostna zgodovinarka in likovna kritičarka - AICA*
člani:
SANDA BAJZEK (CRO), *umetnostna zgodovinarka in samostojna likovna kritičarka*
NATAŠA KOVŠCA, *umetnostna zgodovinarka in samostojna likovna kritičarka*
KARL VOUK (A), *podpredsednik društva likovnih umetnosti Koroške / Celovec*
OLGA BUTINAR ČEH, *prof. umetnostne zgodovine, kustosinja ZDSLU*
mag. KLAVDIJ TUTTA, *predsednik umetniškega sveta LD Kranj - ZDSLU, umetniški vodja festivala*

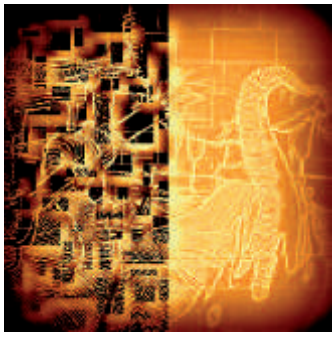

Razstavišča

- GALERIJA DR. CENETA AVGUŠTINA - ZAVOD ZA VARSTVO KULTURNE DEDIŠČINE SLOVENIJE, OE KRANJ
- MESTNA KNJIŽNICA KRANJ
- GALERIJA V KRANJSKI HIŠI - ZAVOD ZA TURIZEM IN KULTURO KRANJ
- HIŠA NA KONCU TUNELA
- DRUŠTVO ARHITEKTOV KRARH
- ETNO GALERIJA DESETNICA
- CAFE GALERIJA PUNGERT
- KAVARNA KHISELSTEIN 12.56 KRANJ - ZAVOD ZA TURIZEM IN KULTURO KRANJ
- STOLP ŠKRLOVEC - GALERIJA JANEZ PUHAR
- LAYERJEVA HIŠA - GALERIJA
- LAYERJEVA HIŠA - NA VRTU
- LAYERJEVA HIŠA - UMETNIŠKE REZIDENCE
- GALERIJA PREŠERNOVIH NAGRAJENCEV

ZAVOD ZA TURIZEM IN KULTURO
KRANJ

ZDSLU
Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA KRANJ

avstrijski kulturni forum

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
Območna enota Kranj

Gorenjski Glas

triglav

hiša
LAYER

Galerija Prešernovih nagrajencev
za likovno umetnost Kranj
www.gpn.kranj.si

Jskd

STEKLARSTVO JUGOVIC
BLAŽ JUGOVIC S.P.

Carnica
www.carnica.si

Gimnazija
Franceta
Prešerna

KRARH
društvo arhitektov

Desetnica
Cankarjeva 4, Kranj, tel.: 04/236 25 20

spletna tiskarna
TRAJANUS
www.trajanus.si

Gimnazija Kranj

STOLP ŠKRLOVEC
stolp intermedijske umetnosti in fotografije

HIŠA
na koncu tunela

Gostilna
pri Viktorju

Pro
Grafika

Cafe Galerija
Pungert
Na koncu starega dela mesta Kranja

MESTNA knjižnica KRANJ

NEOPRINT

5. MEDNARODNI FESTIVAL LIKOVNIH UMETNOSTI KRANJ - ZDSLU 2016
DIGITALNA PODOBA & KLASIČNA SLIKA
26. september - 5. november 2016

Prireditelji
LIKOVNO DRUŠTVO KRANJ - ZDSLU
ZAVOD ZA TURIZEM IN KULTURO KRANJ
ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKIH LIKOVNIH UMETNIKOV
in mag. likovnih umetnosti KLAVDIJ TUTTA

Izdal in založil: **Zavod za turizem in kulturo Kranj, Likovno društvo Kranj**
Zanj: **mag. Tomaž Štefe, direktor; Cveto Zlate, predsednik**

Zasnova in umetniško vodenje PROJEKTA 2016: **mag. Klavdij Tutta**

Urednik: **mag. Klavdij Tutta**

Nagovori: **Boštjan Trilar**
mag. Tomaž Štefe
mag. Marie-Thérèse Hermges
Aleš Sedmak
Cveto Zlate
mag. Klavdij Tutta

Uvodni tekst: **Olga Butinar Čeh**
dr. Peter Marolt

Teksti: **ddr. Damir Globočnik**
mag. Klavdij Tutta
Nataša Kovšca
Melita Ažman
Monika Ivančič Fajfar
Petra Vencelj
Nuša Podgornik
Aleksander Bassin
mag. Boge Dimovski
Maja Medja
Mirjam Bizjak
Anita Omejec

Prevod teksta v angleški jezik: **Sabina Gregorin**

Fotografije: **arhiv avtorjev, Cveto Zlate**

Biografski podatki: **avtorji, Melita Ažman**

Obdelava fotografij: **Trajanus, d.o.o., Brut Carniollus, Melita Ažman**

Oblikovanje logotipa 2016: **Melita Ažman**

Oblikovanje tiskovin: **Melita Ažman**

Tisk: **Pro Grafika, Žabnica**

Naklada: **600**

Kranj, september 2016

Vse informacije na:

http://likovnodrustvo-kranj.weebly.com/festival-2016.html